

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA

FAKULTA PROVOZNĚ EKONOMICKÁ

Veřejná správa a regionální rozvoj

KATEDRA PRÁVA

Diplomová práce

**Přestupkové řízení správních orgánů v problematice
silniční dopravy**

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Ing. Pavel Pikola Ph.D.**

Vypracoval: **Bc. Ivan Novák**

© 2012 ČZU v Praze

Zadání diplomové práce.

Prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci na téma „Přestupkové řízení správních orgánů v problematice silniční dopravy“ jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

Práce je zpracována podle právního stavu ke dni 1. 1. 2012. Judikatura Nejvyššího správního soudu je citována dle elektronické databáze - www.nssoud.cz.

V Olešnici dne 30. 3. 2012

Bc. Ivan Novák

Poděkování

„Děkuji touto cestou JUDr. Ing. Pavlu Pikolovi Ph.D. za profesionální a odborný přístup, za ochotu a obětavou pomoc při realizaci zvoleného tématu.“

Bc. Ivan Novák

Přestupkové řízení správních orgánů v problematice silniční dopravy

Transgression Proceedings of Administrative Authorities in Road Traffic Problems

Souhrn:

V diplomové práci „*Přestupkové řízení správních orgánů v problematice silniční dopravy*“ jsem se v obecné části zaměřil na kvalitativní analýzu současného vymezení pojmu přestupek, na kterou jsem navázal specifikací správního řízení v oblasti dopravních přestupků s popisem procesního postupu od blokového řízení přes oznámení přestupkového konání přestupce správnímu orgánu až po ústní jednání a vydání rozhodnutí. Další část diplomové práce je zaměřena na podrobný popis skutkových podstat dopravních přestupků nejvíce projednávaných správními orgány, kde jsem využil vlastních znalostí ze správního řízení. V části zjištěné výsledky a návrhy řešení jsem popsal své názory na změnu legislativy zákonodárnou mocí ve vztahu k prekluzi přestupků a sankcím ukládaným za dané skutkové podstaty. Závěrem jsem sumarizoval jak obecnou část diplomové práce, tak její odbornou část.

Summary: In the thesis on Transgression Proceedings of Administrative Authorities in Road Traffic Problems, the general part is focused on qualitative analysis of the contemporary definition of the term transgression, which is followed by the specification of administrative proceedings in road traffic transgressions; together with the description of the procedures starting from the block proceedings, the notice of the transgression act of the transgressor to the administrative authorities, up to the oral proceedings and rendering a decision. The following part of the thesis focuses on a detailed description of the facts of the case connected to the traffic transgressions most frequently dealt with by the administrative authorities where I have used my personal knowledge from administrative proceedings. In the part called Results Obtained and Proposals of Solution I have described my personal opinions on the change of the legislation of the legislative powers in relation to the preclusion of transgressions and penalties imposed under the facts of the case given. In the conclusion I have summarized both the theoretical and specific parts of the thesis.

Klíčová slova: silniční doprava, zákon, přestupek, sankce, společenská nebezpečnost, rozhodnutí, alkohol, rychlost, dopravní nehoda, soud, rozsudek

Key words: road traffic, law, transgression, penalty, social danger, decision, alcohol, speed, road accident, court, judgement

1. Úvod	11
2. Cíl práce a metodika	14
3. Obecné vymezení pojmu přestupek	15
3.1. Přestupek v jeho pozitivním a negativním vymezení	15
3.2. Materiální a formální znaky přestupku	17
3. 2. 1. Materiální znaky přestupku	17
3. 2. 2. Formální znaky přestupku	18
3. 2. 2. 1. Obecné znaky	18
3. 2. 2. 2. Znaky skutkové podstaty	19
3. 2. 3. Rozdíl mezi přestupkem, trestným činem a jiným správním deliktem	22
4. Specifika řízení o dopravních přestupcích	23
4.1. Blokové řízení	24
4.2. Správní řízení	27
4.2.1. Oznámení přestupku a činnost správního orgánu po přijetí oznámení	28
4.2.2. Příkazní řízení	29
4.2.3. Zahájení řízení a ústní jednání	30
4.2.4. Vydání rozhodnutí	33
4.3. Práva a povinnosti účastníka řízení	36
4.3.1 Základní práva obviněného a poškozeného	38
4.4. Odvolací řízení nadřízeného odvolacího orgánu, odvolání, přezkumné řízení a obnova řízení	41
5. Rozbor některých ustanovení § 125c ZoSP s nástinem problémů, které se v praxi správních orgánů vyskytují	45
5.1. Přestupky související s technickým stavem vozidel	46
5.2. Přestupky související s řízením pod vlivem alkoholu	49
5.3. Přestupky související se způsobilostí k řízení vozidel	53

5.4. Přestupky související s manipulací hovorového zařízení v době řízení	56
5.5. Přestupky související s překročením stanovené rychlosti	58
5.6. Přestupky související s předjížděním	68
5.7. Nemožnost upuštění od uložení sankce za dopravní přestupek ve správním řízení	73
5.8. Další ustanovení některých přestupků související se silniční dopravou	77
6. Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob dle ZoSP	81
7. Zjištěné výsledky a návrhy na řešení	86
Z Á V Ě R	90
Seznam tabulek	93
Použitá literatura	94
Přílohy	101

Seznam zkratk:

- ≥ **ČKP** - Česká kancelář pojistitelů
- ≥ **ČR** – Česká republika
- ≥ **DZ** – dopravní značka
- ≥ **EU** – Evropská unie
- ≥ **Listina základních práv a svobod, také Listina nebo LZPS** – Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.
- ≥ **MDČR** - Ministerstvo dopravy České republiky
- ≥ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 nebo Nařízení EP a Rady č. 561/2006** – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 nebo ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85
- ≥ **NS** – Nejvyšší soud
- ≥ **NSS** – Nejvyšší správní soud
- ≥ **Policie ČR, dále také PČR** - Policie České republiky
- ≥ **RZ** - registrační značka, rovněž dle dřívější platné právní úpravy státní poznávací značka
- ≥ **ŘO** - řidičské oprávnění
- ≥ **ŘP** - řidičský průkaz
- ≥ **SDEU** – Soudní dvůr Evropských společenství (před Lisabonskou smlouvou SDES)
- ≥ **Soudní řád správní nebo s.ř.s.**– zákon č. 150/2002 Sb., ze dne 21. března 2002 ve znění pozdějších předpisů, soudní řád správní
- ≥ **Správní řád nebo SpŘ** – zákon č. 500/2004 Sb., ze dne 24. června 2004 správní řád, ve znění pozdějších předpisů
- ≥ **Trestní řád** – zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů
- ≥ **Trestní zákon** – zákon č. 140/1961Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

➤ **Trestní zákoník** – zákon č. 40/2009Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

➤ **Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod**, (zkráceně **Evropská úmluva o lidských právech; Úmluva, EÚLP**) – Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. února 1991 byla v Madridu podepsána jménem České a Slovenské Federativní Republiky Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve znění protokolů č. 3, 5 a 8, sjednaná v Římě dne 4. listopadu 1950, a tyto další smluvní dokumenty na tuto Úmluvu navazující.)

➤ **Ústava** – Ústava České republiky ze dne 16. prosince 1992 ústavní zákon č. 1/1993 Sb. ve znění ústavního zákona č. 347/1997 Sb., 300/2000 Sb., 448/2001 Sb., 395/2001 Sb. a 515/2002 Sb.

➤ **VIN** - Vehicle identification number – Identifikační číslo vozidla

➤ **Vyhláška 341/2002 Sb.**, Ministerstva dopravy a spojů ze dne 11. července 2002 o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích ve znění vyhlášek č. 100/2003 Sb., č. 197/2006 Sb., č. 388/2008 Sb., č. 283/2009 Sb., č. 216/2010 Sb. a č. 182/2011 Sb.

➤ **Zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla nebo Zpoj** – zákona č. 168/1999 Sb., ze dne 13. července 1999 o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů

➤ **Zákon o provozu na pozemních komunikacích nebo (zákon o silničním provozu) nebo také ZoSP** – zákon č. 361/2000 Sb., ze dne 14. září 2000 ve znění pozdějších předpisů, o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů

➤ **Zákon o provozu vozidel na pozemních komunikacích nebo ZoPVK** - zákon č. 56/2001 Sb., ze dne 10. ledna 2001 o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

➤ **Zákon o přestupcích nebo PŘZ** – zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů

➤ **Zákon o silniční dopravě nebo ZosD-** zákon č. 111/1994 Sb., ze dne 26. dubna 1994 o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů

➤ **Zákona o pozemních komunikacích nebo ZPK** - zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ze dne 23. ledna 1997 se zpracovanou změnou dle nařízení vlády č. 281/1997 Sb., ve znění zákonů č. 102/2000 Sb., č. 132/2000 Sb., č. 489/2001 Sb., č. 256/2002 Sb., č. 259/2002 Sb., č. 320/2002 Sb., č. 358/2003 Sb., č. 186/2004 Sb., č. 80/2006 Sb., č. 186/2006 Sb., č. 311/2006 Sb., č. 342/2006 Sb., č. 97/2009 Sb., č. 227/2009 Sb., č. 347/2009 Sb., č. 152/2011 Sb., č. 288/2011 Sb., č. 329/2011 Sb. a č. 341/2011 Sb.

➤ **ZŘMV** - Zákaz řízení motorových vozidel

1. Ú V O D

Napsáním diplomové práce a volbou tématu jsem usiloval o to, aby se jednalo o práci, která bude v současné společenské situaci zcela aktuální nejen pro odbornou, ale i pro laickou veřejnost. Vzhledem k zájmu o právo jak v pracovním, tak v soukromém životě jsem se snažil zvolit téma, které zaujme a bude současně přínosem i pro mne a moji práci. Jedná se o téma, které mně umožní čerpat z vlastní praxe, nastudované literatury a akademické výuky.

Již přes 18 let se zabývám silniční dopravou ve smyslu represe, tedy přestupky v dopravě, jejich odhalování, dokumentování a několik posledních let také správním trestáním. Vzhledem k tomu jsem si tedy zvolil výše uvedené téma, které reaguje na rychle se rozvíjející české právní předpisy společně s právními předpisy Evropské unie.

Silniční doprava je dle mého názoru jedna z nejvíce rozvíjejících se oblastí za posledních několik desetiletí. Změnilo se množství vozidel¹ (vývoj celkového počtu registrací vozidel od roku 1950 do 30. 6. 2011 - **příloha č. 1**) pohybujících se po komunikacích a došlo k rozvoji infrastruktury těchto komunikací. Ruku v ruce s tímto rozvojem muselo zákonitě dojít k regulaci a v současné době i sjednocení právních předpisů v této oblasti a po vstupu do Evropské unie také k sjednocení právních předpisů ČR s vyspělou Evropou. Zajímavostí je počet vozidel na 1.000 obyvatel, kdy v České republice v roce 2010 jich bylo 399².

Tabulka č. 1: Počet automobilů na 1000 obyvatel

Stát	Počet aut na 1000 obyvatel
 USA	776
 Německo	566
 Japonsko	540
 Francie	504
 Česko	399
 Čína	26

Zdroj:http://www.acea.be/images/uploads/files/20100311_ER_1003_2010_I_Q1-4.pdf, dne 3. 1. 2012
Pozn.: vlastní zpracování ze dne 3. 1. 2012

¹ Dle údajů CRV (centrální registr vozidel) bylo k **30. 6. 2011** v ČR registrováno celkem **7 323 632 ks vozidel** všech kategorií, dne 25. 10. 2011 - <http://www.autosap.cz/sfiles/a1-9.htm#koment>
30. 6. 2010 bylo v ČR registrováno 4 475 839 osobních motorových vozidel, zdroj <http://www.autosap.cz/sfiles/a1-9.htm#graf-celk>, dne 9. 2. 2012

²http://www.acea.be/images/uploads/files/20100311_ER_1003_2010_I_Q1-4.pdf, dne 3. 1. 2012

Vzhledem k rozsáhlosti této problematiky je možné se v této práci zaměřit jen na její nepatrný zlomek. Z odvětví dopravy – letecké, námořní, železniční a silniční - se chci věnovat pouze dopravě silniční, a i v této oblasti se budu zabývat pouze její malou částí, dopravními přestupky a správními delikty spojenými s porušením povinnosti účastníka silničního provozu s přihlédnutím k právům a k povinnostem účastníka řízení o spáchaném přestupku.

Pokud se zaměříme na právní předpisy v této oblasti, od vnitrostátních zákonných norem po aplikaci unijního práva³, zejména nařízení, směrnic, rozhodnutí, doporučení a stanoviska Evropské unie, dospějeme k názoru, že se jedná o tak obsáhlou právní, nebojím se použít slovo, „džungli“, ve které se těžko orientuje osoba s právním vzděláním, natož pak laik. Pro tuto práci je použita jako stěžejní právní norma **zákon o silničním provozu nebo ZoSP** – zákon č. 361/2000 Sb., ze dne 14. září 2000 ve znění pozdějších předpisů, o provozu na pozemních komunikacích⁴ a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), **zákon o přestupcích nebo PřZ** – zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů⁵ a **správní řád nebo SpŘ** – zákon č. 500/2004 Sb., ze dne 24. června 2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Práce je rozdělena do několika kapitol. Na začátku práce popíši metodiku a cíl, kterým jsem se ubíral. Následně v kapitole tři a čtyři se budu věnovat vymezení pojmu přestupek a rozdílu mezi ním, obecným správním deliktem a trestným činem. Rozeberu pojem dopravní přestupek, jeho projednání, ať již ve zkráceném řízení (blokové a příkazní řízení), nebo klasickém správním řízení. Stručně popíši průběh správního řízení od zahájení, přes ústní jednání, až po vydání rozhodnutí. Zvážím možnosti účastníka správního řízení, jeho práva, ale také povinnosti, podání odvolání (u příkazního řízení podání odporu) proti rozhodnutí veřejné správy. Krátce se budu zabývat odvolacím řízením nadřízeného správního orgánu a jeho možnostmi vyřízení podaného odvolání.

V kapitole pět a šest rozeberu skutkové podstaty závažných přestupků a správních deliktů v silniční dopravě, se kterými se správní orgán setkává ve zvýšené míře a které jsou pro společnost nejvíce škodlivé. Popíši skutkové podstaty přestupků týkající se řízení motorového vozidla ve špatném technickém stavu, řízení vozidla pod vlivem alkoholu,

³ Unijní právo - od platnosti Lisabonské smlouvy 1. 12. 2009 a zrušení třípířňové struktury používáme ve shodném významu pojmy evropské právo, právo Evropské unie, právo unie nebo unijní právo

⁴ zákon o silničním provozu byl od svého vzniku již 23 krát novelizován

⁵ přestupkový zákon byl od svého vzniku již 72 krát novelizován

řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění a následně nejvíce ohrožující přestupky proti zdraví a majetku, jako je překročení povolené rychlosti, nesprávné předjíždění jako nejčastější příčina vzniku dopravních nehod. Rozeberu ustanovení, dle kterého není možné upustit od uložení sankce za dopravní přestupek a závěrem popíši některé přestupky související s pojištěním odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a přestupky související s provozem vozidla po pozemních komunikacích. Kapitola šest je věnována novému ustanovení § 125d ZoSP, správním deliktům právnických a podnikajících fyzických osob.

V kapitole sedm bych chtěl nastínit, co je smyslem této diplomové práce, ne pouze strohé citace zákonů, ale zjištěné výsledky z vlastní praxe, které právě z těchto zákonů vycházejí. Jaká je rozdílnost v subjektivních a objektivních lhůtách v různých právních předpisech. Rozdílnost sankcí, za obdobné skutkové podstaty a rovněž i poukázat na některé dle mého až nesmyslné sankce, které zákonodárci schválili a vložili je do různých právních předpisů.

Závěrem diplomové práce shrnu zjištěné skutečnosti týkající se správního řízení ve vztahu k silniční dopravě, k sankcím ukládaným za dopravní přestupky, správní delikty a k možnosti jejich vyřešení.

2. Cíl práce a metodika

CÍL PRÁCE

Za obecný cíl diplomové práce jsem si zvolil zmapování obecného vymezení přestupku v návaznosti na přestupky v silniční dopravě a na základě studia literatury, zákonů, odborných pramenů (judikátů a rozhodnutí soudu), vymezení specifika správního řízení v oblasti dopravních přestupků. V praktické části komplexně shrnu a uvedu skutkové podstaty některých závažných silničních přestupků s vymezením sankcí, které se za tyto přestupky ukládají s porovnáním sankcí ukládaných podle jiných zákonů souvisejících se silniční dopravou. Jako dílčí cíl práce je zhodnocení a navržení možnosti prekluzní doby v subjektivní a objektivní lhůtě u přestupků a správních deliktů dle rozdílné zákonné úpravy a možnosti změn v ukládání sankcí. Závěrem práce deklaruji zjištěné výsledky, které vyplynuly z dané problematiky s možnostmi řešení, jak je vidím z hlediska své praxe.

METODIKA PRÁCE

První část práce je vypracována s použitím metody studia odborné literatury, odborných článků, písemností a zákonů. Praktická část je vypracována na základě studia právních předpisů a v neposlední řadě i vlastního studia a vlastních rozhodnutí ve správním řízení. Při popisu jednotlivých skutkových podstat přestupků a správních deliktů je čerpáno z přestupkového zákona, zákona o silničním povozu a zvláštních zákonů obsahujících zvláštní skutkové podstaty přestupků a správních deliktů v oblasti silniční dopravy.

Výklad skutkových podstat přestupků je zpracován zejména za použití judikátů Nejvyššího správního soudu, odborné literatury a uvážení z vlastní praxe, kdy jsem nucen správně stanovit právní kvalifikaci spáchaných činů, ve kterých je spatřován přestupek nebo správní delikt.

3. Obecné vymezení pojmu přestupek

Přestupek je jako deliktní jednání kvantitativně jedno z nejčastějších porušení právní normy⁶ (**příloha 02** – Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích). Jeho znaky jsou uvedeny v přestupkovém nebo jiném zákoně. Přestupek představuje pro společnost jednání nebezpečné a škodlivé v té míře, že je třeba se proti takovému jednání bránit, ať již pohrůzkou sankce, uložením sankce nebo ochranného opatření, avšak nikoli té závažnosti, aby vyžadovalo trestní postih.

3. 1. Přestupek v jeho pozitivním a negativním vymezení

Přestupek, jako jeden z druhů správních deliktů⁷, je jednoznačně vymezen v zákoně o přestupcích. V ustanovení § 2 odst. 1 PŘZ je pojem přestupek definován jako: „*zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin*“. Rozebereme-li toto ustanovení, tak z pozitivního hlediska je *přestupkem zaviněné jednání* - tímto je dána objektivní a subjektivní stránka přestupku - *které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti* - jedná se o materiální stránku přestupku a objekt přestupku - *a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně* - pokud tedy jednání není přímo za přestupek označeno v zákoně o přestupcích nebo v jiném zákoně, nemůže jít o přestupek (formální stránka). Z negativního hlediska je *přestupkem jednání, které není jiným správním deliktem postižitelné podle zvláštních právních předpisů anebo trestným činem*. Toto ustanovení zabraňuje dvojímu trestání za jedno protiprávní jednání. Souběh přestupků s trestným činem nebo jiným správním deliktem je tedy tímto jednoznačně vyloučen s tím, že posouzení protiprávního jednání, kde je spatřován trestný čin nebo jiný správní delikt, má vždy přednost před právní kvalifikací jako přestupku⁸.

⁶ Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednávaných orgány obcí a krajů, v roce 2008 bylo oznámeno v rámci ČR 648 494 přestupků

⁷ Dále pod jiné správní delikty je možno podřadit, správní disciplinární delikty, správní pořádkové delikty, jiné správní delikty fyzických a právnických osob, správní delikty podnikatelů, jak fyzických, tak i právnických osob

⁸ Horzinková, E., Kučerová, H.: Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou. Praha: Leges, 2009, str. 23 – 24 a Jan Černý, Horzinková, Helena Kučerová- Přestupkové řízení, Příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů, Linde Praha, a.s. 2009, str. 26

I když se definice přestupku zdá zcela jednoznačná, přece tomu tak není. Skutkové okolnosti se mohou v čase zásadně měnit. Jako příklad lze uvést dopravní nehodu (dopravní nehoda zpracována autorem v roce 2006), která byla vyřízena na místě ve zkráceném řízení, tedy uložením blokové pokuty. Na místě byly splněny veškeré zákonné podmínky⁹ pro toto vyřízení, ale v průběhu času se ukázalo, že u poškozeného, který na místě a v době uložení blokové pokuty přestupci nejevil žádné známky zranění, se později projevíly takové zdravotní problémy, které naplnily skutkovou podstavu trestného činu ublížení na zdraví dle ustanovení § 223¹⁰ zákonem č. 140/1961 Sb., (dále jen trestní zákon). V takovém případě se uplatní základní princip *res iudicata* (též *res judicata*)¹¹ ve spojení se zásadou *ne bis in idem*¹². Věc je tedy již rozhodnuta a vyřízena. Z tohoto důvodu je však na toto pamatováno v trestním řádu, kdy státní zástupce nebo následně soudce může trestní stíhání zastavit, konkrétně dle ustanovení § 172 odst. 2 písm. b) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen trestní řád), s odkazem na § 223 a 257 trestního řádu, kde je uvedeno: „...bylo-li o skutku obviněného (obžalovaného) již rozhodnuto jiným orgánem...“. V dané věci se jednoznačně vyjádřil Nejvyšší soud v rozsudku¹³, podle kterého by se jednalo o porušení zásady *ne bis in idem* ve smyslu článku 4 Protokolu č. 7, Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, (dále jen Evropská úmluva o lidských právech; Úmluva, EÚLP)¹⁴. Tedy situace, kdy byly naplněny znaky trestného činu, ale čin byl projednán a vyřízen jako přestupek¹⁵.

⁹ podmínky blokového řízení jsou upraveny v §§ 84 – 86 zákona o přestupcích, kdy blokové řízení představuje zkrácené řízení s účelem hospodárnosti a rychlosti vyřízení protiprávního jednání

¹⁰ od 1. 1. 2010 § 148 odst. 1 trestního zákona č. 40/2009 Sb., - Ublížení na zdraví z nedbalosti. Kdo jinému z nedbalosti ublíží na zdraví tím, že poruší důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo uloženou mu podle zákona, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.

¹¹ **překážka rei iudicatae** (překážka věci pravomocně rozhodnuté). Jedná se o negativní podmínku řízení, spočívající v tom, že jakmile bylo o totožné věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být tatáž věc v rozsahu závaznosti výroku rozhodnutí projednávána znovu; totožnost věci je dána stejným předmětem řízení a stejnými účastníky.

¹² Zásada *ne bis in idem* (lat. "ne dvakrát za stejně" nebo „ne dvakrát o tomtéž“ angl. *double jeopardy*) zakazuje stíhat pachatele za trestný čin více než jednou,

¹³ Č. j.: 11 T do 738/2003 ze dne 22. 7. 2004, www.nssoud.cz,

¹⁴ Protokol č. 7 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod Čl. 4 Právo nebýt souzen nebo trestán dvakrát odst. 1. Nikdo nemůže být stíhán nebo potrestán v trestním řízení podléhajícím pravomoci téhož státu za trestný čin, za který již byl osvobozen nebo odsouzen konečným rozsudkem podle zákona a trestního řádu tohoto státu.

¹⁵ Horzinková, E., Kučerová, H.: Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou. Praha: Leges 2009, str. 26

3. 2. Materiální a formální znaky přestupku

Aby přestupkové jednání mohlo být právně kvalifikováno a následně sankcionováno, musí naplnit zákonem stanovené *formální znaky*, tj. skutkovou podstatu, zavinění, věk, přičetnost atd. a *materiální znak* tj. společenskou nebezpečnost, musí jít o zaviněné jednání, jehož znaky jsou vymezeny zákonem o přestupcích.

3. 2. 1. Materiální znak přestupku

Materiálním znakem přestupku je jednoznačně společenská nebezpečnost konání, podle zákonné formulace musí jít o jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Rozdíl mezi trestným činem a přestupkem je dán § 3 trestního zákona, kde se uvádí, že „...*čin, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, není trestným činem...*“.

Materiálním znakem se dále zabývat nebudu, neboť s novým trestním zákoníkem č. 40/2009 Sb., s účinností od 1. 1. 2010 (dále jen trestní zákoník), kde se u zločinu a přečinu upouští od materiálně-formálního znaku, lze očekávat, že vzhledem k subsidiární provázanosti obou kodexů bude upuštěno i u přestupků od materiálního znaku (dosavadní praxe však nepřinesla žádný pokrok v této oblasti). Nadále bude posuzována určitá škodlivost jednání. Míra škodlivosti bude měřítkem pro trest, nikoli pro právní kvalifikaci. Dle mého však bude nadále přetrvávat posuzování závažnosti a nebezpečnosti jednání vzhledem ke stanovení rozdílu mezi trestným činem (zločinem, přečinem) a přestupkem, nebo jiným správním deliktem. V případě přestupku v souvislosti se silniční dopravou lze uvažovat o materiálním znaku jako o ohrožujícím jednání, které je pro společnost nebezpečné a bezprostředně ohrožuje bezpečnost silničního provozu, plynulost silničního provozu, životní prostředí a i další jiné znaky, které lze podřadit pod silniční provoz (hluk, vibrace vozovky).

3. 2. 2. Formální znaky přestupku

Formální znaky přestupku se dělí na obecné, které jsou pro všechny přestupky společné, a znaky typové, tedy znaky skutkové podstaty, které jsou obligatorní a fakultativní. Všechny znaky musí být splněny současně.

3. 2. 2. 1. Obecné znaky

Obligatorním obecným znakem přestupku je bez výjimky stanoven věk a přičetnost. V ustanovení § 5 odst. 1 PŘZ je taxativně uvedeno: *za přestupek není odpovědný, kdo v době jeho spáchání nedovršil patnáctý rok svého věku* (novelou zákonem č. 41/2009Sb., s účinností od 1. 1. 2010 se slovo „patnáctý“ nahrazuje slovem „čtrnáctý“, toto ustanovení však bylo změněno zákonem č. 306 ze dne 7. srpna 2009, kterým se mění trestní zákoník a některé další zákony, tedy i zákon o přestupcích a odpovědnost za přestupek zůstává stanovena na patnáctý rok věku). Ustanovení § 5 odst. 2 PŘZ hovoří o přičetnosti, *za přestupek není odpovědný, kdo pro duševní poruchu¹⁶ v době jeho spáchání nemohl rozpoznat, že jde o porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, nebo nemohl ovládat své jednání. Odpovědnosti se však nezbujuje ten, kdo se do stavu nepřičetnosti přivedl, byť i z nedbalosti, požitím alkoholu nebo užitím jiné návykové látky.¹⁾*

¹⁾ § 1 odst. 3 zákona ČNR č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi. (Zákon byl s účinností od 1. 1. 2006 nahrazen zákonem č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, nyní již ve znění zákona č. 225/2006 Sb., a zákona č. 274/2008 Sb.

Z ustanovení § 5 PŘZ je tedy jednoznačné, že pokud byl spáchán přestupek nezletilým, nebo nepřičetnou osobou, byť by naplnil všechny ostatní znaky, věc nelze projednat a správní orgán věc odloží¹⁷, aniž zahájí řízení, nebo pokud řízení bylo již

¹⁶ **Duševní porucha** (nebo také psychická porucha) je v širším pojetí označení pro některé psychické procesy, projevující se v myšlení, prožívání a chování člověka, znesnadňující jeho fungování ve společnosti. - HARTL, Pavel; HARTLOVÁ, Helena. Psychologický slovník. Praha : Portál, 2004. [ISBN 80-7178-303-X](#). s. 424-425. Definice duševní poruchy je ale více.

¹⁷ § 66 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích-Správní orgán, aniž řízení zahájí, věc odloží, jestliže osoba podezřelá z přestupku v době spáchání přestupku nedovršila patnáctý rok svého věku nebo trpěla duševní poruchou, pro niž nemohla rozpoznat, že svým jednáním porušuje nebo ohrožuje zájem chráněný zákonem, nebo ovládat své jednání

zahájeno, věc zastaví¹⁸. Jestliže však rozebereme druhý odstavce, odpovědnost a duševní chorobu, musíme se zabývat pojmem přičetnost a nepřičetnost. Vymezení přičetnosti v zákoně o přestupcích nenajdeme. Nepřičetnost je však definována výše uvedeným ustanovením druhého odstavce. Je to nedostatek rozumových (rozpoznávacích) a ovládacích (není schopen ovládat své jednání) schopností. U přestupku postačuje, když je splněna jedna z těchto schopností. Mylně se laická veřejnost domnívá, že toto ustanovení je spjato se ztrátou způsobilosti k právním úkonům, ovšem absencí způsobilosti k právním úkonům bude přičetnost a odpovědnost za přestupek vyloučena.

I v tomto případě je však výjimka, odpovědnost za přestupek zůstává, pokud se do stavu nepřičetnosti osoba přivedla, a to i z nedbalosti, požitím alkoholu nebo jiné návykové látky. Z této definice vyplývá, že pokud se osoba opije takovým způsobem, že si nepamatuje své činy, a přesto např. řídí motorové vozidlo, trestnost přestupce nezanikne, i když si své činy nepamatuje. V přestupkovém zákoně není speciální ustanovení o opilství jako v trestním zákoně (§ 201a trestního zákona¹⁹, od 1. 1. 2010 § 360 trestního zákoníku²⁰).

3. 2. 2. 2. Znamky skutkové podstaty

Obligatorním znakem přestupku je shodně jako u trestného činu objekt, objektivní stránka, subjekt a subjektivní stránka. Fakultativním znakem je například čas a místo spáchání, tyto znamky jsou vyžadovány jen u některých přestupků.

¹⁸ § 76 odst. 1 písm. e) zákona o přestupcích-Správní orgán řízení o přestupku zastaví, jestliže se v něm zjistí, že obviněný z přestupku v době spáchání přestupku nedovršil patnáctý rok svého věku nebo trpěl duševní poruchou, pro niž nemohl rozpoznat, že svým jednáním porušuje nebo ohrožuje zájem chráněný zákonem, nebo ovládat své jednání

¹⁹ § 201a tr. zák. - Opilství -odst. 1) Kdo se požitím nebo aplikací návykové látky nebo jinak přivede, byť i z nedbalosti, do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustí jednání, které má jinak znamky trestného činu, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až osm let; dopustí-li se však jednání, které má jinak znamky trestného činu, na který zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán oním trestem mírnějším, odst. 2) ustanovení odstavce 1, jakož i § 12 se neužije, přivedl-li se pachatel do stavu nepřičetnosti v úmyslu spáchat trestný čin, nebo spáchal trestný čin z nedbalosti, která spočívá v tom, že se přivedl do stavu nepřičetnosti.

²⁰ § 360 tr. zák. - Opilství - odst.1) Kdo se požitím nebo aplikací návykové látky přivede, byť i z nedbalosti, do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustí činu jinak trestného, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let; dopustí-li se však činu jinak trestného, na který zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán tímto trestem mírnějším, odst. 2) Ustanovení odstavce 1, jakož i § 26 se neužije, přivedl-li se pachatel do stavu nepřičetnosti v úmyslu spáchat trestný čin, nebo spáchal trestný čin z nedbalosti, která spočívá v tom, že se přivedl do stavu nepřičetnosti.

a) objekt

Obligatorním znakem skutkové podstaty přestupku je objekt, tedy právem chráněný zájem, který je spácháním přestupku ohrožen nebo porušen. Zákon o přestupcích²¹ sice nehovoří o objektu přestupku, ze základního ustanovení § 1 však můžeme dovodit obecný objekt, zejména řádné plnění úkolů státní správy, dodržování veřejného pořádku a občanské soužití. Další skupiny chráněných zájmů pak vyplývají ze zvláštní části zákona o přestupcích²².

b) objektivní stránka

Jedná se, zmíněno výše, o skutkovou podstatu přestupků, kdy ji tvoří jednání (jednání spojujeme s projevem vůle, tedy složkou vnější, jednání spočívá v aktivním konání nebo opomenutí), následek (vznikne porušením nebo ohrožením objektu přestupku, např. škoda, ujma na zdraví, poškození..., odpovědnost za přestupek vzniká pouze tehdy, pokud osoba tento následek způsobila, u přestupku obecně není trestná příprava ani pokus²³) a příčinný vztah mezi nimi – kauzální nexus. Objektivní stránku charakterizuje způsob spáchání přestupku a vzniku následku.

Fakultativně mohou přistoupit takové znaky, jako je místo a čas jednání, jeho účinek atd.

c) subjekt

Subjektem (pachatel, přestupce) přestupku totožně s trestným činem může být pouze fyzická osoba, a to fyzická osoba nepodnikající²⁴. Právnícká osoba a fyzická osoba podnikající jednající jako podnikatel se nikdy nemohou dopustit přestupku, ale pouze jiného správního deliktu. Pachatel přestupku má deliktní způsobilost, která je vázaná na věk a přičetnost, respektive nepřičetnost (rozebráno viz kapitola 3. 2. 2. 1. Obecné znaky).

Subjekt, obligatorní znak, lze rozdělit na obecný, konkrétní a speciální. V případě přestupku v dopravě hovoříme o speciálním, respektive konkrétním subjektu²⁵, který tvoří fakultativní znak.

²¹ Horzinková, E., Kučerová, H.: Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou. Praha: Leges 2009, str. 20

²² § 22 zákona o přestupcích upravuje chráněný zájem v silniční dopravě, tedy přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a § 23 zákona o přestupcích upravuje ostatní přestupky na úseku dopravy a přestupky na úseku silničního hospodářství

²³ snad jediná výjimka je ustanovení **§ 50 Přestupky proti majetku odst.** 1) Přestupku se dopustí ten, kdo písm. a) úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem nebo zničením či poškozením věci z takového majetku, **nebo se o takové jednání pokusí**

²⁴ Viz. rozsudek NSS Č.j.: 4 As 40/2005-91, www.nssoud.cz,

²⁵ jedná se o řidiče motorového i nemotorového vozidla, chodce, vozku nebo jezdce na zvířeti a v neposlední řadě o každého účastníka silničního provozu, který se silničního provozu buď přímo, nebo nepřímo účastní

d) subjektivní stránka přestupku

Je definována v ustanovení § 4 PŘZ²⁶, kde se hovoří o nedbalosti vědomé nebo nevědomé, úmyslu přímém nebo nepřímém a opomenutí. Z obecného hlediska je zavinění vnitřní psychický stav člověka.

Většinou je těžké prokázat formu zavinění. Například řízení pod vlivem alkoholu. Dalo by se uvést, že se jedná o úmysl přímý. Ano, pokud je ve správním řízení dostatek důkazů o tom, že řidič motorového vozidla řídí v době, kdy je pod vlivem alkoholu, a v době, kdy tento alkohol požíval, již věděl, že bude řídit, tedy chtěl požívat alkohol a poté chtěl řídit vozidlo. V případě, kdy je řidič ve stavu vylučujícím způsobilost²⁷, mohl se dopustit trestného činu dle ustanovení § 201 trestního zákona, kde však postačovala nedbalost. S účinností nového trestního zákoníku však již nedbalost nepostačuje, neboť v ustanovení nejsou uvedena slova „byť z nedbalosti“, trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky tedy bude vždy úmyslným jednáním²⁸.

Jiná je situace tehdy, kdy osoba požívá alkohol ve večerních hodinách a druhý den v ranních hodinách nasedne do vozidla a vozidlo řídí. Dalo by se uvést, že se již jedná o nedbalost. To však není jednoznačné, i zde se dá dovodit úmysl, i když nepřímý. Průměrně vzdělaný člověk – řidič, který vykonal zkoušku z odborné způsobilosti k získání řidičského oprávnění, spočítá, že pokud vypil větší množství alkoholu (např. 4 dvanáctistupňová piva), může řídit nejdříve cca po 8 hodinách. Pokud tedy skončil pití v nočních hodinách a ráno odjíždí do zaměstnání v 5:00 hodin, je ještě pod vlivem alkoholu a dá se jednoznačně uvést, že se bude jednat o nepřímý úmysl. V případě, kdy si to osoba požívající alkohol spočítá, ale špatně, řídí vozidlo a při silniční kontrole je zjištěn zbytkový alkohol, přiklání se k nedbalosti vědomé a někdy by se dalo hovořit i o nedbalosti nevědomé.

Forma zavinění je jedna z hlavních zásad při stanovení výše sankce za spáchaný přestupek.

²⁶ § 4 zákona o přestupcích odst. (1) Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Odstavec (2) Přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem nebo b) věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Odstavec (3) Jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých osobních poměrů povinen.

²⁷ jedná se o právní pojem, kdy dle stanoviska Ministerstva zdravotnictví České republiky a dle ustálené judikatury je 1,00 g/kg ethylalkoholu v krvi (1 promile) již stav vylučující způsobilost, v případě řidiče je prokázáno praxí, že řidič v tomto stavu již nemůže bezpečně řídit vozidlo

²⁸ Horzinková, E., Kučerová, H.: Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou. Praha: Leges 2009, str. 95

3. 2. 3. Rozdíl mezi přestupkem, trestným činem a jiným správním deliktem

Jedním z hlavních rozdílů mezi přestupkem a trestným činem je, že u přestupku jde o zaviněné protiprávní jednání nižšího stupně závažnosti a nebezpečnosti než u trestného činu, které je pro společnost škodlivé (porušuje nebo ohrožuje její zájem) a je za přestupek označeno zákonem o přestupcích nebo v jiném zákoně. Ke spáchání přestupku postačí zavinění z nedbalosti, pokud zákon nestanoví úmysl. U trestného činu je tomu naopak. Trestný čin musí být spáchán úmyslně, pokud zákon nestanoví postačující nedbalost. Nově je v trestním zákoníku tato skutečnost rozlišena názvem zločin a přečin²⁹. Nedbalostní skutek bude vždy přečin.

Hlavním rozdílem mezi přestupkem a jiným správním deliktem je však skutečnost, že přestupek může spáchat pouze fyzická osoba (fyzická osoba nepodnikající³⁰). Správního deliktu se dopouští právnická osoba a fyzická osoba podnikající. Jejich jednání se však procesně nebude řídit zákonem o přestupcích, ale správním řádem, nebo ustanovením speciálních zákonů. U takto spáchaného správního deliktu se nebude zkoumat obligatorní znak zavinění, neboť právnická osoba a fyzická osoba podnikající má odpovědnost za správní delikt objektivní. Právnická osoba a fyzická osoba podnikající se může vyvinut pouze v případě, pokud prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, aby k porušení právní povinnosti nedošlo. I zde však najdeme výjimku vycházející z Nařízení Evropského parlamentu a Rady³¹, kde je stanovena objektivní odpovědnost dopravce bez možnosti liberace³².

²⁹ § 14 odst. 1,2,3) trestního zákoníku – trestné činy se dělí na přečiny a zločiny

³⁰ Viz. rozsudek NSS Č. j.: 4 As 40/2005-91, www.nssoud.cz

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85, platné od 11. 4. 2007 – čl. 10 nařízení

³² *Liberace* neboli zproštění se odpovědnosti

4. Specifika řízení o dopravních přestupcích

Dopravní přestupek je jedním z nejčastějších porušení právní normy. Sám pojem dopravní přestupek právní názvosloví nezná.

Od 1. 8. 2011 novelou zákona³³ 361/2000 Sb., byl dopravní přestupek, který byl do té doby v přestupkovém zákoně v ustanovení § 22 PŘZ, přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, přesunut do zákona o silničním provozu do ustanovení § 125c ZoSP.

Dle mého se přestupky v dopravě dotýkají téměř každého z nás, ať již jako přestupce, poškozeného nebo svědka. Každý z nás se účastní silničního provozu na pozemní komunikaci³⁴ jako řidič³⁵ motorového³⁶, nebo nemotorového³⁷ vozidla, chodec³⁸, jezdec na zvířeti, spolujezdec ve vozidle, nebo cestující v prostředku hromadné dopravy³⁹. Kontrola, prevence a odhalování přestupků v dopravě je složitou a obsáhlou kapitolou, která je upravena v zákoně o silničním provozu v hlavě VI-Státní správa, § 124 a § 125e. Tato ustanovení určuje působnost ministerstev, krajských úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a policie. Nebudu se zabývat celým zněním uvedeného ustanovení, pouze jeho základy. Ustanovení § 124 odst. 5) určuje pravomoc obecního úřadu s rozšířenou působností⁴⁰, kdy pod písmenem j) je uvedeno, že projednává přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního

³³ zákon č. 133/2011 Sb., ze dne 3. května 2011, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

³⁴ zákon 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů, ustanovení § 2 Pozemní komunikace a jejich rozdělení, odst. 1) Pozemní komunikace je dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti, odst. 2) Pozemní komunikace se dělí na tyto kategorie: a) dálnice, b) silnice, c) místní komunikace, d) účelová komunikace.

³⁵ řidič je účastník provozu na pozemních komunikacích, který řídí motorové nebo nemotorové vozidlo anebo tramvaj; řidičem je i jezdec na zvířeti

³⁶ motorové vozidlo je nekolejové vozidlo poháněné vlastní pohonnou jednotkou a trolejbus

³⁷ nemotorové vozidlo je vozidlo pohybující se pomocí lidské nebo zvířecí síly, například jízdní kolo, ruční vozík nebo potahové vozidlo

³⁸ chodec je i osoba, která tlačí nebo táhne sánky, dětský kočárek, vozík pro invalidy nebo ruční vozík o celkové šířce nepřevyšující 600 mm, pohybuje se na lyžích nebo kolečkových bruslích anebo pomocí ručního nebo motorového vozíku pro invalidy, vede jízdní kolo, motocykl o objemu válců do 50 cm 3, psa a podobně

³⁹ vozidlo hromadné dopravy osob je autobus, trolejbus nebo tramvaj

⁴⁰ zákon č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností, ve znění pozdějších předpisů

předpisu⁴¹. Ustanovení odst. 8) hovoří o policii a jejích pravomocích. Od 1. 8. 2011 přibylo ustanovení § 125e, které ve svém odst. 4 ustanovuje věcnou příslušnost k projednání správních deliktů, tedy i přestupků dle ZoSP⁴².

4.1. Blokové řízení

Přestupkový zákon připouští zkrácení řízení o přestupku, které může mít formu blokového řízení, nebo příkazního řízení. V této části se budeme zabývat blokovým řízením, které, jak je uvedeno v rozsudku NSS⁴³, je řízením specifickým, zkráceným, zjednodušeným, kde do značné míry splývá řízení se svým výsledkem, tedy uložením pokuty. Příkazní řízení (viz kapitola 4.2.2). Bloková pokuta je peněžitý trest, který je uložen subjektu, vzhledem k tomu, že se jedná o zkrácenou formu řízení o přestupku, je účinnost postihu okamžitá a bezprostřední. Státní orgán se musí jednoznačně řídit ustanoveními § 84 až 86 PŘZ a dále souvisejícími ustanoveními § 12 odst. 1, § 13 odst. 2, § 19 odst. 3, § 52, § 66 odst. 3 písm. c), § 76 odst. 1 písm. h) a § 79 odst. 2 PŘZ⁴⁴ i jinými právními předpisy upravujícími ukládání blokových pokut⁴⁵.

Základní ustanovení, § 84 odst. 1 PŘZ, podle kterého přestupek *lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2⁴⁶) zaplatit*, stanovilo jednoznačné podmínky, za kterých lze přestupek projednat uložením blokové pokuty. Přestupek musí být spolehlivě zjištěn, je tedy dostatek důkazů a o spáchání a pachateli přestupku není pochyb. Jedná se o tak závažné porušení právní normy, že nepostačuje domluva⁴⁷ a

⁴¹toto ustanovení odkazuje na zákon o přestupcích, novelou nebylo změněno, tedy dle mého již nemá plné opodstatnění, neboť přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle ustanovení § 22 PŘZ byl zrušeno, ale zůstalo ponecháno ustanovení § 23 PŘZ

⁴² § 125e odst. 4 ZoSP - Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává v přenesené působnosti obecní úřad obce s rozšířenou působností podle působnosti stanovené v § 124 odst. 5 písm. j).

⁴³ Viz. rozsudek NSS Č.j.: 3 As 58/2007-117, www.nssoud.cz

⁴⁴ J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 153

⁴⁵ zákon č. 361/2000 Sb., ze dne 14. září 2000 o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) § 124 Působnost ministerstev, krajských úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a policie

⁴⁶ § 13 odst. 2) přestupkového zákona-V blokovém řízení (§ 84) lze uložit pokutu do 1000 Kč, pokud tento zákon nebo jiný zákon nepřipouští uložit v takovém řízení pokutu vyšší, a v příkazním řízení (§ 87) do 4000,- Kč.

⁴⁷ Domluva není sankce – sankce za přestupek určuje ustanovení § 11. Za přestupek lze uložit tyto sankce: a) napomenutí, b) pokutu, c) zákaz činnosti, d) propadnutí věci. Odst. 2) Sankci lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Odst. 3) Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku.

obviněný, tedy přestupce, je ochoten pokutu zaplatit. V tom případě se nerozlišuje, zda obviněný má u sebe peněžní hotovost a blokovou pokutu platí hotově, nebo je na místě vystaven blok na pokutu na místě nezaplacenou. (**pokutové bloky příloha 03**).

Podle § 84 odst. 2 PŘZ se *proti uložení pokuty v blokovém řízení nelze odvolat*. Z tohoto by se dalo usuzovat, že jakmile přestupce zaplatí, nemá již žádná práva rozhodnutí zvrátit. To je mylné, i když zákon o přestupcích neuvádí žádné podmínky odvolání. V těchto případech se postupuje podle správního řádu, kde v ustanovení § 1 odst. 2 je uvedeno: *tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup*. Proti blokové pokutě je podání odvolání vyloučeno, nelze použít řádný opravný prostředek, ale přichází zde v úvahu užití mimořádného opravného prostředku. Z judikatury NSS lze jednoznačně dovodit, že obnovu řízení podle ustanovení § 100 a následujících správního řádu nelze použít, neboť by tím bylo zpochybněno samotné blokové řízení. Nebyla by totiž splněna podmínka, *sine qua non*⁴⁸, tedy souhlas přestupce se zjištěním přestupku a uložení sankce. Z toho je zřejmé, že přichází v úvahu pouze přezkumné řízení dle ustanovení § 94 až § 99 správního řádu.

Obecně lze uvést, že i když proti blokové pokutě odvolání není přípustné, můžeme říci, že požadavek přezkumu vyplývá z Listiny základních práv a svobod (dále jen Listina nebo LZPS) – Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.⁴⁹

V případě uložení blokové pokuty je možné formálně využít mimořádného opravného prostředku, tedy přezkumu rozhodnutí o uložení blokové pokuty. Přezkumné řízení může provést orgán, který rozhodnutí vydal (uložil blokovou pokutu), v tom případě však musí v plném rozsahu vyhovět stěžovateli, nebo předá věc svému nadřízenému, který uložení blokové pokuty přezkoumá.

Jestliže stěžovatel neuspěje u přezkumného řízení, má teoreticky možnost podat žalobu k nezávislému soudu. Ze soudních jednání je do současné doby zcela jasné, že soudy se tímto nezabývají a žaloby odmítají. To se týká případů, kdy přestupce dodatečně

⁴⁸ **Sine qua non** (popř. **condicio sine qua non**) (v množném čísle *sine quibus non*) je latinský výraz vyjadřující "(podmínka) bez které nelze".

⁴⁹ ustanovení hlavy páté čl. 36 LZPS jednoznačně stanoví, že: *každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu*. Článek 36 odst. 2 LZPS uvádí: *každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak*

nesouhlasí, ačkoli jednou už souhlasil, viz např. usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 3. 2008, č.j. 58 Ca 89/2007 - 21. I v případě kasační stížnosti dochází k tomu, že rozsudek krajských soudů NSS potvrzuje a kasační stížnosti⁵⁰ zamítá, a to z důvodu uvedených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, čj. 6 As 49/2003 - 46, (www.nssoud.cz, ze kterého cituji): „*Nejvyšší správní soud, vědom si právní závažnosti závěrů, které vyslovil v tomto rozhodnutí, zabýval se i konformitou výše učiněného výkladu s principy, které jsou obsaženy v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva ve vztahu k čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (vyhlášena pod č. 209/1992 Sb.), která je ve smyslu čl. 10 Ústavy součástí právního řádu. Citovaný článek představuje záruku, že jakékoli trestní obvinění bude spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednáno nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem. Judikatura Evropského soudu již vyložila, že trestním obviněním je nutno chápat i obvinění z přestupku (například případ Lauko proti Slovensku 1998, a další). Nejvyšší správní soud v této souvislosti považuje za nutné zdůraznit, že stěžovatelka měla možnost přímé a rychlé ochrany práv zaručených citovaným článkem Úmluvy, pokud by vyjádřila svůj nesouhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, a tedy bylo-li by zahájeno řízení o přestupku. Stěžovatelka též nebyla vystavena žádnému zásadnímu dilematu mezi rozhodnutím souhlasit s uložením pokuty či vést správní řízení; v postupu orgánu ukládajícího pokutu v blokovém řízení nelze shledat žádný prvek nátlaku, jenž by, byť jen dílčím způsobem mohl zpochybnit stěžovatelčino rozhodnutí zřící se vedení správního řízení o přestupku. Stěžovatelka měla ve svých rukou použitelné opravné prostředky, které umožňovaly vyřešit nedostatky, jež vytýkala v žalobě blokovému řízení. Z hlediska emocionálního lze pochopit stěžovatelčino psychické rozpoložení vzniklé z důvodu obavy o život zvířete, to však nemůže být právně relevantním důvodem pro vyslovení závěru, že stěžovatelka nebyla s to posoudit důsledky svého rozhodnutí souhlasit s vyřízením věci blokovou pokutou, zvláště vezme-li se v úvahu, že stěžovatelka je osobou s vysokoškolským vzděláním v oboru právo. Ze všech shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.“*

⁵⁰ např. rozsudek NSS ze dne 15. 1. 2009, čj. 2 As 89/2008 - 54, rozsudek NSS ze dne 15. 1. 2009, čj. 5 As 16/2008 - 68, rozsudek NSS ze dne 24. 7. 2008, čj. 2 As 47/2008 - 30, rozsudek NSS ze dne 19. 9. 2007, čj. 1 As 30/2007 - 53, rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, čj. 6 As 49/2003, www.nssoud.cz

Z toho pramení, že pokud již někdo souhlasil s uloženou blokovou pokutou, je těžké domoci se svých práv u nezávislého soudu, pokud dochází z podstaty k odmítnutí žalob a následně i kasačních stížností.

Bloková pokuta je tedy jedno z nejvíce používaných zkrácených řízení při vyřizování přestupku, a to nejen v dopravě. Je stěžejním institutem pro vyřízení zjištěného a spáchaného protiprávního jednání, které bylo kvalifikováno jako přestupek.

V případě, že přestupek nebyl na místě vyřízen napomenutím nebo uložením blokové pokuty, přichází v úvahu správní řízení před správním orgánem⁵¹. Ke správnímu řízení rovněž dochází bez dalšího tehdy, kdy zákon taxativně řízení nařizuje. Ustanovení § 125c odst. 7 ZoSP uvádí: *Přestupek, za který se podle tohoto zákona ukládá zákaz činnosti, nelze projednat v blokovém řízení.* Toto ustanovení najdeme i v dalších ustanoveních zákona o přestupcích, kde zákonodárce stanovil buď taxativně uložení zákazu činnosti, nebo jen dal možnost použít uložení zákazu činnosti společně s pokutou.

4. 2. Správní řízení

Správní řízení je postup správního orgánu, jehož účelem je vydání konstitutivního nebo deklaratorního rozhodnutí⁵². Základní právní normou pro správní řízení je správní řád. V úvodním ustanovení, Hlavě I., je stanoven předmět úpravy, kdy v § 1 odst. 1 SpŘ se uvádí: *tento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků⁵³ a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen "správní orgán").* Z pohledu této práce je však důležité ustanovení odst. 2 uvedeného §, kde se uvádí: *Tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.* V případě řízení o přestupcích se jedná o zvláštní druh správního řízení a jeho postup je stanoven zákonem o

⁵¹ **zákon č. 314/2002 Sb.** ze dne 13. června 2002 o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností

⁵² **Podle povahy právních účinků** rozdělujeme správní akty na: 1. konstitutivní - zakládají, mění nebo ruší vztahy správního práva a 2. deklaratorní - autoritativně zjišťují a potvrzují již existující vztahy správního práva. Konstitutivní akty působí pro futuro a ex nunc, deklaratorní akty působí pro praeterito a ex tunc. V tomto smyslu tedy deklaratorní akty působí od okamžiku vzniku vztahů, jejichž existenci potvrzují. Toto členění má význam pro posouzení otázky, zda určité chování subjektů správních vztahů v určitém okamžiku bylo nebo nebylo po právu. - <http://spravni.juristic.cz/61209> dne 18. 4. 2011

⁵³ Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

přestupcích, který je ve vztahu ke správnímu řádu subsidiární. Z toho pramení, že pokud přestupkový zákon stanoví speciální postup, musí se v rámci správního řízení vždy použít. Teprve pokud nenalezneme úpravu v přestupkovém zákoně, použije se správní řád. Jedním příkladem za všechny je použití ustanovení § 19 až § 26 SpŘ o doručování. Přestupkový zákon doručování písemnosti nijak neřeší.

4. 2. 1. Oznámení přestupku a činnost správního orgánu po přijetí oznámení

Oznamování protiprávního jednání, které bylo státním orgánem⁵⁴ označeno za přestupek a které jim nebylo projednáno, se provádí podle ustanovení § 58 PŘZ v rámci součinnosti. Ustanovení § 58 odst. 1 PŘZ zní: *Státní orgány, orgány Policie České republiky (dále jen „orgány policie“) a obce oznamují příslušným správním orgánům přestupky, o nichž se dozví, nejsou-li samy příslušné k jejich projednávání. V oznámení uvedou zejména, který přestupek je ve skutku spatřován, důkazní prostředky, které jsou jim známy a které prokazují, že jde o přestupek a že byl spáchán určitou osobou.* V minulosti měla Policie ČR povinnost objasňovat, v roce 1995 byl institut objasňování zrušen⁵⁵. Došlo k zásadní změně, kdy dokazování přešlo na správní orgány. Od této doby orgány policie přijmou oznámení nebo z vlastní činnosti vyhledají přestupek, zpracují podklady pro správní orgán⁵⁶, který na základě předaného důkazního materiálu následně rozhodne, jak bude postupovat, zda oznámení odloží dle ustanovení § 66 PŘZ, nebo vydá příkaz, nebo řízení podle § 67 PŘZ zahájí a následně provede správní řízení⁵⁷ s dokazováním při ústním jednání.

⁵⁴ orgány Policie ČR, Městská nebo Obecní policie, Státní zástupce, potažmo soudce a obce mají povinnost oznamovat příslušným správním orgánům přestupky, o nichž se dozví

⁵⁵ J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 51

⁵⁶ § 58 odst. 2) Oznamuje-li přestupky příslušným správním orgánům orgán policie a jedná-li se o přestupky a) proti veřejnému pořádku, b) proti občanskému soužití, navštědčují-li okolnosti tomu, že v jejich důsledku došlo k ublížení na zdraví, c) proti majetku, d) proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, e) proti pořádku ve státní správě, spáchané na úseku státní správy v působnosti Policie České republiky, f) uvedené v § 29 odst. 1 písm. ch), § 30 odst. 1 písm. d) až j) a § 35 odst. 1 písm. f), učiní orgán policie nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku a k zajištění důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem. O zjištěných skutečnostech sepíše orgán policie úřední záznam, který přiloží k oznámení. Oznámení učiní orgán policie nejpozději do třiceti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozví.

⁵⁷ J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 254 až 260

4. 2. 2. Příkazní řízení

Další formou zkráceného řízení při ukládání sankce za spáchaný skutek, kterou umožňuje právní norma, je „příkazní řízení“. Takzvaný příkaz je upraven ustanovením § 87 PŘZ a následně ustanoveními § 13, § 19, § 77, § 79 a § 80 PŘZ. Dále upravuje příkazní řízení ustanovení § 67 až § 70 SpŘ, konkrétně o příkazu hovoří ustanovení § 150 SpŘ. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 87 PŘZ je speciálním ustanovením, nepoužije se § 150 SpŘ v případě přestupku ani subsidiárně⁵⁸. Příkaz vydává vždy správní orgán a jedná se o zkrácenou formu řízení o přestupku⁵⁹. Stejně jako u blokové pokuty má vydání příkazu urychlit, zkrátit, zjednodušit a snížit administrativní úkony a náklady samotného řízení.

Správní orgán vydá příkaz v případě splnění podmínek taxativně uvedených v § 87 odst. 1 až odst. 6⁶⁰ PŘZ, pokud není pochyb o tom, že byl spáchán přestupek a z předložených důkazů nelze pochybovat o tom, že přestupek spáchala určitá osoba a věc nebyla vyřízena v blokovém řízení. Příkaz se vyhotovuje a následně oznamuje vždy písemně a musí mít náležitosti rozhodnutí podle ustanovení § 68 odst. 1 až 3 a § 77 SpŘ, tedy obsahovat výrok, odůvodnění a poučení. Ve výroku musí vždy být vyslovena vina konkrétní osoby, právní ustanovení, které bylo porušeno, popis skutku s označením místa a času spáchání a sankce, která je ukládána. V příkazním řízení lze uložit napomenutí, nebo pokutu, výše stanovené sankce pokuty, je stanovena § 13 odst. 2 PŘZ, kdy v příkazním řízení se podle § 87 zákona o přestupcích uloží pokuta do 4.000,-Kč.

Příkaz, jak bylo uvedeno výše, se vyhotovuje písemně a zároveň se doručuje dle ustanovení § 20 SpŘ.

⁵⁸ Subsidiární-podpůrný, dodatečný, pomocný, náhradní

⁵⁹ J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 158 až 159 a Horzinková, E., Kučerová, H.: *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2009, 344 až 346

⁶⁰ § 87 Příkazní řízení odst. 1) Není-li pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a nebyla-li věc vyřízena v blokovém řízení, může správní orgán bez dalšího řízení vydat příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty (§ 13 odst. 2).

odst. 2) Příkaz nelze vydat, jestliže obviněný z přestupku je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena.

odst. 3) Příkaz má stejné náležitosti jako rozhodnutí o přestupku. Oznamuje se vždy písemně.

odst. 4) Obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení. Obviněnému z přestupku nelze uložit jiný druh sankce, s výjimkou napomenutí, nebo vyšší výměru sankce, než byly uvedeny v příkaze.

odst. 5) Příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.

odst. 6) V příkazním řízení nelze projednat přestupky, které lze projednat jen na návrh, ani nárok na náhradu škody.

Důležitou součástí příkazu je poučení, které uvádí, že proti příkazu lze podat do 15 dnů od doručení odpor a to správnímu orgánu, který příkaz vydal. Podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení. Den doručení je v tom případě dnem, kdy bylo zahájeno řízení proti obviněnému. Pokud obviněný nepodá odpor, má vydaný příkaz účinky pravomocného rozhodnutí. V příkazním řízení nelze projednat návrhové přestupky⁶¹ ani náhradu škody. Před vydáním příkazu je nutné poučit zúčastněné fyzické i právnické osoby, kterým byla přestupkem způsobena škoda. V poučení správní orgán určí lhůtu, dokdy se může poškozený připojit k řízení, v případě připojení se poškozeného k řízení však již nelze vydat příkaz, a je nutno konat klasické řízení o přestupku, včetně ústního jednání. Z toho pramení, že řízení o přestupku se v některých případech neúměrně protáhne. Správní orgán o náhradě škody v řízení ve větší míře nerozhoduje, neboť škoda, aby správní orgán mohl rozhodnout o její náhradě, musí být dostatečně a spolehlivě prokázána. Například částka na faktuře z opravny vozidel ze značkového nebo jiného servisu není spolehlivě zjištěnou škodou. V tomto případě správní orgán o náhradě škody ve většině případů nerozhoduje a poškozeného odkazuje s náhradou škody na pojišťovnu obviněného, nebo občanskoprávní soud⁶².

4. 2. 3. Zahájení řízení, ústní jednání a vydání rozhodnutí

Zahájení řízení⁶³ je procesní úkon správního orgánu, kdy fáze správního řízení přípravného přechází ve fázi nalézací. Pokud správní orgán z předložených materiálů dospěl k závěru, že je věcně a místně příslušným orgánem oprávněn jednat a rozhodovat ve věcech, které mu byly svěřeny zákonem, nebo na základě zákona, podezření z přestupku

⁶¹ § 68 přestupkového zákona odst. 1) Přestupky podle § 49 odst. 1 písm. b) a c) a přestupky podle § 22 odst. 1 písm. h) a § 50 spáchané mezi blízkými osobami, jakož i přestupky podle § 49 odst. 1 písm. a) se projednávají jen na návrh postižené osoby, jejího zákonného zástupce nebo opatrovníka (dále jen "navrhovatel").

⁶² § 70 přestupkového zákona – Náhrada škody, odst. 1) Uplatnil-li ten, komu byla přestupkem způsobena majetková škoda, nárok na její náhradu v řízení o přestupku, nebo u orgánu policie v trestním řízení, pokud věc byla postoupena správnímu orgánu k projednání a nejde o přestupek, který se projedná jen na návrh (dále jen "poškozený"), působí správní orgán, který přestupek projedná, k tomu, aby byla škoda dobrovolně nahrazena.

odst. 2) Jestliže škoda a její výše byla spolehlivě zjištěna a škoda nebyla dobrovolně nahrazena, uloží správní orgán pachateli přestupku povinnost ji nahradit; jinak odkáže poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody na soud nebo jiný příslušný orgán.

odst. 3) Zemře-li poškozený, správní orgán o náhradě škody nerozhodne.

⁶³ J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 270 až 279

nepostupuje⁶⁴, ani oznámený přestupek neodloží⁶⁵, potom zahájí řízení. Zahájení řízení většinou správní orgán spojí s prvním úkonem vůči osobě podezřelé, nejčastěji se sdělením obvinění z přestupku a současně předvoláním k ústnímu jednání. Zde se použije ustanovení § 59 SpŘ, kde se hovoří o předvolání. Správní orgán předvolá osobu, jejíž účast v řízení je nutná. Předvolání se provádí písemně a musí se doručit⁶⁶ do vlastních rukou s dostatečným předstihem. Za tuto dobu je považována lhůta nejméně pětidenní. Řízení o dopravním přestupku se podle PŘZ zákona zahajuje ve většině případů z moci úřední, kdy platí zásada oficiality. V případě dopravních přestupků existuje však jedna výjimka, o které se hovoří v ustanovení § 68 odst. 1 PŘZ⁶⁷. Jde o přestupky projednávané jen na návrh (ublíženo na zdraví osobě blízké).

Dnem, kdy došlo k zahájení řízení, je den, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení prvním účastníkovi řízení. O tomto úkonu se vždy bezodkladně vyrozumí i ostatní účastníci⁶⁸. Zásadním problémem je právě toto datum oznámení. V případě vyhýbání se doručení by nemohlo dojít k zahájení řízení ve lhůtě, přičemž podle judikatury je lhůta

⁶⁴ § 71 přestupkového zákona-Postoupení věci, Správní orgán postoupí věc písm. a) státnímu zástupci nebo orgánům policie, nasvědčují-li skutečnosti, že jde o trestný čin, písm. b) orgánu příslušnému podle zvláštního předpisu 3) k projednání skutku osoby uvedené v § 10 odst. 1, písm. c) správnímu orgánu příslušnému k projednání skutku, který je jiným správním deliktem než přestupkem, písm. d) orgánu příslušnému podle zvláštního právního předpisu k projednání přestupku osoby uvedené v § 9 odst. 3 v disciplinárním řízení 2a) pokud tato osoba o takové projednání požádala.

⁶⁵ § 66 přestupkového zákona-Odložení věci, odst. 1) Správní orgán, aniž řízení zahájí, věc odloží, jestliže osoba podezřelá z přestupku, písm. a) požívá výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodního práva, nejde-li o osobu uvedenou v § 9 odst. 3, písm. b) v době spáchání přestupku nedovršila patnáctý rok svého věku nebo trpěla duševní poruchou, pro niž nemohla rozpoznat, že svým jednáním porušuje nebo ohrožuje zájem chráněný zákonem, nebo ovládat své jednání, písm. c) zemřela před zahájením řízení.

odst. 2) Správní orgán může věc odložit, jestliže sankce, kterou lze za přestupek uložit, je bezvýznamná vedle trestu, který byl nebo bude podle očekávání uložen osobě podezřelé z přestupku za jiný čin v trestním řízení.

odst. 3) Správní orgán věc dále odloží, jestliže písm. a) došlé oznámení (§ 67 odst. 2) neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo postoupení věci podle § 71, písm. b) o skutku se koná trestní stíhání nebo řízení u jiného příslušného správního orgánu, písm. c) o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto správním orgánem nebo orgánem činným v trestním řízení anebo v blokovém řízení, písm. d) o skutku již bylo rozhodnuto v disciplinárním řízení a uložené opatření se považuje za postačující, písm. e) odpovědnost za přestupek zanikla, písm. f) návrh na zahájení řízení o přestupku byl podán opožděně (§ 68 odst. 2), písm. g) nezjistí do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

odst. 4) Rozhodnutí o odložení věci se nevydává. O odložení věci se vyrozumí pouze poškozený.

⁶⁶ ustanovení § 19 až 26 správního řádu

⁶⁷ § 68 odst. 1) přestupkového zákona-Přestupky podle § 49 odst. 1 písm. b) a c) a přestupky podle § 22 odst. 1 písm. h) a § 50 spáchané mezi blízkými osobami, jakož i přestupky podle § 49 odst. 1 písm. a) se projednávají jen na návrh postižené osoby, jejího zákonného zástupce nebo opatrovníka (dále jen "navrhovatel").

⁶⁸ § 72 přestupkového zákona-Účastníci řízení, v řízení o přestupku jsou účastníky řízení, písm. a) obviněný z přestupku, písm. b) poškozený, pokud jde o projednávání náhrady majetkové škody způsobené přestupkem, písm. c) vlastník věci, která může být zabráná nebo byla zabráná, v části řízení týkající se zabráná věci, písm. d) navrhovatel, na jehož návrh bylo zahájeno řízení o přestupku podle § 68 odst. 1. Lze podpůrně použít ustanovení § 27 a § 28 správního řádu o tom, kdo může dále být účastník řízení.

stanovená pro zahájení lhůtou prekluzní (propadnou). Například rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2004, sp. zn. 10 CA 166/2003, uvádí: „...*stanoví-li zákon lhůtu, v níž lze zahájit řízení z podnětu správního orgánu, musí být v této lhůtě zahájení řízení účastníku také řádně oznámeno, nejde o lhůtu pořádkovou, nýbrž o lhůtu propadlou...*“. Pokud se tedy podezřelý vyhne doručení oznámení o zahájení řízení, není řízení zahájeno, a v případě, že by správní orgán rozhodoval, může dojít k takové události, že soud napadené správní rozhodnutí zruší, aniž by se zabýval důvodností žalobních bodů. Existuje zde však i jiný názor (podpořený Ministerstvem dopravy), že lhůta pro zahájení řízení je pouze pořádková a její nedodržení ze strany správního orgánu může založit důvod pro žalobu za nečinnost. V dané věci poukazují na doručování za použití ustanovení § 24 odst. 1,2 a 3 SpŘ, kdy v ustanovení odst. 1 se hovoří o tom, že pokud si adresát uloženou písemnost ve lhůtě deseti dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty. V tomto případě hovoříme o doručení za pomoci takzvané fikce.

Pokud již došlo k doručení oznámení o zahájení řízení, musí v něm být specifikováno postavení občana (svědek, poškozený, obviněný [doručením zahájení správního řízení se z podezřelého stává obviněný]), jednoznačné vymezení skutku s jeho vylíčením, právní kvalifikace a následně poučení o důsledcích v případě nedostavení se k nařízenému ústnímu jednání (viz níže), pokud správní orgán spojil zahájení řízení s předvoláním. Jestliže správní orgán správní řízení zahájil, koná ústní jednání. Správní řád nařizuje v ustanovení § 49 odst. 1⁶⁹ konat ústní jednání v případech, kdy to stanoví zákon. Zákon o přestupcích tuto povinnost stanovuje obligatorně⁷⁰ v ustanovení § 74 odst. 1 a 2 PřZ. Jedná se o zásadu ústnosti, kdy správní orgán prvního stupně provádí v neveřejném jednání⁷¹ veškeré dokazování.

Stručně popíši, co lze považovat za důkaz, který je správní orgán povinen předložit při ústním jednání. Pokud správní orgán důkaz opatří mimo ústní jednání, lze tak učinit, musí o tom být účastníci řízení včas informováni a následně s důkazem seznámeni.

⁶⁹ § 49 odst. 1) správního řádu-Ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, uvědomí správní orgán o ústním jednání účastníky nejméně s pětidenním předstihem. Tuto povinnost nemá vůči účastníkovi, který se práva účasti na ústním jednání vzdal.

⁷⁰ obligatorně-povinně, závazně, nutně

⁷¹ § 49 odst. 2) správního řádu-Ústní jednání je neveřejné, pokud zákon nestanoví nebo správní orgán neurčí, že jednání nebo jeho část jsou veřejné. Při určování veřejného ústního jednání dbá správní orgán na ochranu utajovaných informací a na ochranu práv účastníků, zejména práva na ochranu osobnosti, jakož i na ochranu mravnosti. Z důvodu ochrany mravnosti mohou být z účasti na ústním jednání vyloučeny nezletilé osoby.

Účastníci mohou v rámci řízení v kterékoli fázi, tedy i před vydáním rozhodnutí, navrhnout provedení jakýchkoli důkazů. V praxi však dochází k tomu, že obviněný v rámci odvolání navrhne nový důkaz a odvolací orgán v rámci rozhodnutí o odvolání tento nový důkaz, který obviněný předložil až po vydání rozhodnutí, připustí, i když obviněný jej nepředložil dříve, přestože tuto možnost v rámci řízení měl. Správní orgán těmito návrhy není vázán, pokud je skutek objektivně zjištěn a prokázán. Správní orgán musí vycházet ze zásady materiální pravdy⁷², podle níž musí rozhodnutí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Je povinen volit takové důkazy, aby projednávaná věc byla rychle a zejména hospodárně vyřízena. Z toho pramení, že záleží na správním orgánu, který důkaz provede a který odmítne⁷³.

4. 2. 4. Vydání rozhodnutí

Řízení vrcholí vydáním rozhodnutí, kdy má správní orgán již shromážděny veškeré podklady, skutkový stav je bez jakýchkoli pochybností zjištěn a nebyla naplněna jedna ze základních zásad „in dubio pro reo“⁷⁴. Správní orgán vydává rozhodnutí, „správní akt“, v rozsahu konstitutivním, který zakládá, mění, nebo ruší práva nebo povinnosti, a v rozsahu deklaratorním, který prohlašuje, že určitá osoba (jedná-li se o správní delikt, pak právnická osoba nebo osoba podnikající) má, nebo nemá právo nebo povinnost. Základem pro vydání rozhodnutí⁷⁵ je ustanovení § 77⁷⁶ PřZ, kdy toto ustanovení má postavení speciální k § 68 odst. 2 SpŘ. Z důvodu přehlednosti a srozumitelnosti je rozhodnutí rozděleno do tří částí - výrok, odůvodnění a poučení. Výrok je nejdůležitější částí rozhodnutí, může obsahovat jeden nebo více výroků a dále vedlejší ustanovení. Základní náležitosti, které musí výrok obsahovat, jsou:

⁷² J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 29 až 30

⁷³ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2009, čj. 1 As 44/2009 - 101, www.nssoud.cz, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, čj. 8 As 17/2007 - 135, www.nssoud.cz nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, čj. 7 As 9/2009 - 66, www.nssoud.cz

⁷⁴ **In dubio pro reo** neboli v pochybnostech ve prospěch obviněného

⁷⁵ Horzinková, E., Kučerová, H.: *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2009, str. 304 až 308 a J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 185 až 187

⁷⁶ § 77 přestupkového zákona-Výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce, popřípadě rozhodnutí o upuštění od uložení sankce (§ 11 odst. 3), o započtení doby do doby zákazu činnosti (§ 14 odst. 2), o uložení ochranného opatření (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 odst. 2) a o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1)

- celkový popis skutku s přesným označením místa spáchání a s časem spáchání
- jednoznačné označení účastníků řízení s jejich údaji
- taxativní vyslovení viny, druh a výměr sankce, popřípadě rozhodnutí o upuštění nebo odložení sankce (§ 125c odst. 7 ZoSP-od uložení sankce nelze v rozhodnutí o přestupku upustit, viz též rozsudek NSS ze dne 18. 6. 2009, čj. 8 As 34/2008 - 82, www.nssoud.cz.)
 - konkrétní uvedení porušených ustanovení (nutno vyjmenovat všechna ustanovení, která byla porušena)
 - započtení doby do doby zákazu činnosti (obligatorní povinnost výroku, pokud dochází k vyslovení zákazu řízení motorových vozidel, ve výroku se použije ustanovení § 118c odst. 3 ZoSP, dle něhož se doba, od kdy byl Policií ČR zadržen řidičský průkaz podle § 118b ZoSP, započítá do doby výkonu sankce zákazu)
 - uložení ochranného opatření (v případě dopravního přestupku nepřichází v úvahu)
 - nárok na náhradu škody (v případě, že se poškozený se svým nárokem připojí k řízení; pokud se nepřipojí, stačí v odůvodnění odkaz, že se nepřipojil)
 - stanovení výše nákladů řízení, popř. jejich snížení nebo upuštění (§ 79 odst. 1 až 4 PŘZ⁷⁷, výši nákladů řízení upřesňuje zvláštní právní předpis – vyhláška MV ČR č. 231/1996 Sb. ve znění vyhlášky MV ČR č. 340/2003 Sb.)
 - uvedení lhůty ke splnění ukládané povinnosti (tímto se rozumí, dokdy musí být například zaplácena stanovená pokuta)⁷⁸

⁷⁷ § 79 přestupkového zákona-Náhrada nákladů řízení odst. 1) Občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož i navrhovateli, bylo-li řízení zahájeno na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s ministerstvem financí České republiky zvláštním právním předpisem.

odst. 2) Povinnost nahradit náklady řízení nelze uložit v blokovém řízení (§ 84 PŘZ) ani v řízení příkazním (§ 87 PŘZ).

odst. 3) Z důvodů zvláštního zřetele hodných lze od uložení povinnosti nahradit náklady řízení podle odstavce 1 zcela nebo zčásti upustit.

odst. 4) Náhrada nákladů řízení je příjmem obce, jejíž orgán rozhodl o přestupku v prvním stupni. Náhrada nákladů řízení o přestupku, který vedl jiný správní orgán České republiky, je příjmem státního rozpočtu této republiky.

⁷⁸ ustanovení § 125e ZoSP - Společná ustanovení o správních deliktech odst. 7) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

Odůvodnění, další podstatná část rozhodnutí, musí obsahovat zjištěné skutečnosti, které v rámci řízení o přestupku byly správním orgánem zjištěny, veškeré podklady, z kterých správní orgán vycházel (důkazy), úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení důkazů, jak se vypořádal s důkazy a námitkami účastníků. Důležitou součástí je odůvodnění druhu a výše stanovené sankce, tedy argumenty, které vedly správní orgán k určení a výši stanovené sankce. Jako příklad uvádím část odůvodnění rozhodnutí o přestupku Městského úřadu XX, vedeného pod č. j.: SPR-19352/09 -796/2009/IN, podle něhož: „... *Formu zavinění hodnotí správní orgán jako úmysl přímý ve smyslu ustanovení podle § 4 odst. 2 písm. a) zákona o přestupcích, neboť přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Při zavinění naplnil jak složku intelektuální (vědění), tak i složku vůle (volní složka zavinění), tedy odmítnutím chtěl ztížit prokázání spáchaného skutku řízení pod vlivem alkoholu, neboť dle výpovědi svědků obviněný uvedl, že se bojí, aby hranice, nebo výsledek z krve nebyl kolem jednoho promile, protože si uvědomoval, že by se mohl dopustit trestného činu. Správní orgán při úvaze o spáchaném přestupku nemá jakýchkoli pochyb o vině, v žádném případě nebyla naplněna zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostech ve prospěch obviněného), o vině neexistuje žádných pochyb a je dostatečně prokázána. Při úvaze o stanovení sankce správní orgán vycházel z registru řidičů, kde bylo zjištěno, že obviněný dosud nemá v registru řidičů uveden žádný záznam o porušení zákona a nelze u něj tedy dovést sklony k nekázní v silničním provozu. Dále správní orgán vycházel z místa spáchání. Vzhledem k uvedeným skutečnostem byla sankce pokuty stanovena na spodní hranici zákonného rozpětí, kdy za přestupek podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích (od 1. 8. 2011 ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) ZoSP) lze uložit pokutu od 25.000,- Kč do 50.000,- Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let...“.*

Na závěr rozhodnutí je uvedeno poučení. Jedná se rovněž o obligatorní součást rozhodnutí, kde musí být jednoznačně stanoveno, zda je rozhodnutí konečné, nebo zda se proti němu dá odvolat, dále v případě odvolání, který orgán o něm rozhodne, lhůta pro podání odvolání, místo, kde může být odvolání podáno.

Důležitou součástí rozhodnutí jsou také formální odpovídající náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 69 SpŘ, například označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení a datum vypravení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkce nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

Rozhodnutí se vyhotovuje vždy písemně i přesto, že je možno jej vyhlásit v rámci ústního jednání. Účastníci se poté mohou vyjádřit, zda chtějí písemné rozhodnutí, zda jej chtějí doručit, nebo zda se tohoto práva vzdávají. V tom případě musí být písemné rozhodnutí založeno do spisu. V případě doručování rozhodnutí se správní orgán řídí správním řádem, pouze speciální ustanovení § 80 PŘZ uvádí, že „rozhodnutí o přestupku nelze doručit veřejnou vyhláškou“. K doručování je nutno uvést zmíněnou novelu správního řádu, zákon č. 300/2008 Sb., a 301/2008 Sb., doručování do datových schránek. Cílem změn v doručování je finanční úspora, zvýšení spolehlivosti a zrychlení činnosti veřejné správy a zrovnoprávnění elektronické podoby dokumentu s písemnou formou. K doručování bylo vydáno několik rozsudků Nejvyššího správního soudu, kterými se správní orgán musí samozřejmě řídit⁷⁹.

4. 3. Práva a povinnosti účastníka řízení

Práva a povinnosti účastníků správního řízení⁸⁰ jsou zakotveny ve správním řádu, pokud jde o řízení o přestupku subsidiárně v zákonu o přestupcích. Jejich povaha a rozsah jsou odvozeny od základních práv a svobod vycházející z Ústavy a Listiny základních práv a svobod.

Listina základních práv Evropské unie a další závazné dokumenty o lidských právech jako jsou regionální Evropská Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (dále EÚLP), vyhlášená pod č. 209/1992 Sb., Evropská sociální charta, vyhlášená pod č. 14/2000 Sb. m. s., nebo celosvětový Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, vyhlášené pod č. 120/1976 Sb., však nejsou v povědomí veřejnosti známé. K účastníkům řízení a jejich právům se ve svém rozsudku vyjádřil také NSS (například rozsudek Nejvyššího

⁷⁹ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2006, čj. 2 As 52/2005 - 77, www.nssoud.cz, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2005, čj. 4 As 17/2005 - 53, www.nssoud.cz, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 1919, sp. zn. 1032/19, [ww.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), tento judikát z roku 1919 je i přes své stáří v současné době použitelný, neboť podle něho je doručení veřejnou listinou (Definice veřejné listiny, JUDr. Radka Chlebcová, *pojmem „úřední listina“ je shodný s pojmem „veřejná listina“* – http://is.muni.cz/do/1499/el/estud/praf/js09/mps/web/doc/06Verejna_listina.pdf) a údaje na ni uvedené se považují za pravdivé, není-li prokázán opak.

⁸⁰ § 72 zákona o přestupcích – Účastníci řízení, v řízení o přestupku jsou účastníky řízení, písm. a) obviněný z přestupku, písm. b) poškozený, pokud jde o projednávání náhrady majetkové škody způsobené přestupkem, písm. c) vlastník věci, která může být zabráná nebo byla zabráná, v části řízení týkající se zabráná věci, písm. d) navrhovatel, na jehož návrh bylo zahájeno řízení o přestupku podle § 68 odst. 1 a také ustanovení § 27 a § 28 správního řádu

správního soudu ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 5 As 57/2006-50 – II), kde konstatoval, že správní orgán musí i v celém průběhu řízení zkoumat a upřesňovat okruh účastníků řízení a jejich postavení⁸¹. Nálezem Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. II ÚS 788/02, byla práva obviněného garantovaná čl. 38 odst. 2 Listiny (podle čl. 38 odst. 2 Listiny má každý právo, aby jeho věc byla projednána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům) a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod vztažena i na řízení o přestupcích před správním orgánem. Z toho pramení i ustanovení § 36 odst. 3 SpŘ, kdy nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Na druhé straně jsou zde také povinnosti účastníků řízení. V případě řízení na žádost má účastník povinnost odstranit nedostatky v podání⁸². Mezi důležité povinnosti patří neprodleně oznámit skutečnosti nasvědčující vyloučení úřední osoby pro pochybnosti o podjatosti, jakmile se o nich účastník dozvěděl⁸³, provádět procesní úkony ve stanovených lhůtách, předložit potřebnou listinu k provedení důkazů⁸⁴, předložit předmět ohledání nebo strpět ohledání na místě⁸⁵, dostavit se na předvolání ke správnímu orgánu⁸⁶, podřídit se předběžnému opatření⁸⁷, neztěžovat postup řízení⁸⁸, splnit ve stanovené lhůtě

⁸¹ Horzinková, E., Kučerová, H.: *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2009, str. 285 až 295

⁸² § 37 odst. 1 až 8 správního řádu

⁸³ § 14 odst. 2 správního řádu-Účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlídně, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (dále jen "představený").

⁸⁴ § 53 odst. 1 až 6 správního řádu, odst. 1 zní: Správní orgán může usnesením uložit tomu, kdo má listinu potřebnou k provedení důkazu, aby ji předložil. Usnesení se oznamuje pouze osobě, které je povinnost ukládána.

⁸⁵ § 54 odst. 1 až 4 správního řádu, odst. 1 zní: Vlastník nebo uživatel věci nebo ten, kdo má věc u sebe, je povinen předložit ji správnímu orgánu nebo strpět ohledání věci na místě. Správní orgán o tom vydá usnesení, jež se oznamuje pouze osobě uvedené ve větě první. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, postupuje se podle § 138.

⁸⁶ § 59 správního řádu-Správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

⁸⁷ § 61 odst. 1 až 4 správního řádu, odst. 1 zní: Správní orgán může z moci úřední nebo na požádání účastníka před skončením řízení rozhodnutím nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímne upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Předběžným

to, co bylo uloženo pravomocným rozhodnutím a další povinnosti, které vycházejí z platných právních norem.

4. 3. 1. Základní práva obviněného a poškozeného

O základních právech obviněného a poškozeného, specifických účastníků řízení, by se dalo napsat mnoho řádků. Subjektivně veřejné právo je nedotknutelné, a v případě, že dojde ze strany správního orgánu k porušení nebo upření jakéhokoli práva, je rozhodnutí, které správní orgán vydal zcela zřejmě v rozporu se zákony rozhodnutím nesprávným. Správní orgán tím jednoznačně porušil základní zásady řízení o přestupku⁸⁹ zakotvené v ustanoveních § 2 až 8 SpŘ a toto rozhodnutí musí být zrušeno.

V podmínkách členství v EU, která garantuje volný pohyb státních příslušníků členských států ve státech EU považují za zásadní problém nesrovnalosti v případě jednání s osobou, která neovládá český jazyk. Ustanovení § 16 odst. 1 SpŘ uvádí: „*V řízení se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce. Účastníci řízení mohou jednat a písemnosti mohou být předkládány i v jazyce slovenském.*“ V čl. 25 odst. 2 písm. b) LZPS se stanoví, že občanům příslušejícím k národnostním menšinám a etnickým menšinám se za podmínek stanovených zákonem zaručuje též právo užívat jejich jazyk v úředním styku. Čl. 37 odst. 4 LZPS uvádí: *Kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka.* Ustanovení § 16 odst. 2) SpŘ uvádí: „*Písemnosti vyhotovené v cizím jazyce musí účastník řízení předložit v originálním znění a současně v úředně ověřeném překladu do jazyka českého, pokud správní orgán nesdělí účastníkovi řízení, že takový překlad nevyžaduje. Takové prohlášení může správní orgán učinit na své úřední desce i pro neurčitý počet řízení v budoucnu.*“ Ustanovení § 16 odst. 3) SpŘ uvádí: „*Každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. V řízení o žádosti si žadatel, který*

opatřením lze účastníkovi nebo jiné osobě přikázat, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco strpěl, anebo zajistit věc, která může sloužit jako důkazní prostředek, nebo věc, která může být předmětem exekuce.
⁸⁸ § 62 odst. 1 až 6 správního řádu odst. 1 zní: Správní orgán může rozhodnutím uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč tomu, kdo v řízení závažně ztěžuje jeho postup tím, že písm. a) se bez omluvy nedostaví na předvolání ke správnímu orgánu, písm. b) navzdory předchozímu napomenutí ruší pořádek, nebo písm. c) neuposlechne pokynu úřední osoby.

⁸⁹ J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 28 až 35 a Soňa Skulová, Petr Průcha, Petr Havlan, Stanislav Kadečka – *Správní právo procesní*, Eurolex Bohemia, s.r.o. Praha 1, 1. vydání, 2005, str. 33 až 61

není občanem České republiky, obstará tlumočnicka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak. Naproti tomu ustanovení § 36 s.ř.s. hovoří o právech a povinnostech účastníků soudního řízení, kdy odst. 2) stanoví, že „náklady spojené s přibráním tlumočnicka platí stát“.

I když v Listině v článku 37 odst. 4, jak výše uvedeno, má každý právo na tlumočnicka, neuvádí se, kdo bude nést tíhu nákladů. Správní řád určil, že náklady spojené s tlumočnickem si hradí sám účastník. **Toto je ve zjevném rozporu s LZPS, ale také EÚLP článkem 6, který zakotvuje právo na spravedlivý proces.** Analogicky se to vztahuje i na řízení o přestupcích. Každý má právo, aby byl neprodleně seznámen s povahou obvinění proti němu, a to v jazyce, jemuž rozumí a právo na bezplatnou pomoc tlumočnicka, jestliže nerozumí jazyku používanému před soudem⁹⁰. Je zde i Listina základních práv Evropské unie, kde se v čl. 41 odst. 4 se uvádí: „Každý se může písemně obracet na orgány Unie v jednom z jazyků Smluv a musí obdržet odpověď ve stejném jazyce⁹¹“.

Z výše uvedeného pramení, že i když správní řád zakotvuje jednací jazyk a hovoří o tom, že náklady na tlumočnicka nese účastník řízení, nelze tuto skutečnost připustit. Správní orgán je povinen použít nadřazenou právní normu a jednat s účastníkem v mateřském jazyku.

Z praxe je známo, že k tomu nedochází. Například zahájení řízení se sdělením obvinění je zasíláno občanům polské národnosti (byť pracující a zdržující se na území našeho státu) v jazyce českém, přestože v řízení je používán tlumočnick.

Na rozdíl od práv obviněného máme na druhé straně práva poškozeného. Stejně jako obviněný má i poškozený právo navrhopat v rámci dokazování důkazy, pořizovat si kopie spisu, účastnit se ústního jednání. Má právo na doručování stejně jako obviněný, má právo podat odvolání, ale pouze v případě náhrady škody⁹². Před vydáním rozhodnutí má právo vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí atd.

Na rozdíl od obviněného má poškozený zájem na rychlém a jednoznačném vyřízení celé věci. U dopravní nehody, kdy je vyplacení způsobené škody pojišťovnou,

⁹⁰ J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 121 až 125

⁹¹ Evropská unie má 23 úředních jazyků: angličtinu, bulharštinu, češtinu, dánštinu, estonštinu, finštinu, francouzštinu, irštinu, italštinu, litevštinu, lotyštinu, maďarštinu, maltštinu, němčinu, nizozemštinu, polštinu, portugalštinu, rumunštinu, slovenštinu, slovinštinu, španělštinu, švédštinu a řečtinu.

⁹² § 81 odst. 2 zákona o přestupcích – Poškozený se může odvolat jen ve věci náhrady škody

nebo obviněným vázáno na rozhodnutí správního orgánu, popíše skutečnost, jak je poškozený v zajetí práv obviněného a jak dochází k prodlužování správního řízení.

Popíše zde dopravní nehodu⁹³ se způsobenou škodou ve výši cca 120.000,-Kč. Řidič L.P. přijíždějící na křižovatku po vedlejší pozemní komunikaci nedá přednost v jízdě vozidlu řidičky D.M. jedoucímu po hlavní pozemní komunikaci. Na místo je přivolána Policie ČR. Řidič podezřelý ze zavinění nehody nesouhlasí s vyřízením na místě v blokovém řízení. Policie ČR zpracuje dopravní nehodu, provede neodkladné a neopakovatelné úkony (ohledání místa činu, fotografická dokumentace a zaměření), vyhotoví plánek místa nehody, na místě dále provede výslechy účastníků nehody a poté předá celý spisový materiál k řízení místně příslušnému správnímu orgánu. Mezitím dojde k nahlášení celé události pojišťovně jak podezřelým, tak poškozeným. Pojišťovna vznese dotaz, jak je v dané věci rozhodováno. Správní orgán po prostudování celého spisového materiálu dojde k závěru, že v dané věci není třeba konat dokazování ve správním řízení, nemá pochybnosti o tom, že řidič, který nedal přednost v jízdě, se přestupku dopustil a hodlá vydat příkaz. Nejprve poučí poškozenou o tom, zda se chce připojit k řízení, neboť dle ustanovení § 87 odst. 6 PŘZ nelze v příkazním řízení projednat nárok na náhradu škody a v případě připojení se poškozeného s náhradou škody musí konat vždy správní řízení. Stanoví lhůtu, dokdy se může poškozená připojit k řízení.

Poškozená D.M. se k řízení nepřipojila (z praxe je známo, že k tomu nedochází, neboť poškozený má zájem na včasném a rychlém vyřízení celé věci) a správní orgán vydává příkaz. Obviněný z přestupku je poučen dle ustanovení § 87 odst. 4 PŘZ o možnosti podání odporu s tím, že pokud podá odpor, příkaz se ruší a den doručení příkazu se považuje za den, kdy je zahájeno řízení. Obviněný si odpor podává a řízení začíná prodlužovat. Využívá všech svých práv, zvolí si advokáta a napadá jednotlivé části a celý průběh řízení. Napadne rozhodnutí s tím, že chce doplnit další důkazy. Odvolací orgán v odvolacím řízení rozhodnutí zruší a věc vrací správnímu orgánu prvního stupně k doplnění a zpracování znaleckého posudku s tím, že závěry o rychlostech vozidel si nemůže správní orgán učinit sám, ale pouze na základě znaleckého posudku. Je zpracován znalecký posudek, který však nepřinese nic nového, pouze potvrdí úvahy správního orgánu prvního stupně, ale vzhledem k právům obviněného musí být zpracován. Nastává další dokazování v rámci ústního jednání a opět dochází k vydání rozhodnutí. Znovu se

⁹³ Správní spis Městského úřadu XX, odbor správní, řízení o přestupku Čj. SPR-778/2008/IN

obviněný proti rozhodnutí odvolává, ale to se již blíží roční prekluzní doba a poškozená stále čeká na náhradu škody. Napadené rozhodnutí je postoupeno odvolacímu orgánu, ale ten již nestihne v roční době od spáchání přestupku rozhodnout a celé řízení je dle ustanovení § 76 odst. f)⁹⁴ PřZ zastaveno. Dochází k vyrozumění pojištěven o tom, že řízení bylo zastaveno a nebyl určen viník. Poškozená využívá svého práva a náhrady škody se domáhá u příslušného soudu. To může trvat několik let a není jistý výsledek soudního řízení.

Lze uvážit, zda práva obviněného jsou nadřazena právům poškozeného. Tak tomu jistě není, ale pokud je lhůta pro projednání spáchaného přestupku jednoletá, lze správní řízení za využití zákonných podmínek účelově prodlužovat, aniž by došlo ze strany kteréhokoli účastníka správního řízení k nějakému pochybení.

Zde se dostáváme k zamyšlení, zda je jednoletá lhůta k projednání přestupku postačující.

4. 4. Odvolací řízení nadřízeného odvolacího orgánu, odvolání, přezkumné řízení a obnova řízení

Aby občan mohl využít soudní ochrany proti rozhodnutí veřejné správy, musí nejdříve uplatnit řádné a mimořádné opravné prostředky⁹⁵. Řádný opravný prostředek lze využít u rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, které nenabýlo právní moci – jedná se o odvolání. Odvolání (v přestupku se odvolání řídí ustanovením § 81 a 82 PřZ a subsidiárně ustanovením § 81 až 93 SpŘ) je subjektivním právem účastníka řízení a je nejčastěji užívaným opravným prostředkem. Podané odvolání musí splňovat určité náležitosti⁹⁶ a musí být podáno do 15 dnů od oznámení rozhodnutí, tedy ve lhůtě procesní.

⁹⁴ § 76 Zastavení řízení odst. 1) Správní orgán řízení o přestupku zastaví, jestliže se v něm zjistí, že: písm. f) odpovědnost za přestupek zanikla,

⁹⁵ J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 195 až 209 a Horzinková, E., Kučerová, H.: *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2009, str. 320 až 327

⁹⁶ Podání – § 37 odst. 2 SpŘ – Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo nebo obdobný údaj a

Postačuje podat odvolání například poštovní přepravě v poslední možný den odvolání. V tom případě se posuzuje odvolání jako včas a řádně podané i přesto, že například správní orgán uvedené odvolání obdrží po stanovené lhůtě 15 dnů. Odvolání se adresuje tomu správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal⁹⁷ a podává se v počtu stejnopisů, jak je uvedeno v ustanovení § 82 odst. 2 SpŘ⁹⁸. Velmi důležitým se jeví ustanovení § 81 odst. 5 PřZ, které stanovuje: *Včas podané odvolání proti rozhodnutí o přestupku má odkladný účinek, který není možno vyloučit.*

Jestliže odvolání splňuje veškeré náležitosti a správní orgán nepoužil ustanovení podle § 87 SpŘ – autoremedury (samooprava), předá odvolání a veškerý spisový materiál se svým stanoviskem nadřízenému odvolacímu orgánu. Předání spisu odvolacímu orgánu upravuje ustanovení § 88 odst. 1 a 2) SpŘ. Je zde stanovena lhůta 30 dnů, dokdy musí správní orgán předat spisový materiál se svým stanoviskem nadřízenému odvolacímu orgánu. V případě opožděného nebo nepřípustného odvolání je tato lhůta 10 denní a správní orgán se ve svém stanovisku omezí pouze na důvody opožděného nebo nepřípustného podání odvolání.

Odvolací orgán po obdržení spisového materiálu postupuje podle ustanovení § 82 PřZ⁹⁹, kde je stanovena zásada zákazu „reformace in peius“¹⁰⁰, která znemožňuje, aby po podání odvolání bylo postavení obviněného zhoršeno, respektive aby sankce byla změněna k horšímu¹⁰¹. Další postup je již upraven ustanoveními § 89 až § 93 SpŘ¹⁰². Odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a zároveň posoudí soulad rozhodnutí s právními předpisy. Dojde-li k závěru, že rozhodnutí nižšího správního orgánu je v rozporu s právními předpisy (špatná právní kvalifikace, procesní pochybení, nejasnost důkazů, sankce uložená mimo zákonný rozsah, atd.), má odvolací orgán několik možností, jak postupovat.

adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

⁹⁷ § 86 odst. 1 SpŘ – Odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

⁹⁸ § 82 odst. 2 SpŘ – Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

⁹⁹ § 82 PřZ – V odvolacím řízení nemůže správní orgán změnit uloženou sankci v neprospěch obviněného z přestupku.

¹⁰⁰ **Reformace in peius** – „změna (rozsudku nesmí být) k horšímu“, právní zásada při odvolání.

¹⁰¹ např. rozsudek NSS ze dne 18. 10. 2007, čj. 7 Ans 1/2007 – 100 – I, rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2007, čj. 7 A 52/2002 – 54 nebo Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 01. 3. 1996, sp. zn. 6 A 4/1995 – 29 - III

¹⁰² J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 204 až 208

A) Napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k novému projednání (v tomto případě v odůvodnění uvede, co ho vedlo k zrušení rozhodnutí a vysloví právní názor, jak postupovat při novém projednání věci. Nižší správní orgán je tímto právním názorem vázán).

K tomu bych chtěl uvést, že se setkávám ve své praxi s rozhodnutím o zrušení a vrácení k novému projednání na základě „nesmyslného“ právního názoru, který odporuje právním předpisům a judikátům.

B) Napadené rozhodnutí zruší a řízení zastaví, § 90 odst. 1 písm. a) SpŘ. To přichází nejčastěji v úvahu tehdy, kdy pominula doba k projednání přestupku, uplynula již jednorozhodnutí doba od spáchání skutku a v řízení nelze dále pokračovat (prekluze přestupku).

C) Napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit, § 90 odst. 1 písm. c) SpŘ. V tom případě platí již zmíněná zásada zákazu „reformace in peius“. Tato možnost však nepřichází v úvahu pokud, bylo rozhodnutí vydáno samosprávným územním celkem v samostatné působnosti, což ale není případ přestupkového řízení, které je výkonem přenesené působnosti.

D) Neshledá-li odvolací orgán žádný důvod pro zrušení, změnu nebo zastavení řízení, napadené rozhodnutí potvrdí a odvolání zamítne, § 90 odst. 5 SpŘ. V této fázi již účastníkovi přísluší soudní ochrana. Tímto je tedy naplněna klauzule Listiny, kdy je rozhodnutí veřejné správy možno po vyčerpání řádných opravných prostředků napadnout žalobou u nezávislého soudu.

Krátkou část této podkapitoly věnuji mimořádným opravným prostředkům, kterými se lze domoci nápravy nezákonného, a již pravomocného rozhodnutí. V úvahu přichází přezkumné řízení a obnova řízení. Tyto mimořádné opravné prostředky se v praxi používají jen zřídka. Přezkumné řízení se řídí ustanoveními § 94 až 99 SpŘ. Přezkum se provádí z moci úřední a přezkoumávají se rozhodnutí pravomocná, kde lze důvodně pochybovat o souladu rozhodnutí s právními předpisy. Obnova řízení je upravena ustanoveními § 100 až § 102 SpŘ. Základem obnovy řízení je skutečnost, že: *a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno.*

K této části závěrem cituji první odstavec uvedený v knize¹⁰³ „Přestupkové řízení“, kde je objasněna možnost právní ochrany účastníků správního řízení: *„Správní řízení obecně vychází ze zásady dvojinstančnosti, která je navíc doplněna přezkumem správních aktů ve správním soudnictví, a v případě přestupkového řízení v tzv. plné jurisdikci podle čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech, kdy se přezkoumává formální i obsahová stránka napadených rozhodnutí. Účastník řízení se může svých práv domáhat prakticky u čtyř instancí, dvou instancí ve správním řízení a dvou instancí ve správním soudnictví. Jako další instanci je možné chápat též možnost podání ústavní stížnosti, nemluvě o stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva.“*

¹⁰³ J. Černý, E. Horzinková, H. Kučerová – *Přestupkové řízení*, Linde, Praha 2005 str. 195

5. Rozbor některých ustanovení § 125c ZoSP s nástinem problémů, které se v praxi správních orgánů vyskytují.

Od 1. 8. 2011 novelou zákona o silničním provozu¹⁰⁴ se správní trestání za přestupky v dopravě přesunulo z ustanovení § 22 PŘZ - *Přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (celé znění ustanovení - příloha č. 4)* v rámci vládní koncepce¹⁰⁵, na které se vláda ČR usnesla v rámci reformy správního trestání (celé znění usnesení vlády - příloha č. 5), do zákona o silničním provozu, v jehož hlavě VI bylo vytvořeno v rámci kapitoly o správních deliktech nové ustanovení § 125c - Přestupky (celé znění ustanovení - příloha č. 6) a 125d - Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob. Dále vzniklo nové ustanovení § 125e - Společná ustanovení o správních deliktech, tímto tématem se budu zabývat v další části této práce.

Vzhledem k rozsáhlosti výše uvedených ustanovení se v práci budu zabývat pouze některými přestupky a správními delikty, a to konkrétně těmi, z mého pohledu závažnými, se kterými jsem se setkal ve své praxi nejčastěji a s těmi, které se v rámci vývoje silniční dopravy mění a neustále modifikují. Blíže se budu zabývat popisem jejich skutkových podstat a možnými sankcemi ve spojitosti se společenskou škodlivostí jednání.

Dle ustanovení § 125c ZoSP se přestupku (stejně tak i dle dřívější úpravy v § 22 PŘZ platné do 31. 7. 2011) dopustí vždy ten, kdo se nějakým způsobem podílí na provozu na pozemní komunikaci nebo se přímo účastní tohoto provozu. Z tohoto jednoznačně pramení, jak je uvedeno v ustanovení § 1 ZoSP¹⁰⁶, že daná právní úprava se vztahuje pouze na pozemní komunikace taxativně vymezené v ustanovení § 2 zákona č. 56/2001 Sb., ze dne 10. ledna 2001 o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla

¹⁰⁴ zákon 133/2011 Sb., ze dne 3. května 2011, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

¹⁰⁵ Usnesení vlády České republiky ze dne 20. února 2002 č. 162 k návrhu věcného záměru zákona o správním trestání

http://racek.vlada.cz/usneseni/usneseni_webtest.nsf/0/00160D65B69EDE77C12571B60070B61A

dne 8. 10. 2011

¹⁰⁶ § 1 ZoSP - Zákon upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu (dále jen "pozemní komunikace"), pravidla provozu na pozemních komunikacích, úpravu a řízení provozu na pozemních komunikacích, řidičská oprávnění a řidičské průkazy a vymezuje působnost a pravomoc orgánů státní správy a Policie České republiky (dále jen "policie") ve věcech provozu na pozemních komunikacích.

a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., (dále také zákon o provozu vozidel na pozemních komunikacích nebo ZoPVK), tedy dálnice, silnice, místní a účelové komunikace.¹⁰⁷ Přesněji řečeno přestupku v dopravě se můžeme tedy dopustit pouze na pozemní komunikaci a nikoli mimo ní. Z toho vyplývá, že mimo pozemní komunikaci, například na poli, může užívat motorové vozidlo i neřidič a řídit např. traktor i osoba pod vlivem alkoholu, za předpokladu, že nebudou porušovat jiné právní předpisy, např. Zákoník práce.

5.1. Přestupky související s technickým stavem vozidel - ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 až 3 ZoSP

*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích
a) řídí vozidlo,*

1. na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena,

2. jehož tabulka registrační značky je zakryta, nečitelná nebo upravena anebo umístěna tak, že je znemožněna nebo podstatně ztížena její čitelnost, nebo

3. které je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích,

Toto ustanovení se jednoznačně ve svých odkazech opírá o povinnosti ze zákona o provozu vozidel na pozemních komunikacích.

V tomto ustanovení vidím několik zásadních komplikací, se kterými jsem se ve své praxi setkal. Hned v bodu 1 je zásadní problém v poslední části věty, která uvádí "nebyla vozidlu přidělena", z toho pramení a také v obhajobách obviněných jsem se setkal s tvrzením, že vozidlu nebyla přidělena žádná registrační značka (registrační značka, rovněž dle dřívější platné právní úpravy státní poznávací značka, dále také RZ) a tedy nelze toto

¹⁰⁷ BUŠTA Pavel, KNĚŽÍNEK Jan, SEIDL Antonín, *Zákon o silničním provozu s komentářem (ve znění 23 novel)*, str. 5 a 6

ustanovení použít v případě, že řidič řídí vozidlo, které není na území ČR registrováno. V případě, že vezmeme doslovný výklad, lze takto uvažovat, ale úmyslem zákonodárce bylo zamezit snaze řidičů se vyhnout postihu za přestupky spáchané při řízení a tedy maximálně znemožnit identifikaci vozidla a tedy následného zjištění, kdo vozidlo v době páchaní řídil a tedy přestupku se dopustil.

Prokázání skutkové podstaty neumístění RZ by se zdálo jednoduché, ale v praxi tomu tak není. Snaha obviněného vyhnout se sankčnímu postihu (sankce viz níže) je veliká. Dochází k tomu, že obviněný při správním řízení tvrdí, že vozidlo před jízdou kontroloval a registrační značka¹⁰⁸ na vozidlu byla umístěna, ale v době provozu muselo dojít ke ztrátě. Pak správní orgán, pokud nemá jiný důkaz o tom, že by toto tvrzení obviněného vyvrátil, musí dle mého názoru skutkové jednání odložit a v případě již zahájeného řízení věc zastavit.

K bodu 2 těchto ustanovení uvádím, že jeho prokázání je v praxi jednodušší, ale správní orgán musí jednoznačně určit, že byla znemožněna nebo podstatně ztížena možnost řádné identifikace a tedy nebyla možnost pro zakrytí, upravení nebo znečištění identifikovat vozidlo dle jemu přidělené RZ. V případě, že identifikace není ztížena podstatně nelze použít uvedenou právní kvalifikaci, ale skutek bude kvalifikován jako porušení ustanovení §125c odst. 1 písm. k) ZoSP¹⁰⁹.

V bodu 3 se hovoří o technické nezpůsobilosti vozidla k provozu na pozemní komunikaci s odkazem na zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, který se dále odkazuje na Vyhlášku 341/2002 Sb., Ministerstva dopravy a spojů ze dne 11. července 2002 o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích ve znění vyhlášek č. 100/2003 Sb., č. 197/2006 Sb., č. 388/2008 Sb., č. 283/2009 Sb., č. 216/2010 Sb. a č. 182/2011 Sb., (dále jen Vyhláška 341/2002 Sb.).

Vyhláška 341/2002 Sb., ve svém ustanovení § 36, které doplňuje ustanovení § 2 odst. 5, 6 a 7 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích blíže hovoří o závadách, které ohrožují bezpečnost provozu na pozemní komunikaci, nebo dokonce v případech zvláště závažných bezprostředně ohrožují uvedenou bezpečnost. Je

¹⁰⁸ Horzinková, E., Kučerová, H.: *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2009, str. 92 až 93

¹⁰⁹ § 125c odst. 1 písm. k) - jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.

však na správním orgánu, aby právně posoudil, v kterých případech se jedná o bezprostřední ohrožení, a kdy se jedná jen o vozidlo nezpůsobilé pro provoz, které svým technickým stavem však bezprostředně neohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích. Aby byla tedy naplněna skutková postata spáchání uvedeného skutku, musí být bezprostředně ohroženi ostatní účastníci silničního provozu.

Jako příklad uvádím část mého rozhodnutí **Č. j. : SPR-11297/11-195/2011/IN, (Příloha č. 7)** kdy řidič profesionál užil vozidlo, které bezprostředně ohrožovalo bezpečnost provozu závadou na brzdové soustavě (prasklý brzdový kotouč na pravém předním kole v celé šíři). Obviněný byl uznán vinným z naplnění skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona o přestupcích (od 1. 8. 2011 přestupek § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 ZoSP) v příčinné souvislosti s porušením ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích ve spojitosti s ust. § 36 odst. 5 vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, vydané na základě ust. § 2 odst. 5,6,7 zák. č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Obviněnému byla uložena sankce pokuty 5.000,-Kč a sankce zákazu činnosti v trvání šesti měsíců, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel.

Původní ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) PŘZ (nyní §125c odst. 1 písm. a) ZoSP) bylo novelizováno zákonem č. 215/2007 Sb., ve kterém zákonodárce reagoval na nový nešvar, vyhýbaní se odpovědnosti za přestupek, zejména překročení rychlost, kdy nebylo možné při neumístění, zdeformování nebo zakrytí RZ provést identifikaci vozidla.

Sankce¹¹⁰ za spáchání uvedených skutkových podstat byla zákonodárcem stanovena v uložení pokuty od 5.000,-Kč do 10.000,-Kč a zákaz činnosti¹¹¹ od šesti měsíců do jednoho roku. Dále se za uvedený přestupek řidiči zapíše do registru řidičů 5 bodů.

¹¹⁰ ustanovení § 125c odst. 4 alinea 5 ZoSP

¹¹¹ Zákaz činnosti - jedná se o zákaz řízení motorových vozidel na pozemních komunikacích

5.2. Přestupky související s řízením pod vlivem alkoholu - § 125c odst. 1 písm. b) až d) ZoSP

Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích
b) v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití
alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití
alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem,
c) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila
požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky,
d) se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení
vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou,
ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro její zdraví,

Zásadní a nejvíce ohrožující přestupek související s provozem vozidla je jízda pod vlivem alkoholu nebo návykové látky.

Statistika nehodovosti¹¹² Policie ČR v roce 2011 eviduje 5 242 nehod zaviněných pod vlivem alkoholu (tj. 7,5% z celkového počtu), při kterých eviduje 89 usmrcených osob (tj. 12,6% z celkového počtu) a dalších 2 701 osob bylo zraněno. V porovnání s rokem 2010 je počet těchto nehod vyšší o 227 (tj. o 4,5%), počet usmrcených je nižší o 13 osob (tj. o 12,7%) a počet zraněných je vyšší o 410 osob (tj. o 17,9%).

Tabulka č. 2: Nehody zaviněné pod vlivem alkoholu v roce 2011

Nehody zaviněné pod vlivem drog nebo alkoholu – rok 2011	Počet nehod	Počet usmrcených
zjištěná hladina alkoholu je nižší než 0,24 promile	659	13
zjištěná hladina alkoholu je 0,24 až 0,5 promile	314	1
zjištěná hladina alkoholu je 0,51 až 0,8 promile	316	8
zjištěná hladina alkoholu je 0,81 až 1,0 promile	201	3
zjištěná hladina alkoholu je 1,1 až 1,5 promile	784	20
zjištěná hladina alkoholu je 1,51 promile a vyšší	2.952	42
zjištěno požití drog i alkoholu	16	2
zjištěno požití drog	149	8

Zdroj: *Statistika nehodovosti na pozemních komunikacích v ČR za období roku 2011* -
<http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>,
dne 30. 1. 2012

Pozn.: vlastní zpracování ze dne 31. 1. 2012

¹¹² <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>,
dne 25. 1. 2012 - informace o nehodovosti na pozemních komunikacích České republiky za rok 2011

Tabulka č. 3: Nehody zaviněné pod vlivem alkoholu v roce 2010

Nehody pod vlivem alkoholu podle výše zjištěné hodnoty: Alkohol – členění; rok 2010	Počet nehod	Tj.%	Počet usmrčených	Tj.%
Alkohol u viníka do 1 promile	1.554	31,0	37	36,3
Alkohol u viníka 1 promile a více	3.447	68,7	64	62,7
Alkohol a drogy	14	0,3	1	1,0

Zdroj: *Statistika nehodovosti na pozemních komunikacích v ČR za období roku 2010* - <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>, dne 30. 1. 2012

Pozn.: vlastní zpracování ze dne 31. 1. 2012

Ustanovení určuje, že přestupku se dopustí ten, kdo se po požití alkoholu ve stavu, kdy je ještě alkoholem ovlivněn, nebo bezprostředně po tomto požití účastní silničního provozu jako řidič. Zde není rozlišeno, zda jde o řidiče motorového nebo nemotorového vozidla.

Se skutkovou podstatou přestupku podle ustanoví § 125c odst. 1 písm. c) ZoSP se kryje i skutková podstata přečinu „**Ohrožení pod vlivem návykové látky**“ dle ustanovení § 274 trestního zákoníku. Řidič motorového vozidla se porušením ustanovení § 125c odst. 1 písm. c) ZoSP nemůže dopustit, neboť se dopouští přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky. Ustanovení § 125c odst. 1 písm. c) ZoSP lze tedy použít v případě řízení nemotorového vozidla, například jízdního kola.

Jako příklad uvádím část mého rozhodnutí, **Č. j.: SPR-26926/09-920/2009/IN, (Příloha č. 8)** kdy řidič nemotorového vozidla zavinil dopravní nehodu, když řídil jízdní kolo pod vlivem alkoholu ve stavu vylučujícím způsobilost. Byla mu naměřena hladina alkoholu 1,66 promile a obviněný byl uznán vinným z naplnění skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) a § 22 odst. 1 písm. c) PŘZ (od 1. 8. 2011 přestupek § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. c) ZoSP) v příčinné souvislosti s porušením ustanovení podle § 4 písm. a) a § 5 odst. 2 písm. b) ZoSP. Cyklistovi byla uložena sankce pokuty 25.000,-Kč. Zákaz činnosti řízení motorových vozidel, nebyl uložen, neboť řídil nemotorové vozidlo.

Samostatnou skutkovou podstatou je odmítnutí podrobit se vyšetření¹¹³, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro její zdraví, ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) ZoSP. Řidič motorového nebo nemotorového vozidla se tedy odmítne podrobit po dané výzvě vyšetření, podle zvláštního předpisu¹¹⁴, kdy tato výzva je dána oprávněnou osobou¹¹⁵, a následně i přes dané poučení sám nepožádá o toto vyšetření.

V daném případě je forma zavinění správním orgánem většinou hodnocena ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 písm. b) PŘZ, neboť přestupek je spáchán úmyslně, pachatel věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Tím naplnil jak složku intelektuální (vědění), tak i složku vůle (volní složka zavinění).

Z praxe vím, že řidiči přestupci toho dost často využívají tehdy, pokud si jsou vědomi, že požívali alkohol ve větší míře (překročí hranici 1 promile) a jsou obeznámeny se zákony. Vědí, že v případě odmítnutí bude jejich jednání kvalifikováno jako přestupek a ne jako úmyslný trestný čin. Konají tak jednoznačně proto, aby jejich jednání nebylo zaznamenáno v rejstříku trestů, neboť čistý rejstřík trestů je v některých povoláních podmínka jeho výkonu.

Jako příklad uvádím část výroku mého rozhodnutí **Č. j. : SPR-27753/09 - 935/2009/IN** v případě odmítnutí dechové zkoušky účastníkem silničního provozu (**příloha č. 9**).

K tomuto tématu dále uvádím zásadní změnu v dokazování hladiny alkoholu, která nastala s účinností novelizace ustanovení § 16 zákon č. 379/2005 Sb., ze dne 19. srpna 2005 o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů ve znění zákonů č. 225/2006 Sb., č. 274/2008 Sb. a č. 305/2009 Sb.

¹¹³ v tomto případě dechové zkoušky, popřípadě lékařského vyšetření spojeného s odběrem žilní krve, slin nebo moči

¹¹⁴ Zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 225/2006 Sb.

¹¹⁵ ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) ZoSP - Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, příslušníka Vojenské policie, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem

Ustanovení § 16 odst. 2 zák. č. 379/2005Sb.¹¹⁶ uvádí, pokud bude dechová zkouška provedena přístrojem např. Dräger, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem¹¹⁷, odborné lékařské vyšetření se neprovede. Ve správním řízení tyto podmínky správní orgán dokládá kalibračním protokolem přístroje Dräger a ověřovacím listem přístroje Dräger (**příloha č. 10**), který společně s oznámením musí orgán konající dechovou zkoušku doložit.

Správní orgán v řízení posoudí, zda dechová zkouška byla provedena v souladu s Metodikou měření alkoholu v dechu (pracovní postup č. 114-MP-C008-08) vydanou Českým metrologickým institutem Praha. V rozhodnutí ve výroku uvede, jaká byla naměřena hladina alkoholu, a jaká byla po odečtu prokázána hladina alkoholu.

Závěrem k této části ustanovení uvádím, že v rámci hospodárnosti, procesního urychlení nastala změna v dokazování, kdy dechová zkouška je postavena na roveň lékařskému vyšetření na alkohol spojené s odběrem žilní krve (**příloha č. 11**) jednoznačně ve prospěch celému řízení, což z mé praxe je jedině dobře.

Současné technické vybavení Policie ČR je již na takové úrovni, že prokázání alkoholu dechovým analyzátozem je jednoznačné a není nijak zpochybnitelné v případě dodržení metodiky měření alkoholu v dechu. (**lístek vytištěný z přístroje Dräger - příloha č. 12**).

Sankce¹¹⁸ za spáchání uvedených skutkových podstat byla zákonodárcem stanovena v případě písm. b) v uložení pokuty od 2.500,-Kč do 20.000,-Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku. Za uvedený přestupek se řidiči zapíše do registru řidičů 7 bodů v případě, že výše prokázané hladiny alkoholu je vyšší než 0,3 promile. Sankce za porušení písm. c) a písm. d) byla zákonodárcem stanovena v uložení pokuty od 25.000,-Kč do 50.000,-Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let. Rovněž se řidiči zapíše do registru řidičů 7 bodů.

¹¹⁶ § 16 zákona č. 379/2005 Sb., - Vyšetření přítomnosti alkoholu nebo jiné návykové látky, odst. 2 - Orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odstavce 1 pod vlivem alkoholu, a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. **Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem 9a), odborné lékařské vyšetření se neprovede.** V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření.

¹¹⁷ Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění vyhlášky č. 65/2006 Sb.

¹¹⁸ ustanovení § 125c odst. 4 alinea 5 ZoSP

K této sankci, k její spodní hranici, její nepřiměřenosti a nemožnosti snížení například u řidiče nemotorového vozidla se vyjádřím v závěru této práce.

Pro zajímavost zde uvádím hranice povoleného alkoholu v krvi při řízení motorového vozidla v zemích EU a dalších zemích.

Tabulka č. 4: Povolené hranice alkoholu v zemích EU a některých dalších.

<u>Alkohol za volantem</u>		
Česko 0,0	Německo 0,5	Velká Británie 0,8
Estonsko 0,0	Belgie 0,5	Irsko 0,8
Litva 0,0	Dánsko 0,5	Lucembursko 0,8
Lotyšsko 0,0	Finsko 0,5	Itálie 0,8
Maďarsko 0,0	Francie 0,5	
Slovensko 0,0	Malta 0,5	
Rumunsko 0,0	Nizozemí 0,5	ostatní země
	Portugalsko 0,5	Švýcarsko 0,8
Švédsko 0,2	Rakousko 0,5	Malta 0,8
Polsko 0,2	Řecko 0,5	Ukrajina 0,0
	Slovinsko 0,5	USA 0,35
Kypr 0,39	Španělsko 0,5	
	Bulharsko 0,5	

Zdroj: <http://www.klubgenerali.cz/clanky/auto-moto-a-cestovani/pozor-na-alkohol-limity-v-evropskych-zemich>, dne 25. 1. 2012

Pozn.: vlastní zpracování ze dne 2. 2. 2012

5.3. Přestupky související se způsobilostí k řízení vozidel

§ 125c odst. 1 písm. e) bod 1 až 5 PŘZ

Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích

e) řídí motorové vozidlo a

1. v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řídičského oprávnění podle § 81,

2. byl jí zadržen řídičský průkaz podle § 118b odst. 1,

3. není držitelem platného průkazu profesní způsobilosti řidiče,

4. není držitelem platného posudku o zdravotní způsobilosti, nebo
5. pozbyla jako řidič, který je držitelem řidičského průkazu EU, řidičského průkazu vydaného cizím státem nebo mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, právo k řízení motorového vozidla na území České republiky podle § 123c odst.,

V této části práce rozeberu ustanovení bodu 1 a bodu 2 jako nejvíce páchaného skutku řízení motorového vozidla bez příslušného řidičského oprávnění¹¹⁹ (dále také ŘO) v době, kdy řidičský průkaz¹²⁰ (dále také ŘP), (**příloha č. 13**) byl řidiči zadržen.

Jak je uvedeno v ustanovení § 3 ZoSP jednou ze základních podmínek účasti na provozu na pozemních komunikacích je, že řídit motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem příslušného řidičského oprávnění podle ustanovení § 81 ZoSP (**Příloha č. 14**).

Dokazování v tomto případě je zcela na provedené lustraci, kdy policii po zastavení řidiče nahlédne do evidence řidičů, aby zjistila, zda řidič, který ať již předložil (vysvětlím později níže) nebo nepředložil řidičský průkaz, je držitelem příslušného oprávnění pro danou skupinu vozidla, které řídí. V momentu nepředložení ŘP zde přichází v úvahu porušení ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) ZoSP, a to v případě, že řidič si ŘP zapomněl a na danou výzvu policisty jej nepředložil. V opačném případě, kdy lustrací bylo zjištěno, že se jedná o osobu neřidiče, nebo řídí motorové vozidlo, na které nemá příslušné oprávnění, policie sepíše oznámení o přestupku, přestupek nelze projednat v blokovém řízení¹²¹, předloží toto oznámení řidiči k vyjádření a k podpisu a poté je se záznamem a lustrací oznámí správnímu orgánu (kapitola 4.2.1).

V dané věci je nutné se zmínit o osobě, která předloží ŘP v domnění, že vlastní řidičské oprávnění, ale provedenou lustrací policie zjistí, že řidič dosáhl v registru řidičů

¹¹⁹ Řidičské oprávnění opravňuje jeho držitele k řízení motorového vozidla zařazeného do příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění. Skupinami řidičského oprávnění jsou skupiny A, B, C, D, B+E, C+E, D+E, AM, T. Podskupinami řidičského oprávnění jsou A1, B1, C1, D1, B1+E, C1+E, D1+E. Získaná skupina řidičského oprávnění opravňuje jejího držitele i k řízení motorových vozidel zařazených do příslušné podskupiny, např. skupina řidičského oprávnění B opravňuje i k řízení podskupiny řidičského oprávnění B1. - <http://www.f-autoskoly.cz/novinka.php?id=75> dne 10. 10. 2011

¹²⁰ Řidičský průkaz je veřejná listina, která osvědčuje udělení řidičského oprávnění k řízení motorových vozidel zařazených do příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění. <http://www.f-autoskoly.cz/novinka.php?id=75>, dne 10. 10. 2011

¹²¹ ustanovení § 125 odst.7) ZoSP - Přestupek, za který se podle tohoto zákona ukládá zákaz činnosti, nelze projednat v blokovém řízení.

12 bodů a již mu bylo doručeno oznámení o této skutečnosti. Zde je však velká rozdílnost, zda toto oznámení o dosažení 12 bodů bylo řidiči doručeno, řidič si jej převzal a poté řídil motorové vozidlo. V tomto případě se již dopouští úmyslného trestného činu dle ustanovení § 337 trestního zákoníku - Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání.

Opakem je však skutečnost, kdy si řidič toto oznámení nepřevzal, výzva byla doručena tzv. fikcí, řidič neví, že již nevlastní řidičské oprávnění. Zde se jedná o přestupek dle výše uvedeného ustanovení, neboť ke spáchání přestupku postačuje nevědomá nedbalost¹²².

Sankce¹²³ za spáchání uvedených skutkových podstat byla zákonodárcem stanovena uložením pokuty od 25.000,-Kč do 50.000,-Kč a zákazem činnosti¹²⁴ od jednoho roku do dvou let. Dále se za uvedený přestupek řidiči zapíše do registru řidičů 4 body.

V bodu 2 daného ustanovení se uvádí, fyzická osoba se dopustí přestupku, pokud řídí na pozemní komunikaci vozidlo, přestože jí byl zadržen řidičský průkaz podle § 118b odst. 1 ZoSP¹²⁵, to jest v době, kdy jí policista ze zákonného důvodu v předešlé době zadržel řidičský průkaz, v dané věci ještě nebylo rozhodnuto, tedy osoba je v postavení, kdy spáchala nějaký přestupek nebo trestný čin, o kterém však ještě nebylo pravomocně rozhodnuto. Zákonné důvody zadržení řidičského průkazu upravuje ustanovení § 118a ZoSP, což je zabránění v jízdě a zadržení řidičského průkazu (**příloha č. 15**).

Sankce¹²⁶ za spáchání uvedených skutkových podstat byla zákonodárcem stanovena uložením pokuty od 5.000,-Kč do 10.000,-Kč a zákazem činnosti¹²⁷ od šesti měsíců do jednoho roku. Dále se za uvedený přestupek řidiči zapíše do registru řidičů 7 bodů.

¹²² § 4 odst. 1) PŘZ - Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel, písm. b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

¹²³ ustanovení § 125c odst. 4 alinea 5 ZoSP

¹²⁴ Zákaz činnosti - jedná se o zákaz řízení motorových vozidel na pozemních komunikacích

¹²⁵ § 118b odst. 1 ZoSP - **Zadržení řidičského průkazu, odst. 1)** Policista je oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz. Po zadržení řidičského průkazu oznámí policista bez zbytečného odkladu zadržení řidičského průkazu registru řidičů, u zahraničních řidičů příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.

¹²⁶ ustanovení § 125c odst. 4 alinea 5 ZoSP

¹²⁷ Zákaz činnosti - jedná se o zákaz řízení motorových vozidel na pozemních komunikacích

5.4. Přestupky související s manipulací hovorového zařízení v době řízení - § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 ZoSP

Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích f) při řízení vozidla

1. v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) ZoSP drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení,

Obecně lze uvést, že telefonování při řízení, a to jak motorového, tak nemotorového vozidla, je veliký nešvar, a ze strany řidičů je mylné se domnívat, že tento přestupek nelze prokázat.

Jak je na internetových stránkách rozhlas.cz¹²⁸ v článku o prokázání telefonování uvedeno cituji: „Telefonujete během řízení bez handsfree sady a spoléháte na to, že vás nikdo nevidí? Pak vás možná překvapí, že právě telefonování za volantem patří k nejčastěji bodovaným přestupkům. Podle statistik policisté denně odhalí 151 řidičů s telefonem u ucha. Možná si teď říkáte, jak to dělají? Vždyť řidič, pokud vidí policistu, telefon okamžitě schová, tak jak jej mohou odhalit? Je to prý otázka techniky, ale také psychologie.“

Pokud si rozebereme dané ustanovení, není při řízení dovoleno, jak se uvádí v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) ZoSP¹²⁹ držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení¹³⁰, (dále bude použito zkráceně mobil). Držet v ruce, zde není problém s identifikací, mobil držíme v ruce, a buď telefonujeme, nebo píšeme SMS, čtème SMS nebo jinak s ním manipulujeme, například v současnosti v nových mobilech je nahraná aplikace navigace, tedy dle tohoto výkladu si nelze v mobilním telefonu nastavit ani navigaci. Pod pojmem jiným způsobem měl zákonodárce na mysli, že mobil nedržíme v ruce, ale držíme ho jinou částí těla, například opřenou hlavou o rameno s tím, že mobil je přiložen k uchu. Tento nešvar je na pozemní komunikaci dost často vidět.

Ve své praxi jsem se setkal s tím, že se řidič odkazoval právě na to, že neměl v ruce mobil, ale navigaci, která není telefonní přístroj, hovorové ani záznamové zařízení. Zde je

¹²⁸ http://www.rozhlas.cz/motozurnal/radce/_zprava/703339, dne 26. 1. 2011

¹²⁹ § 7 odst. 1) - Řidič nesmí, písm. c) při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.

¹³⁰ zde si můžeme představit např. diktafon, vysílačku atd.

těžké prokázat, že tomu tak nebylo, pokud není žádný jasný důkaz, například jednoznačná fotografie nebo video záznam. Dané přestupku jsou řešeny, jak v blokovém řízení, tedy že přestupce souhlasí s tímto způsobem vyřízení, nebo pokud nesouhlasí, ve správním řízení (viz kapitola 4). Zde se dostáváme do stadia tvrzení svědků, zasahujících policistů a tvrzení obviněného, popřípadě dalších svědků. Je pak na správním orgánu, aby prokázal jednoznačně a bez jakýchkoli pochyb, že daný přestupce porušil danou skutkovou podstatu, a dále také, že naplnil materiální stránku přestupku.

Závěrem této podkapitoly uvádím, že zavedení této povinnosti bylo v důvodové zprávě k novele zákona o silničním provozu zdůvodněno, cituji: „...*Navrhovaná změna povinnosti řidiče vztahující se k používání telefonních přístrojů nebo jiných obdobných zařízení za jízdy představuje její zpřísnění. Navrhuje se zakázat při řízení jakékoli používání těchto zařízení, nikoli tedy jen v návaznosti na jejich držení. Podle provedených průzkumů, které zkoumaly pozornost, koncentraci a reakční rychlost řidiče při různých podobách telefonování, představuje telefonování velice závažnou překážku v plné koncentraci, kterou výrazně snižuje, a zároveň prodlužuje reakční dobu řidiče. Z důvodu závažnosti a nebezpečnosti telefonování při řízení jako způsobu rozptýlení řidiče se tedy navrhuje jeho úplný zákaz spolu s příslušnou skutkovou podstatou přestupku.....*“¹³¹

Sankce¹³² za spáchání uvedeného přestupku byla zákonodárcem stanovena uložením pokuty od 1.500,-Kč do 2.500,-Kč. V blokovém řízení lze za přestupek dle odst. 6 daného § 125c ZoSP uložit sankci do 1.000,-Kč. Dále se za uvedený přestupek řidiči zapíše do registru řidičů 2 body.

Telefonování za jízdy, tedy držení mobilního telefonu je asi nejvíce postižitelné ve Velké Británii. Kdy zákon o silničním provozu, který platí pro Anglii, Skotsko a Wales uvádí pokutu až 1.000 liber (opakovaný přestupek pokuta až 2500 liber) a zákaz řízení motorových vozidel v rozmezí tří až šesti měsíců. Dle nové právní úpravy může řidiči být uložen i trest dva roky vězení, pokud mu bude prokázána ve vztahu k telefonování nebezpečná jízda¹³³.

¹³¹ http://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=statistika+blokov%C3%A9ho+C5%99%C3%ADzen%C3%AD+telefonov%C3%A1n%C3%AD&source=web&cd=1&ved=0CC4QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.ipsipravo.cz%2FDocuments%2FT26D-6A6422D46A65A00F4E6935FA8EA46C6%2Fduvodova_zprava.doc&ei=R9krT-y5HYfe4QTMuLTBDg&usg=AFQjCNGK7X1AOc00I3CXjoQ_A_bm08IiRw&sig2=wWUXB1EL2cKL6DHof7TolQ, dne 3. 2. 2012

¹³² ustanovení § 125c odst. 4 ZoSP

¹³³ http://www.direct.gov.uk/en/TravelAndTransport/Highwaycode/DG_069870, dne 3. 2. 2012

5.5. Přestupky související s překročením stanovené rychlosti

§ 125c odst. 1 písm. f) bod 2 až 4 ZoSP

Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích

f) při řízení vozidla

2. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h-1 a více nebo mimo obec o 50 km.h-1 a více,

3. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více,

4. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1,

Překročení rychlosti je jedno z nejvíce páchaných přestupků v dopravě. V zákoně o silničním provozu je několik ustanovení, která se týkají stanovení maximální přípustné rychlosti. ZoSP nám upravuje jednak přesně stanovenou hranici, tedy uvádí konkrétní rychlostní limit v konkrétních místech, ale také existuje ustanovení, které tuto konkrétní rychlostní hranici nestanoví, rychlost jízdy bere jako subjektivní pocit řidiče, který musí přizpůsobit rychlost jízdy zákonem stanoveným podmínkám. Tímto mám namysli ustanovení § 18 odst. 1 ZoSP¹³⁴. Pokud vezmeme v úvahu, že zákon nám nestanoví přesnou hranici, je na každém z nás, tedy řidiči, aby si optimální rychlost stanovil sám, určil, která rychlost je pro něho optimální a která již ne. Tímto myslím, že je zásadní rozdíl v tom, jakým vozidlem jedeme, jaké máme zkušenosti v řízení, ale také na okamžitém stavu, v jakém jsme rozpoloženi a dalších subjektivních pocitech. (Je zde však rozdíl v pojetí, co a jak bude každý řidič zvládat.) V komentáři k ZoSP je na straně 36¹³⁵ uvedeno, cituji: „*Především se uvádějí okolnosti, kterým musí řidič přizpůsobit rychlost jízdy. Výslovně se stanoví, že rychlost jízdy smí být taková, aby bylo možno vozidlo zastavit na tzv. dohledovou vzdálenost.*“ Pokud si však rozebereme uvedené ustanovení a dohledovou vzdálenost, dostáváme se k praktické otázce, jaká je to vlastně rychlost a jaká vzdálenost?

¹³⁴ § 18 ZoSP - Rychlost jízdy, odst. 1) Rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled.

¹³⁵ BUŠTA Pavel, KNĚŽÍNEK Jan, SEIDL Antonín, *Zákon o silničním provozu s komentářem (ve znění 23 novel)*, vydala Lenka Buřtová-Venice Music Production, 143 00Praha 4, Imrychova 881/21, 2011, ISBN 978-80-904270-1-3 - str. 36

S dohledovou vzdáleností snad až takový problém není. S okamžitou rychlostí již ano. Jedná se o okamžitou rychlost, kdy řidičovy momentální rozhledové podmínky už neumožňují jistotu bezpečného projetí. (např. na rovném úseku to bude horizont, v ostatních případech, kde mi končí výhled na komunikaci z důvodu zatáčky nebo omezení výhledů do ní, z důvodu zakřivení komunikace a případné přítomné zástavby nebo porostu, dále výškového převýšení pozemní komunikace, překážky na pozemní komunikaci). Co se týká rychlosti, pak jde o rychlost takovou, aby bylo možno zastavit nejdále na dohledovou vzdálenost, v praxi jde tedy o brzdny účinek, ovlivněný stavem brzdového systému vozidla, jiný účinek je u brzd kapalínových a jiný u brzd vzduchových, dále závisí na momentálním technickém stavu vozidla, nahuštění pneumatik na předepsanou hodnotu, na hloubce dezénu pneumatik a dále na stavu vozovky, sucho, mokro, sníh, led, materiál, z kterého je komunikace vyrobena, přítomnost jiného materiálu na vozovce (kamínky, šterk). Z tohoto jednoznačně vyplývá, že na rovném úseku se zdá, že rychlost i vzdálenost umíme přibližně určit, horší však bude určit tuto rychlost jízdy v zatáčkách a v místech se stíženou viditelností. Z praxe je mi známo, že nepřiměřená rychlost je jeden z nejčastějších důvodů souvisejících se zaviněním dopravních nehod.

Tabulka č. 5: Příčina dopravních nehody - nepřiměřená rychlost v roce 2010 a 2011

Hlavní příčina nehody: rok 2010	Počet nehod	tj. %	Počet usmrcených	tj. %	Rozdíl usmrcených
Nepřiměřená rychlost	14.633	21,7	279	41,3	snížení o 89
Hlavní příčina nehody: rok 2011	Počet nehod	tj. %	Počet usmrcených	tj. %	Rozdíl usmrcených
Nepřiměřená rychlost	13.426	20,3	284	43,6	zvýšení o 5

Zdroj: *Statistika nehodovosti na pozemních komunikacích v ČR za období roku 2010 a roku 2011* - <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>, dne 30. 1. 2012

Pozn.: vlastní zpracování ze dne 31. 1. 2012

Ustanovení § 18 odst. 1) ZoSP nám koresponduje s obecným ustanovením § 4 písm. a) ZoSP¹³⁶. Řidič musí, mimo jiné své chování na pozemní komunikaci přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v silničním provozu na pozemní komunikaci, svým schopnostem a

¹³⁶ BUŠTA Pavel, KNĚŽÍNEK Jan, SEIDL Antonín, *Zákon o silničním provozu s komentářem (ve znění 23 novel)*, vydala Lenka Buštová-Venice Music Production, 143 00Praha 4, Imrychova 881/21, 2011, ISBN 978-80-904270-1-3 - str. 37

svému zdravotnímu stavu. Ustanovení § 18 odst. 1 ZoSP k tomuto znění ještě přidává, že řidič musí rychlost jízdy také přizpůsobit kategorii a třídě komunikace, a zásadní dle mého je, že k povětrnostním podmínkám je přidáno „a jiným okolnostem, které je možno předvídat“, např. v zimě, na jinak ošetřené vozovce může být za zatáčkou navátý sníh z pole, nebo ledová plotna.

Než se dostanu k ustanovení, které určuje předepsanou hranici nejvyšší předepsané rychlosti, trochu rozeberu ustanovení, které je dle mého velice opomíjeno. Ustanovení § 18 odst. 2 písm. b) ZoSP, které je snad v zákoně o silničním provozu jediné, které nám určuje, že řidič nesmí omezovat plynulost provozu na komunikaci zejména bezdůvodně pomalou jízdou a pomalým předjížděním. Pokud jsem k tomuto hledal nějaký výklad, nebo judikát, nic takového jsem nenašel. Podle mého názoru se však jedná o zásadní věc, kdy řidič jede takzvaně vyhlídkovou jízdou, kochá se, ale tím zdržuje ostatní účastníky provozu, a tak omezuje plynulost jízdy. Jako příklad uvádím komunikaci mezi obcemi Hradec Králové a Týniště nad Orlicí, která má po opravě velice dobré parametry. Šíře komunikace je dostatečná, povolená rychlost je 90 km/hodinu, není zde žádná okolní zástavba, cyklisté jsou z provozu vyloučeni, mají vedle cyklistickou stezku, a přesto zde někteří řidiči bezdůvodně jedou rychlostí kolem 50 km/hodinu. Jedná se v tomto případě již o omezování plynulosti silničního provozu? Jednoznačně ano, ale nikdy jsem se nesetkal s tím, že by toto Policie ČR měřila a potažmo také sankcionovala.

Rychlostní omezení v obci¹³⁷, jejíž začátek je označen DZ - IS-12a

a konec DZ IS-12b, platí po celý den, tedy 24 hodin. Tomu však nebylo vždy. Vyhláška 100/1975 Sb., Federálního ministerstva vnitra ze dne 23. července 1975 o pravidlech silničního provozu v ustanovení § 12, Rychlost jízdy v odst. 3) uváděla, že: **V obci v době od 5 do 23 hodin** smí jet řidič motorového vozidla rychlostí nejvýše **60 km za hodinu**, pokud dopravní značkou č. B 20a není povolena vyšší. Je-li v obci dopravní značkou č. B 20a stanovena rychlost jízdy nižší než 60 km za hodinu, nesmí řidič motorového vozidla tuto rychlost překročit ani v době od 23 do 5 hodin.

¹³⁷ § 2 Vymezení základních pojmů, písm. cc) - obec je zastavěné území, jehož začátek a konec je na pozemní komunikaci označen příslušnými dopravními značkami; na účelových komunikacích se značky neosazují,

Tedy v době od 23 do 5 hodin nebyla rychlost jízdy v obci omezena, korespondovala se stanovenou rychlostí jízdy mimo obec, která byla stanovena na **90 km/hodinu**. Tato vyhláška byla zrušena v roce 1989 Vyhláškou č. 99/1989 Federálního ministerstva vnitra, ze dne 5. července 1989, o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), která v ustanovení § 16 Rychlost jízdy odst. 3) uváděla, že: V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše **60 km.hod-1**, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla nejvýše 80 km v hodině, pokud není dopravní značkou č. B 20a dovolena rychlost vyšší.

Novelou, vyhláškou č. 223/1997 Sb. ze dne 1. října roku 1997, byla rychlost jízdy v obci snížena na 50 km/hodinu a tato rychlost v obci platí dodnes.

Pokud se jedná o právní kvalifikaci daného přestupku překročení rychlosti, bylo v ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bodu 2,3,4 PŘZ jednání posuzováno jako přestupek. Změnou zákona o silničním provozu bylo, uvedeno ustanovení § 22 PŘZ zrušeno a převedeno do ZoSP do ustanovení § 125c ZoSP.

Ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) ZoSP dělí překročení rychlosti na tři části:

1) bod 2 - překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h-1 a více nebo mimo obec o 50 km.h-1 a více. Sankce za tento přestupek je poměrně přísná, pokuta ve správním řízení od 5.000,-Kč do 10.000,- Kč a zákaz řízení motorových vozidel od šesti měsíců do jednoho roku. Rovněž se řidiči zapíše do registru řidičů 5 bodů.

2) bod 3 - překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více. Sankce za tento přestupek je pokuta ve správním řízení od 2.500,-Kč do 5.000,- Kč a v případě, že tento přestupek byl spáchán v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát, se uloží zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců. Rovněž se řidiči zapíše do registru řidičů 3 body.

V blokovém řízení lze na místě uložit pokutu do 2.500,-Kč.

3) bod 4. - překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1. Sankce za tento přestupek je pokuta ve správním řízení od 1.500,-Kč do 2.500,- Kč. Rovněž se řidiči zapíše do registru řidičů 2 body, ale to v případě, že překročí rychlost jízdy **o více než 5 km.h-1 a méně než 20 km.h-1 v obci nebo o více než 10 km.h-1 a méně než 30 km.h-1 mimo obec.**

V blokovém řízení lze na místě uložit pokutu do 1.000,-Kč.

K měření rychlosti na místě samém musím poznamenat také zásadní změnu, která nastala účinností novelizovaného ZoSP od 1. 8. 2011, kdy bylo novelizováno ustanovení § 79a ZoSP¹³⁸. Byla zrušena povinnost obecní policie měřený úsek označovat dopravní značkou začátek a konec měření, ale zase byla jednoznačně stanovena součinnost, že obecní policie si nemůže měřit tam, kde chce, ale pouze v místech k tomu určených státní policií, čímž se má zamezit tomu, aby obecní policie neměřila v místě, kde pouze vybírala pokuty, ale aby měření probíhalo v místech potřebných a aby se nedublovala se státní policií. Tato změna vedla dle mého zásadně ke zkvalitnění oprávnění měření obecní policií.

K samotnému úkonu měření jsou používány různé silniční měřicí rychloměry, které používá jak státní, tak obecní policie, měřicí přístroj ale vždy musí mít jak ověřovací list silničního rychloměru (**příloha 16 - Ověřovací protokol silničního měřiče**). Metodiku měření rychlosti, její uplatnění v provozu stanovilo MDČR, kde ve svém doporučení¹³⁹ stanovilo jednotný postup při řešení přestupků souvisejících s překročením předepsané maximální rychlosti jízdy.

Abychom si mohli udělat úsudek, jak vůbec přístroj pracuje, uvedu popis funkce jednoho z nejvíce používaného silničního laserového měřiče: **Micro DigiCam LTI**. Je to přístroj pracující na základě laserového paprsku, nikoli tedy na systému radiových vln. Systém Micro DigiCam se skládá z laseru pro měření rychlosti, nainstalovaného softwaru Pocket PC a digitální kamery. Tato technologie má schopnost přesného zaměření umožňující vybrat jediné vozidlo i z kolony jedoucích aut. Přístroj používá infračervený laserový paprsek, který má velmi úzký rozsah. Přístroj je ovládán člověkem, který pomocí zaměřovače v přístroji zaměří požadované vozidlo a stisknutím spouště aktivuje činnost přístroje. Samotné měření rychlosti probíhá nezávisle na vůli obsluhy. Vnitřní počítač přístroje vyhodnotí rychlost měřeného vozidla a v případě, že dojde k překročení nastavené rychlosti, pořídí snímek překročení rychlosti tím, že dá povel fotoaparátu k pořízení fotografie vozidla. Toto je provedeno automaticky bez zásahu obsluhy. Program zpracování snímku neumožňuje žádnou manipulaci se snímkem, snímek lze pouze zvětšit

¹³⁸ **§ 79a ZoSP - Měření rychlosti vozidel** - Za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.

¹³⁹ Doporučení Ministerstva dopravy k jednotnému postupu při řešení přestupků souvisejících s rychlostí jízdy ze dne 4. 8. 2006, zn. 89/2006-160-LEG/1, www.mdcr.cz

z důvodu identifikace registrační značky vozidla či osoby řidiče. Pořízení digitálního snímku vozidla současně při měření rychlosti zajišťuje, že zaznamenané vozidlo je to, na které byl zaměřen laser. Každý snímek při měření je očíslován. To zajišťuje, že všechny zachycené snímky při měření rychlosti jsou zaregistrovány. Zaznamenané snímky lze proto použít jako průkazný materiál pro přestupkové řízení o překročení rychlosti (**příloha 17 - snímek z uvedeného silničního laserového měřiče**).

K měření a jejímu prokázání ještě uvedu jednu skutečnost. To, co přístroj naměří, není rychlost, která je skutečně prokázána. Přesnost měření rychlosti jedoucích vozidel silničním rychloměrem je dána maximálně povolenou chybou rychloměru, která je ± 3 km/hodinu při rychlostech do 100 km/hodinu včetně, nebo ± 3 % při rychlostech vyšších než 100 km/hodinu. Aby tedy bylo nezpochybnitelné, že skutečná rychlost vozidla byla nad dovolenou rychlostní mezí, musí být maximální dovolená chyba rychloměru pro ověření zohledněna ve smyslu „zvýhodnění“ měřeného vozidla (tedy odečítána). Z hlediska formálního je tento postup správný s ohledem na to, že právní předpisy pro dopravu stanovují limity pro skutečnou (tedy ne „pouze naměřenou“) rychlost vozidla a ta musí být zjištěna nezpochybnitelně. Jako příklad uvádím skutečnost, kdy silničním rychloměrem je naměřena rychlost 66 km/hodinu. Skutečná rychlost měřeného vozidla leží v pásmu 66 ± 3 km/hodinu, což je 63 km/hodinu až 69 km/hodinu, což je hodnota pro příslušné správní řízení nezpochybnitelná. V daném případě se vždy při správním trestání i při zaznamenávání bodů do karty řidiče uvádí nižší rychlost, tedy v tomto případě rychlost 63 km/hodinu.

Při rychlosti překračující hranici 100 km/hodinu je však odečet jiný, od naměřené rychlosti se neodečte hranice 3 km/hodinu, ale hranice ± 3 %, tedy například při naměřené rychlosti 200 km/hodinu bude skutečná rychlost měřeného vozidla ležet v pásmu 200 ± 3 %, což je ± 6 km/hodinu, což je 194 km/hodinu až 206 km/hodinu, to je hodnota pro příslušné správní řízení nezpochybnitelná. Opět ale při správním trestání bude použita nižší hranice, neboť je nutné vždy použít důkaz, který je pro obviněného výhodnější.

K sankcionování překročení rychlosti musím uvést jednu zásadní změnu. Ve správním řízení se sankce nezměnily, ale v blokovém řízení došlo k zásadní změně. Do účinnosti zákona č. 133/2011 Sb., byla sankce za porušení ustanovení § 22 odst. 1 písm. f)

bod 4 PŘZ (nyní § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZoSP) stanovena na pevnou částku 1.000,- Kč, za porušení ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 PŘZ (nyní § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 ZoSP) stanovena na pevnou částku 2.500,-Kč.

Novelou však bylo v ustanovení § 125c odst. 6 ZoSP¹⁴⁰ v případě blokového řízení přestupku vloženo slovo **do**. Toto je však dle mého zásadní pro ukládání pokuty na místě Policií ČR a obecní policií. Ve své současné praxi se setkávám s tím, že dochází k velkým disproporcím při ukládání blokových pokut, kdy například státní policie za prokázanou rychlost 89 km/hodinu v obci uloží blokovou pokutu 1.000,-Kč, a naopak Obecní policie za prokázanou rychlost v obci 61 km/hodinu uloží blokovou pokutu také 1.000,-Kč. Zde vidím zásadní chybu zákonodárce, že dal na benevolenci represivnímu orgánu, aby si mohl v případě zjištění takového přestupku sám stanovovat výši pokuty.

K maximální přípustné rychlosti by se dalo ještě hodně napsat, zákon o silničním provozu stanovuje další maximální rychlosti při určité činnosti na pozemní komunikaci. Například při vlečení motorových vozidel se smí jet rychlostí nejvýše 60 km/hodinu - ustanovení § 34 odst. 1 ZoSP. Jízda v obytné a pěší zóně má také omezenou rychlost, která je stanovena na 20 km/hodinu - ustanovení § 39 odst. 5 ZoSP. Dále rychlost na železničním přejezdu má také omezení v ustanovení § 28 odst. 3 ZoSP, kde se uvádí, že: Ve vzdálenosti 50 m před železničním přejezdem a při jeho přejíždění smí řidič jet rychlostí nejvýše 30 km.h-1. Svítí-li přerušované bílé světlo signálu přejezdového zabezpečovacího zařízení, smí 50 m před železničním přejezdem a při jeho přejíždění jet rychlostí nejvýše 50 km.h-1. Při přejíždění železničního přejezdu nesmí řidič zbytečně prodlužovat dobu jeho přejíždění.

¹⁴⁰ § 125c odst. 6 ZoSP odst. 6) - V blokovém řízení se uloží pokuta **do**, písm. a) 2 000 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. k), písm. b) 1 000 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4, písm. c) 2 500 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8, 9 a písm. g).

V následující tabulce ještě uvádím statistiku týkající se obecní policie:

Tabulka č. 6: Statistické údaje o činnosti obecní policie v roce 2010, počet přestupků proti BESIPU v porovnání s počtem přestupků spáchaných překročením povolené rychlosti.

<u>Statistické údaje o činnosti obecních policí v roce 2010</u>	z toho přestupků proti BESIP (vyjma překročení nejvyšší dovolené rychlosti)	z toho přestupků spáchaných překročením nejvyšší dovolené rychlosti
ČR celkem	611 031	64 198
Královéhradecký kraj	28798	3555
Jihočeský kraj	36446	1584
Jihomoravský kraj	80772	10077
Karlovarský kraj	28457	0(údaje nedodány)
Liberecký kraj	21434	1300
Moravskoslezský kraj	42957	2085
Olomoucký kraj	22589	1043
Pardubický kraj	20155	6257
Praha	134403	17002
Plzeňský kraj	34698	809
Středočeský kraj	57791	12201
Ústecký kraj	60594	4471
Vysočina	16806	1306
Zlínský kraj	25131	2508

Zdroj: Statistické údaje o činnosti obecních policí v roce 2010, <http://www.mvcr.cz/soubor/op-2010-kraje-data.xls.aspx>, dne 31. 1. 2012,

Pozn.: vlastní zpracování ze dne 31. 1. 2012

Závěrem této podkapitoly uvedenu ještě jednu zásadní věc, ne každé překročení rychlosti je přestupkem, které může být projednáno jak v blokovém řízení, tak ve správním řízení. Aby byla takovým jednáním naplněna skutková podstata přestupku, musí být naplněna formální i materiální stránka přestupku (viz podkapitola 3. 2. - Materiální a formální znaky přestupku).

Definice přestupku (viz podkapitola 3. 1. Přestupek v jeho pozitivním a negativním vymezení) je výslovně uvedena v ustanovení § 2 odst. 1 PŘZ, kde je stanoveno, že spáchání přestupku musí být v kombinaci formálních a materiálních znaků. Formálním znakem u přestupku překročení rychlosti jsou obecné znaky, které jsou totožné pro každý

přestupek, což je zavinění, věk, přičetnost a dále typový znak přestupku, tedy skutková podstata, která je charakterizována jednotlivou citací daného ustanovení §, v tomto případě § 125c odst. 1 písm. f) bodů 2,3 a 4 ZoSP. V případě, že máme naplněny formální znaky, musí se správní orgán a potažmo i policie na místě samém (v případě vyřízení v blokovém řízení viz podkapitola 4.1 Blokové řízení) zabývat také materiálním znakem, jak řidič porušil bezpečnost, nebo plynulost, nebo, jak jinak ohrožoval silniční provoz. K tomuto se vyjádřil NSS ve svém rozhodování o překročení rychlosti¹⁴¹, kde jednoznačně uvedl, že správní orgán má povinnost zkoumat, zda došlo k naplnění obou znaků, a v případě pochybnosti o znaku materiálním, má povinnost tento znak jednoznačně určit. Musí prokázat, zda byl nebo nebyl naplněn materiální znak, čím byl naplněn a jaké nebezpečí v silničním provozu vzniklo, nebo jak byla ohrožena plynulost silničního provozu.

Jako příklad uvádím: místo měření je obec, není zde však chodník, okolní zástavba je velice malá, čas přestupku je v nočních hodinách, bez přítomnosti jiných vozidel, cyklistů nebo chodců, naměřená rychlost je 55 km/hodinu, po odečtu odchylky je tedy skutečně prokázána rychlost 52 km/hodinu. V tomto případě byly naplněny pouze formální znaky přestupku, proto se přikláním k tomu, že se nemůže jednat o přestupek. Zde se však dostáváme do úskalí, kde je hranice onoho materiálního znaku, který však ve výše uvedeném příkladě nebyl naplněn. Bude to prokázána rychlost 52, 55 nebo až 60 km/hodinu? A co když při jízdě mimo obec na rovném úseku, kdy okolí tvoří pole a louka, byla naměřená rychlost 100 km/hodinu, prokázána 96 km/hodinu (odečet viz výše). Je nebo není v tomto případě naplněn materiální znak přestupku? Zde bych se také přikláněl k tomu, že není, za předpokladu, že správní orgán neprokáže, že daná rychlost jízdy nějak ohrožovala bezpečnost, potažmo plynulost silničního provozu. Opět zde máme otázku, kam až správní orgán může zajít a přestupek odložit, neboť vyhodnotí, že nebyl splněn materiální znak.

Není překročení povolené maximální rychlosti v každé zemi stejné, ve většině zemí jsou pokuty stanoveny zákonem a mají rozpětí od minimální částky (většinou od 0) do maximální částky. V Německu jsou pokuty za překročení rychlosti stanoveny v rozmezí od

¹⁴¹ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009 pod č.j. 5 As 104/2008 – 45, dostupný na www.nssoud.cz a např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2005, č. j. 7 As 18/2004 - 48, dostupný na www.nssoud.cz

10 do 680 EUR a při překročení o 30km/hodinu a více se rovněž ukládá zákaz řízení motorových vozidel v rozmezí od jednoho do tří měsíců¹⁴².

Švýcarské zákony umožňují stanovit výši pokuty podle příjmu a majetku osoby přestupce, tedy komu je pokuta udělena a o kolik překročil povolený limit. Asi nejvyšší pokuta byla udělena ve Švýcarsku za rychlost 290 km/hodinu v roce 2010. Švédský řidič ve svém mercedesu překročil na úseku švýcarské dálnice A12 rychlost o 210 kilometrů za hodinu, když uháněl rychlostí 290 km/hodinu. Byl ale zadržen policií, která mu na místě zabavila vůz i řidičský průkaz. Policie dokonce uvedla, že než muž auto zastavil, ujel půl kilometru. Řidič se policii vymlouval, že si myslel, že tachometr v novém autě nefunguje. Řidič mercedesu Mercedes-Benz SLS AMG, který stojí okolo pěti milionů korun, nyní musí zaplatit rekordní pokutu 1,08 milionu švýcarských franků, což je téměř dvacet milionu českých korun.¹⁴³

Mercedes-Benz SLS AMG¹⁴⁴

¹⁴² sankce za překročení rychlosti v Německu, http://www.schadenfixblog.de/bussgeldkatalog_2011.php dne 12. 2. 2012

¹⁴³ <http://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti-zahranici/140659/sved-dostal-za-rychlou-jizdu-pokutu-20-milionu.html>, dne 3. 2. 2012

¹⁴⁴ obrázek vozidla Mercedes Benz SLS AMG - http://www.google.cz/search?q=Mercedes-Benz+SLS+AMG&num=100&hl=cs&newwindow=1&prmd=imvns&tbm=isch&tbs=simg:CAQSEglthaVqj5_1FICHsK9EozCnFSw&dur=4960&biw=1506&bih=885&sei=5H06T7WDK8LE4gTfzbnZCg, dne 14. 2. 2012

5.6. Přestupky související s předjížděním

§ 125c odst. 1 písm. f) bod 7 ZoSP

Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích f) při řízení vozidla

7. předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno,

Předjíždění je jeden z nejvíce riskantních úkonů v silniční dopravě. Tato úvaha pramení z mé praxe, kdy při předjíždění dochází k dopravním nehodám, při kterých je většinou způsobeno ublížení na zdraví účastníkům silničního provozu, nebo je způsobena větší škoda. V roce 2011 bylo nesprávných předjížděním zaviněno 1.458 nehod, při kterých bylo usmrceno 29 osob¹⁴⁵.

Tabulka č. 7: Příčiny dopravních nehod, nesprávné předjíždění, rok 2010 a 2011.

Hlavní příčina nehody: rok 2010	Počet nehod	tj. %	Počet usmrcených	tj. %	Rozdíl usmrcených
NESPRÁVNÉ PŘEDJÍŽDĚNÍ	1 543	2,3	37	5,5	snížení o 6
Hlavní příčina nehody: rok 2011	Počet nehod	tj. %	Počet usmrcených	tj. %	Rozdíl usmrcených
NESPRÁVNÉ PŘEDJÍŽDĚNÍ	1 458	2,2	29	4,4	snížení o 8

Zdroj: *Statistika nehodovosti na pozemních komunikacích v ČR za období roku 2010 a roku 2011* - <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>, dne 30. 1. 2012

Pozn.: vlastní zpracování ze dne 3. 2. 2012

Toto pramení z toho, že při předjíždění motorové vozidlo zvyšuje rychlost, provádí riskantní manévry a je velice blízko tomu, že dojde ke střetu ať již s vozidlem, které je předjížděno, s vozidlem jedoucím v protisměru, nebo jiným účastníkem silničního provozu. Definice předjíždění není nikde přesně specifikována, pouze na webu¹⁴⁶ je

¹⁴⁵ <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>, dne 25. 1. 2012

¹⁴⁶ <http://cs.wikipedia.org/wiki/P%C5%99edj%C3%AD%C5%BEd%C4%9Bn%C3%AD>, dne 24. 1. 2012

uvedeno: „**Předjíždění** je manévr, při němž rychlejší dopravní prostředek či jedoucí osoba objede pomaleji jedoucí dopravní prostředek nebo jedoucí osobu a zařadí se před něj.“ Z hlediska silniční dopravy lze s tímto souhlasit. Naopak za předjíždění se nepovažuje skutečnost, kdy v ustanovení § 12 odst. 2 ZoSP se uvádí, že: „...V obci na pozemní komunikaci o dvou nebo více jízdních pružích vyznačených na vozovce v jednom směru jízdy smí řidič motorového vozidla užívat k jízdě kteréhokoliv jízdního pruhu; **přitom se nepovažuje za předjíždění**, jedou-li vozidla v jednom z jízdních pruhů rychleji než vozidla v jiném jízdním pruhu....“.

Právní kvalifikace, daného přestupku se od 1. 8. 2011 změnila, kdy v současnosti je přestupek definován ustanovením § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 ZoSP, který zní: „**předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno**“. Do 31. 7. 2011 však byla definice v ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 PŘZ, která zněla: „**předjíždí vozidlo v případech, ve kterých je to podle zvláštního právního předpisu 3f) (odkaz 3f odkazoval na ZoSP) zakázáno**“,“

K této problematice mohu uvést jeden zásadní rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009 č. j. 1As 27/2009-76 uveřejněný na www.nssoud.cz. Přesto, že rozsudek je judikátem¹⁴⁷, ne precedentem¹⁴⁸, je jeho význam nepřehlédnutelný.

Porušení zákazové dopravní značky B 21a „Zákaz předjíždění“, kdy značka zakazuje řidiči předjíždět motorové vozidlo vlevo, motocykl bez postranního vozíku lze předjíždět, platnost značky ukončuje značka B 21b „Konec zákazu předjíždění“¹⁴⁹.

Byl jsem přítomen školení, kdy nejmenovaného krajský úřad tvrdil, že porušení této dopravní značky B 21a je nutno právně kvalifikovat jako přestupek proti bezpečnosti a

¹⁴⁷ **Judikát**, neboli soudní rozhodnutí, v kontinentálním právním systému je v širším smyslu aktem aplikace práva, ve smyslu užším pak rozhodnutí vyššího soudu, které má význam pro další rozhodování obdobných věcí.

¹⁴⁸ **Precedent** je institut v angloamerickém právním systému, kde soudní rozhodnutí řeší případ dosud právními normami neupravený. Precedent má normativní význam a je obecně závazný pro další rozhodování v obdobných případech. Precedent je na rozdíl od judikátu pramenem práva. Soudní precedent je uznáván jako formálně závazný pramen práva v angloamerickém typu právní kultury a v mezinárodním právu. Angloamerický právní systém byl tedy tvořen postupně od precedentu k precedentu. Tento způsob tvorby práva se prosadil díky zásadě **stare decisis**, podle které precedent zavazuje soud, který ho vydal, aby v budoucnu setrval při svém právním názoru a dále zavazuje všechny nižší soudy. **Stare decisis** neboli **setrvat u rozhodnutího** bylo v anglickém právu prosazováno již ve 13. století.

¹⁴⁹ Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů ze dne 10. ledna 2001 č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů, § 9 odst. 1 písm. w).

plynulosti silničního provozu podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) PřZ¹⁵⁰, v současnosti přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) ZoSP, v příčinné souvislosti s porušením ustanovení § 4 písm. c) ZoSP¹⁵¹. Sankce za tento přestupek byla stanovena ustanovením § 22 odst. 9 PřZ, kde výše sankce byla od 1.500,-Kč do 2.500,-Kč, (od 1. 8. 2011 § 125c odst. 4 písm. f ZoSP, se stejnou sankcí). V tomto případě by mohla uvedený přestupek řešit i Policie ČR v blokovém řízení, kde je sankce stanovena do výše 2.000,-Kč. Krajský úřad svůj názor odůvodňoval právě odkazem „3f-ZoSP“ v ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 ZoSP, který odkazuje na ZoSP, ale ne na prováděcí vyhlášku o dopravních značkách č. 30/2001 Sb.

Na uvedeném školení zazněl i opačný názor (pozn. autora – dle mého správný), kdy pracovník Ministerstva dopravy, tedy nadřízený orgán krajského úřadu, uvedl, že porušení DZ B 21a nelze podřadit pod skutkovou podstatu § 22 odst. 1 písm. l) PřZ, (od 1. 8. 2011 § 125c odst. 1 písm. k ZoSP), ale jednoznačně pod ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 PřZ¹⁵², (od 1. 8. 2011 § 125c odst. 1 písm. f bod 7 ZoSP). V tomto případě je však sankce za uvedené porušení právní normy podstatně vyšší, byla a i v současnosti je stanovena pokutou od 5.000,-Kč do 10.000,-Kč a zákazem činnosti řízení motorových vozidel od šesti měsíců do jednoho roku. V tomto případě by porušení DZ B 21a nešlo vyřídit na místě v blokovém řízení a porušení by bylo oznámeno příslušnému správnímu orgánu. Na přímý dotaz, jak bude odvolací orgán postupovat v případě odvolání, bylo pracovníkem krajského úřadu sděleno, že pokud bude nerespektování DZ B21a kvalifikováno jako porušení § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 PřZ, pak toto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zruší a vrátí k novému projednání s jasným stanoviskem k právní kvalifikaci. Pracovník Ministerstva dopravy byl však opačného názoru. Z této právní nejistoty, jak vlastně právně kvalifikovat toto porušení nebyl správní orgán prvního stupně nijak moudrý, a byl na rozpacích, co je správně, i když měl svůj právní názor.

¹⁵⁰ Přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis 3f). Zvláštním právním předpisem, tedy odkaz 3f) je Zákon o silničním provozu

¹⁵¹ § 4 písm. c) ZPPK – řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.

¹⁵² § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 PřZ – Přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích, při řízení vozidla předjíždí vozidlo v případech, ve kterých je to podle zvláštního právního předpisu 3f) zakázáno. Zvláštním právním předpisem, tedy odkaz 3f) je Zákon o silničním provozu

Tato nejistota byla ukončena až rozsudkem NSS ze dne 28. 5. 2009 čj. 1As 27/2009-76, kde NSS jednoznačně stanovil právní posouzení porušení DZ B 21a „Zákaz předjíždění“. Z uvedeného rozsudku budu citovat některé pasáže, abychom si mohli udělat názor na nejednotnost rozhodování správních orgánů nebo správních soudů. Upozorňuji, že rozsudek používá právní kvalifikaci přestupku dle účinnosti zákona platného v době rozhodování.

„...Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. f) bod č. 7 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v souvislosti s porušením § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za tento přestupek byly žalobci uloženy sankce, a to pokuta ve výši 5000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, a zároveň byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním věci v přestupkovém řízení ve výši 1000 Kč O skutkovém stavu věci neměl žalovaný pochybnosti, proto rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil a neučinil změnu výroku o vině Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, v níž především vyjádřil nesouhlas s právní kvalifikací svého přestupku, neboť je přesvědčen, že měl být posouzen podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona a nikoli podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 téhož zákona. Krajský soud se s žalobou ztotožnil, napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění svého rozsudku uvedl mj., že přestupkový zákon je nutno vykládat systematicky, zvláště pokud doslovný gramatický výklad nevede ke zjištění přesného obsahu právního pojmu Z výkladu těchto dalších ustanovení krajský soud dovedl, že pod porušení zákazu „podle zvláštního právního předpisu“ či „povinnosti stanovené zvláštním právním předpisem“ nelze subsumovat porušení dopravní značky, neboť zákon by musel porušení dopravní značky zmínit samostatně jako alternativu k porušení právních předpisů Systematickým výkladem tak soud dospěl k tomu, že žalobcovo jednání, jež je co do skutkové podstaty zcela nesporné, lze s ohledem na princip právní jistoty podřadit pouze pod obecnější ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona..... Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále také „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž výslovně uplatnil kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Konkrétně uvedl, že závěr krajského soudu považuje za závěr nerespektující zásadu

zákonnostiprávní názor Nejvyššího správního soudu. Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), přitom neshledal vady, k nimž by musel přihlédnout i bez návrhu. Kasační stížnost je důvodná Výklad krajského soudu je založen pouze na mechanickém srovnání jednotlivých bodů § 22 odst. 1 písm. f). Pomíjí však zcela smysl a význam právní úpravy, stejně jako společenský zájem, jenž má být zákonem chráněn Krajský soud proto pochybil, pokud při posuzování správnosti a zákonitosti rozhodnutí žalovaného rozlišoval různé formy zákazu předjíždění, ačkoli přestupkový zákon v § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 odkazuje na zákaz předjíždění stanovený zákonem o silničním provozu obecně. Pokud tedy řidič předjíždí jiné vozidlo v rozporu se zákonem o silničním provozu, bude bez ohledu na to, zda zákaz předjíždění vyplývá přímo ze zákona (§ 17 odst. 5) nebo z dopravní značky, jeho jednání postižitelné podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 7 přestupkového zákona.“

Jako závěr mohu uvést, že teprve NSS jednoznačně určil právní kvalifikaci porušení svislé DZ 21a „Zákaz předjíždění“, svým rozsudkem a právní autoritou vytvořil de-facto **precedent**, kterým je v budoucnu vázán správní orgán prvního stupně i odvolací správní orgán, ale také krajský soud při rozhodování ve správním soudnictví. NSS bude totiž z tohoto výkladu vycházet ve všech obdobných případech.

Z tohoto tedy pramení, že pokud dojde k porušení jak ustanovení § 17 ZoSP¹⁵³, nebo ustanovení § 4 písm. c) ZoSP¹⁵⁴, tedy zákazové dopravní značky, bude vždy právní kvalifikace dle ustanovení § 125c odst. 4 písm. f) ZoSP.

¹⁵³ § 17 ZoSP - Předjíždění, odst. 1) Předjíždí se vlevo. Vpravo se předjíždí vozidlo, které mění směr jízdy vlevo a není-li již pochybnosti o dalším směru jeho jízdy. Při jízdě v připojovacím nebo odbočovacím pruhu se smí vpravo předjíždět též vozidlo jedoucí v průběžném pruhu. Odbočovací pruh je přídatný jízdní pruh určený pro odbočování (vyřazování) vozidel z průběžného jízdního pruhu.

odst. 2) Řidič, který při předjíždění vybočuje ze směru své jízdy, musí dávat znamení o změně směru jízdy a nesmí ohrozit řidiče jedoucí za ním. Řidič musí dát znamení o změně směru jízdy při předjíždění cyklisty.

odst. 3) Řidič, který se po předjetí zařazuje před vozidlo, které předjel, musí dávat znamení o změně směru jízdy a nesmí ohrozit ani omezit řidiče vozidla, které předjel.

odst. 4) Řidič předjížděného vozidla nesmí zvyšovat rychlost jízdy ani jinak bránit předjíždění.

odst. 5) Řidič nesmí předjíždět

a) nemá-li před sebe rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí,

b) jestliže by se nemohl bezpečně zařadit před vozidlo nebo vozidla, která hodlá předjet,

c) jestliže by ohrozil nebo omezil protijedoucí řidiče nebo ohrozil jiné účastníky provozu na pozemních komunikacích,

d) na přechodu pro chodce nebo na přejezdu pro cyklisty a bezprostředně před nimi,

Sankce¹⁵⁵ za takové jednání byla zákonodárcem stanovena uložením pokuty od 5.000,-Kč do 10.000,-Kč a zákazem činnosti¹⁵⁶ od šesti měsíců do jednoho roku. Dále se za uvedený přestupek řidiči zapíše do registru řidičů 7 bodů.

5.7. Nemožnost upuštění od uložení sankce za dopravní přestupek ve správním řízení - § 125c odst. 8 ZoSP

Poslední odstavec daného ustanovení § 125c ZoSP je pro ukládání sankce velice významný, dané ustanovení uvádí, že od uložení sankce podle odstavců 4 až 7, s výjimkou odstavce 6 písm. a), nelze v rozhodnutí o přestupku upustit.

Ustanovení § 11 odst. 3) PřZ uvádí: od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Je zde však speciální ustanovení § 125c odst. 8) ZoSP, které jasně vymezuje, že od uložení sankce podle odstavců 4 až 7, s výjimkou odstavce 6 písm. a), nelze v rozhodnutí o přestupku upustit.

Správní orgán při projednání přestupku v silniční dopravě tedy nemůže ani v ojedinělých případech od uložení sankce, byť na spodní hranici, upustit a musí ji uložit.

K tomuto jednoznačně dospěl i NSS ve svém rozsudku ze dne 25. června 2008, 6 As 48/2007 - 58 a ze dne 18. června 2009, čj. 8 As 34/2008 - 82, www.nssoud.cz. Zde uvedl: „.....Z § 22 odst. 12 (nyní § 125c odst. 8 ZoSP) přestupkového zákona dále vyplývá, že od uložení sankce podle odst. 4 až 11, s výjimkou odstavce 10 bodu 1, nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. Pokud tedy krajský soud využil svého moderačního práva a podle § 11 odst. 3 přestupkového zákona upustil od uložení sankce, nepostupoval v souladu

e) dává-li řidič vpředu jedoucího vozidla znamení o změně směru jízdy vlevo a není-li možné předjetí vpravo podle odstavce 1 nebo předjetí v dalším volném jízdním pruhu vyznačeném na vozovce v tomtéž směru jízdy,

f) na křižovatce a v těsné blízkosti před ní; tento zákaz neplatí

1. jde-li o předjíždění vpravo podle odstavce 1,

2. jde-li o předjíždění jízdních kol, mopedů a motocyklů bez postranního vozíku,

3. na hlavní pozemní komunikaci,

4. na křižovatce s řízeným provozem.

g) na železničním přejezdu a v těsné blízkosti před ním.

¹⁵⁴ § 4 ZoSP - Povinnosti účastníka provozu na pozemních komunikacích, písm. c) řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.

¹⁵⁵ ustanovení § 125c odst. 4 alinea 5 ZoSP

¹⁵⁶ Zákaz činnosti - jedná se o zákaz řízení motorových vozidel na pozemních komunikacích

s ustanovením § 22 odst. 12 přestupkového zákona, které je podle názoru žalovaného vůči § 11 odst. 3 přestupkového zákona ustanovením speciálním.....".

NSS v odůvodnění uvedl: „.....Soud tedy může upustit od uložení trestu v mezích zákonem dovolených, jak na to již správně poukázal žalovaný v kasační stížnosti. Ustanovení § 11 odst. 3 zákona o přestupcích sice umožňuje od uložení sankce v rozhodnutí od přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku, s žalovaným však lze souhlasit v tom, že ustanovení § 22 odst. 12 zákona o přestupcích, které neumožňuje od uložení sankce podle odst. 4 uvedeného ustanovení upustit, je vůči ustanovení § 11 odst. 3 zákona o přestupcích ustanovením speciálním, a neumožňuje v daném případě od uložení sankce upustit. V daném případě pak nepřipadá v úvahu ani snížení pokuty, protože pokuta byla správním orgánem uložena na spodní hranici zákonné sazby. Krajský soud proto nepostupoval správně, když od uložení sankce žalobci upustil, neboť z vyložených důvodů takovýto postup v daném případě možný nebyl. Nejvyšší správní soud proto rozsudek krajského soudu pro nezákonnost zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.)....."

V dané věci jsem se setkal s dopravní nehodou zaviněnou starším občanem JK, narozeným 1926, jmenovaný na křižovatce neodhadl vzdálenost přijíždějícího vozidla, najel na hlavní pozemní komunikaci a nedal uvedenému vozidlu přednost v jízdě. Následovalo policejní šetření a vzhledem k tomu, že řidič si při nehodě způsobil sám sobě závažné zranění na oku a z místa nehody byl odvezen do nemocnice na vyšetření a následně hospitalizován, nebylo možno uvedenou dopravní nehodu vyřídit na místě v blokovém řízení. V průběhu šetření vyšlo dále najevo, že obviněný (správní orgán proti řidiči zahájil správní řízení) v době řízení neměl platnou lékařskou prohlídku. Pokud se jedná o sankce, které bylo možno uložit, tak za nedání přednosti správní orgán má možnost uložit pokutu ve výši od 2.500,-Kč do 5.000,-Kč, ale na základě ustanovení § 12 odst. 2 PŘZ¹⁵⁷ musí uložit sankci za nejpřísněji postižitelný přestupek, kterým v tomto případě byla neplatná lékařská prohlídka¹⁵⁸ dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. e) bod 4 PŘZ¹⁵⁹ (od 1.

¹⁵⁷ § 12 odst. 2 PŘZ - Za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný. Zákaz činnosti lze uložit, jestliže ho lze uložit za některý z těchto přestupků.

¹⁵⁸ § 87 PŘZ - Pravidelné lékařské prohlídky, odst. 3) - Držitel řidičského oprávnění, který není osobou uvedenou v odstavci 1, je povinen se podrobit pravidelné lékařské prohlídce nejdříve šest měsíců před dovršením 60, 65 a 68 let věku a nejpozději v den dovršení stanoveného věku, po dovršení 68 let věku pak každé dva roky.

¹⁵⁹ § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 ZoSP - Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních

8. 2011 ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 ZoSP). Za uvedený přestupek lze uložit sankci pokuty ve výši od 5.000,-Kč do 10.000,-Kč a zákaz činnosti řízení motorových vozidel v délce od šesti měsíců do jednoho roku.

I přesto, že obviněný byl nemajetný invalidní důchodce, k celému skutku se doznal a se správním orgánem spolupracoval, lékař mu vzhledem k jeho zranění již nepotvrdil zdravotní způsobilost a obviněný se sám vzdal řídičského oprávnění, správní orgán musel uložit trest sankce pokuty ve výši 5.000,-Kč a zákazu činnosti řízení motorových vozidel v délce šesti měsíců (rozhodnutí Městského úřadu XX č. j.: **SPR-5452/08-1094/2008/IN**).

Toto není jen ojedinělý příklad, kdy, dle mého, nesmyslnost výše spodní hranice sankce jak pokuty, tak zákazu činnosti řízení motorového vozidla, nedá možnost správnímu orgánu uložit nižší sankci, nebo dokonce od uložení sankce upustit, což bylo například možné dle předcházejícího správního řadu.

Jako další příklad uvádím sankci za přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. h) ZoSP, kde je sankce pokuty od 25.000,-Kč do 50.000,-Kč a zákaz činnosti v délce od jednoho roku do dvou let.

O dopravní nehodu se zraněním se jedná v případě, pokud správní orgán dozná, že došlo ke zranění mající znaky ublížení na zdraví, jak je stanoveno v ustanovení § 125c odst. 1 písm. h) ZoSP¹⁶⁰, kdy za toto porušení by měla být uložena pokuta ve správním řízení od 25.000,-Kč do 50.000,-Kč a zákaz činnosti řízení motorových vozidel v délce od jednoho roku do dvou let. V daném případě se v registru řidičů nezaznamenají žádné body, neboť 7 bodů se zaznamená pouze tehdy, pokud při dopravní nehodě došlo k usmrcení nebo těžké újmě na zdraví jiné osoby. Ustanovení § 143 - Usmrcení z nedbalosti a § 148 Ublížení na zdraví z nedbalosti trestního zákoníku.

K tomuto uvádím zásadní věc, dopravní nehoda je Policí ČR oznámena, jako nehoda, při které došlo ke zranění jiné osoby s právní kvalifikací dle § 125c odst. 1 písm. h) ZoSP. Přestupci hrozí výše uvedená sankce. Správní orgán po prostudování spisového materiálu musí dojít k závěru, že buď zranění má charakter ublížení na zdraví, tak jak hovoří zákon, nebo jde jen o zranění (lehké zranění bez omezení na normálním způsobu života) a v tom případě, nebude právně kvalifikovat nehodu s ublížením na zdraví se

komunikacích řídí motorové vozidlo a není držitelem platného posudku o zdravotní způsobilosti,

¹⁶⁰ § 125c odst. 1 ZoSP - Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních, písm. h) způsobí dopravní nehodu, při které je jinému ublíženo na zdraví,

sankcí, jak je uvedeno výše, ale jako nehodu bez zranění a zde je sankce podmíněna tím co bylo příčinou zavinění. Například pokud řidič porušil ustanovení § 18 odst. 1 ZoSP, tedy nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem vozidla, nákladu, povětrnostním podmínkám atd., pak bude právní kvalifikace dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) ZoSP, a zde je sankce pokuty v rozmezí 1.500,-Kč až 2.500,-Kč. Zde vidíme jaký, je nepřiměřený rozdíl v sankci.

K tomu, aby mohl správní orgán posoudit zranění, slouží judikatura NSS¹⁶¹ a krajských soudů¹⁶², kde je ke zranění účastníka dopravní nehody mimo jiné uvedeno: „nelze za zranění považovat jakékoli zranění, jako jsou například oděrky, menší škrábance, modřiny, malé ranky, přechodné bolesti, subjektivní stesky či jiné změny tělesné integrity, které nemají žádný vliv na obvyklou činnost či obvyklý způsob života poškozeného, které v podstatě nevyžadují lékařské ošetření a nezanechávají trvalé následky. Ne každé zranění totiž vykazuje takový stupeň nebezpečnosti pro společnost, aby je bylo možno za přestupek považovat. Zranění ve smyslu § 22 odst. 1 písm. h) PŘZ (od 1. 8. 2011 § 125c odst. 1. písm. h) ZoSP) nelze posuzovat jen podle subjektivního pocitu poškozeného, ale je nutné jej náležitě objektivizovat, a to na základě lékařského nálezu nebo rozsudku, kdy závěry o tom, jakou povahu má zranění osoby, jsou závěry právní, které přísluší učinit správnímu orgánu projednávajícímu přestupek, a to po zhodnocení všech shora uvedených kritérií“.

¹⁶¹ rozsudek NSS dne 9. června 2011 č. j. 5 As 35/2010 - 101 uveřejněný na www.nssoud.cz.

¹⁶² rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 2. 2007, č. j. 51 Ca 3/2007 - 14, či rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 12. 2007, č. j. 58 Ca 77/2007 – 20

5.8. Další ustanovení některých přestupků související se silniční dopravou

V této podkapitole pouze taxativně uvedu některá ustanovení jiných zákonů mimo ZoSP, která se přímo dotýkají řidiče nebo provozovatele vozidla v souvislosti s řízením a provozování motorového i nemotorového vozidla. Povinnosti řidiče i provozovatele se prolínají v několika zákonech.

V zákoně o přestupcích zůstalo po novele zachováno ustanovení § 23, které ve svém ustanovení **odst. 1** uvádí, že přestupku se dopustí ten, kdo **písm. f)** jako řidič vozidla při kontrole není držitelem dokladů, předložil neplatný doklad nebo nepředložil doklady požadované zvláštním právním předpisem, nevede stanoveným způsobem záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, záznam o provozu vozidla nebo nedodrжуje stanovené doby řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, nepředložil záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku nebo záznam o provozu vozidla požadovaných zvláštním právním předpisem.

Odstavec 2) daného ustanovení § 23 uvádí sankci, kdy za přestupek podle odstavce 1 písm. f) až h) lze uložit pokutu do 10 000 Kč; zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku lze uložit za přestupek podle odstavce 1 písm. b), d) a f). V tomto případě zákaz činnosti není obligatorně povinný, zaleží zde na správním uvážení, zda zákaz činnosti bude vysloven nebo ne.

Odstavec 3) daného ustanovení § 23 uvádí, že v blokovém řízení lze uložit za přestupek podle odstavce 1 písm. f) a g) pokutu do 5 000 Kč.

Za překročení maximální doby řízení vozidla, nebo nedodržení minimální doby odpočinku o 20 % a více, nebo nedodržení bezpečnostní přestávky o 33 % a více se podle jiných právních předpisů v registru řidičů zapíše řidiči 4 body.

Toto ustanovení má přímou návaznost na Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85.

Jako příklad uvádím část výroku u mého příkazu o uložení pokuty za přestupek řidiče při porušení výše uvedených ustanovení **Č. j. : SPR-5191/11-90/2011/IN (příloha č. 18)**.

Zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla má v ustanovení § 16¹⁶³ zakotveny jak přestupky řidiče, tak přestupky provozovatele vozidla a v § 16a¹⁶⁴ správní delikty provozovatele. Zde se zmíním o totožnosti skutkové podstaty ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) Zpoj, kde v blokovém řízení lze uložit pokutu do 1.500,-Kč a ve správním řízení pokutu od 1.500,-Kč do 3.000,-Kč. Totožnost je s ustanovením § 6 odst. 8 písm. c) ZoSP, kdy řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe doklad prokazující pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla podle zvláštního právního předpisu (odkaz je na Zpoj). Zde by se řidič dopustil přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) ZoSP se sankcí v blokovém řízení do 2.000,-Kč a ve správním řízení od 1.500,-Kč do 2.500,-Kč. Vzhledem k speciálnosti Zpoj je však právní kvalifikace dle ZoSP nemožná a řidič bude tedy vždy trestán za porušení zákona o pojištění. U tohoto přestupku, ale i správního deliktu, uvedu ještě jednu zvláštnost. V příkazním řízení lze bez ohledu na okolnosti ukládat vždy jen pevně danou sankci pokuty, kterou zákonodárce stanovil na 5.000,-Kč, i když například přestupkový zákon v ustanovení § 13 odst. 2 umožňuje v příkazním řízení uložit sankci do 4.000,-Kč.

Sankce pokuty od 5.000,-Kč do 40.000,-Kč za provozování vozidla bez pojištění na pozemní komunikaci je dle mého v zásadním nepoměru například k sankcím za překročení rychlosti, nebo nedání přednosti v jízdě. (viz kap. 7).

Zákon o provozu vozidel na pozemních komunikacích v ustanovení § 83 a 83a rovněž řeší jak přestupky fyzických osob, tak správní delikty provozovatele, tedy právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby. Opět je zde jedna sankce, která se dle mého vymyká z normálu.

¹⁶³ **§ 16 Přestupky Zpoj odst. 1)** Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že písm. a) v rozporu s § 1 odst. 2 provozuje vozidlo bez pojištění odpovědnosti, písm. b) jako vlastník vozidla v rozporu s § 15 odst. 5 neodevzdá státní poznávací značku a osvědčení o registraci vozidla, nebo písm. c) jako řidič vozidla v rozporu s § 17 odst. 1 nepředloží zelenou kartu, nebo doklad o hraničním pojištění.

Sankce odst. 2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu od 5 000 Kč do 40 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. b) pokutu od 2 500 Kč do 20 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. c) pokutu od 1 500 Kč do 3 000 Kč. V blokovém řízení lze za přestupek podle odstavce 1 písm. c) uložit pokutu do 1 500 Kč. V příkazním řízení lze za přestupek podle odstavce 1 písm. a) uložit pokutu 5 000 Kč.

¹⁶⁴ **§ 16a Správní delikty právnických osob, odst. 1)** Právnická osoba se dopustí správního deliktu tím, že písm. a) v rozporu s § 1 odst. 2 provozuje vozidlo bez pojištění odpovědnosti, nebo písm. b) jako vlastník vozidla v rozporu s § 15 odst. 5 neodevzdá státní poznávací značku a osvědčení o registraci vozidla.

Sankce odst. 2) Za správní delikt podle odstavce 1 písm. a) se uloží pokuta od 5 000 Kč do 40 000 Kč a za správní delikt podle odstavce 1 písm. b) pokuta od 2 500 Kč do 20 000 Kč. V příkazním řízení lze za přestupek podle odstavce 1 písm. a) uložit pokutu 5 000 Kč.

Přestupku dle § 83¹⁶⁵ ZoPVK se dopustí fyzická osoba tím, že jako provozovatel umožní provozovat vozidlo a přitom na toto vozidlo neumístí tabulku registrační značky. Za tento přestupek je postižitelný, jak řidič daného vozidla bez registrační značky, tak jeho provozovatel. Provozovateli hrozí sankce ve výši do 50.000,-Kč.

Přestupku se také dopustí fyzická osoba jako provozovatel dle ustanovení § 83 odst. 1 písm. e) ZoPVK, pokud jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. f) ZoPVK¹⁶⁶ provozuje vozidlo, které nemá identifikační údaje v souladu s údaji v registru silničních vozidel. V daném případě se bude zcela jasně jednat například o identifikační číslo vozidla (dále jen "číslo VIN"), kdy se jedná o určitý počet znaků, čísel a písmen, které jsou specifické pro dané vozidlo¹⁶⁷. Tento údaj je pro vozidlo něco jako rodné číslo pro člověka. Pokud někdo manipuluje s VIN číslem a tím znemožňuje identifikaci vozidla, dopouští se, dle mého závažného přestupku (nelze například ověřit emisní limity atd.), ale když se podívám na sankci, kterou lze uložit za takové jednání, je zde něco asi špatně, neboť za tento přestupek lze uložit pokutu do **5 000 000,-Kč**. Podle mého názoru je nesmyslné udělit fyzické osobě takovou sankci. Domnívám se, že se jedná o tiskovou chybu, nebo omyl zákonodárce. Dle

¹⁶⁵ **§ 83 ZoPVK - Přestupky odst. 1)** Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
písm. a) v rozporu s § 6 odst. 1 a 2 nepřihlásí k registraci silniční motorové vozidlo nebo přípojné vozidlo, které hodlá provozovat na území České republiky,
písm. b) jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla v rozporu s § 7 odst. 2 neumístí na vozidlo tabulku s registrační značkou,
písm. c) jako výrobce, který je držitelem osvědčení o homologaci typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, v rozporu s § 24 odst. 2 písm. a) vyrobí a uvede na trh silniční vozidlo nebo systém vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla, který neodpovídá typu, pro který bylo uděleno osvědčení o homologaci typu, bez schválení technické způsobilosti,
písm. d) jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla provozuje vozidlo, které je podle § 37 technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích,
písm. e) jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. f) provozuje vozidlo, které nemá identifikační údaje v souladu s údaji v registru silničních vozidel, nebo
písm. f) provádí technické prohlídky silničních vozidel bez oprávnění podle § 56 nebo provádí měření emisí silničních vozidel bez oprávnění podle § 65.
odst. 2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. c) lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. f) lze uložit pokutu do 500 000 Kč a za přestupek podle odstavce a), b), d) lze uložit pokutu do 50 000 Kč. V blokovém řízení lze uložit pokutu do 5 000 Kč.

¹⁶⁶ **§ 38 ZoPVK - Silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla v provozu, odst. 1)** Provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, písm. f) které nemá identifikační údaje v souladu s údaji uvedenými v registru silničních vozidel

¹⁶⁷ **§ 1 Základní pojmy písm. g)** Vyhlášky č. 341/2002 Sb., Ministerstva dopravy a spojů ze dne 11. července 2002 o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

obdobného ustanovení § 83a ZoPVK lze rovněž trestat provozovatele - fyzické osoby podnikající a právnické osoby stejnou sankcí.

Další zajímavý přestupek, s kterým jsem se setkal ve své dřívější praxi, je **přestupek v systému časového zpoplatnění podle ustanovení § 21e odst. 1 písm. d) v příčinné souvislosti s porušením § 42a odst. 2 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o pozemních komunikacích nebo ZPK)**, kdy řidič byl kontrolován hlídkou Policie ČR v obci Vamberk, podotýkám, že na okrese Rychnov nad Kněžnou není žádná zpoplatněná komunikace, v době jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem a provedenou kontrolou bylo zjištěno, že jako řidič vozidla neodstranil díl kupónu prokazující úhradu časového poplatku z viditelného místa ve vozidle bez zbytečného odkladu po skončení platnosti tohoto kupónu.

Silniční kontrolou Policií ČR dne 21. 12. 2009 v 11:50 hodin bylo zjištěno, že na předním skle vozidla tov. zn. Škoda Felicia rz: XXX XXXX jsou nalepeny dva kusy neplatných dálničních známek. Řidič s vyřízením na místě v blokovém řízení nesouhlasil, na místě bylo sepsáno oznámení o přestupku a vše oznámeno strážnímu orgánu. Správní orgán zahájil řízení, provedl ústní jednání s dokazováním a vydal rozhodnutí, kde uložil sankci pokuty 4.000,-Kč dle ustanovení podle § 42a odst. 7 písm. d) ZPK. V daném přestupku lze uložit pokutu do 100 000 Kč.

Zde je však na zamyšlenou, zda neodstranění dvou kusů neplatných dálničních známek v místě, kde není žádná zpoplatněná komunikace, byť jsou naplněny všechny formální znaky přestupku, naplní také materiální znak, to jest, zda a nakolik řidič porušil nebo ohrozil nějaký zájem chráněný zákonem. Je tedy na uvážení, zda správní orgán konal dle zákona. V daném případě došlo k odvolání proti rozhodnutí a nadřízený odvolací orgán rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl.

V dané podkapitole by se dalo psát o mnoha dalších přestupcích řidičů, provozovatelů i jiných správních deliktech. Například o odpovědnosti řidiče i provozovatele při převážení nákladu (přetížení vozidel), nepřistavení vozidla na pravidelnou technickou kontrolu, nepřihlášení vozidla na registru řidičů a tak dále, kdy sankce jsou stanoveny mnohdy ve statisících.

6. Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob dle ZoSP

§ 125d ZoSP - Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla

a) v rozporu s § 10 odst. 1 písm. a) přikáže nebo dovolí, aby bylo v provozu na pozemních komunikacích použito vozidla, které nesplňuje podmínky stanovené jiným právním předpisem 2)[odkaz 2 je na zák. č. 56/2001 Sb.,]

b) v rozporu s § 10 odst. 1 písm. b) svěří řízení vozidla osobě, která nesplňuje podmínky podle § 3 odst. 2 a § 5 odst. 2 písm. b) a c),

c) v rozporu s § 10 odst. 1 písm. c) svěří řízení motorového vozidla osobě, která nesplňuje podmínky podle § 3 odst. 3,

d) v rozporu s § 10 odst. 2 nezajistí, aby barevné provedení a označení vozidla bylo provedeno tak, aby nebylo zaměnitelné se zvláštním barevným provedením a označením vozidel Vojenské policie^{12x}), policie¹³), celní správy¹⁴), obecní policie^{14a}) a Vězeňské služby,

e) v rozporu s § 10 odst. 1 písm. d) přikáže řízení vozidla nebo svěří vozidlo osobě, o níž nezná údaje potřebné k určení její totožnosti,

f) v rozporu s § 3 odst. 4 použije antiradar.

2) Za správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až f) se uloží pokuta do 100 000 Kč.

Právnická osoba a podnikající fyzická osoba jednající jako podnikatel se nikdy nemohou dopustit přestupku, ale pouze jiného správního deliktu (viz kapitola 3.2.2.2). Ustanovení § 125 Pokuty¹⁶⁸ bylo novelou zák. č. 133/2011 Sb., od 1. 8. 2011 zrušeno a

¹⁶⁸ § 125 Pokuty odst. 1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností uloží pokutu do 100 000 Kč fyzické osobě podnikající podle zvláštního právního předpisu 28) nebo právnické osobě, která jako provozovatel vozidla

písm. a) přikázala nebo dovolila, aby bylo v provozu na pozemních komunikacích použito vozidla, které nesplňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, 2)

písm. b) svěřila řízení vozidla osobě, která nesplňovala podmínky podle § 3 odst. 2 a § 5 odst. 2 písm. b) a c),

písm. c) svěřila řízení motorového vozidla osobě, která nesplňovala podmínky podle § 3 odst. 3,

písm. d) nezajistila, aby barevné provedení a označení vozidla bylo provedeno tak, aby nebylo zaměnitelné se zvláštním barevným provedením a označením vozidel Vojenské policie 12) a policie 13) a celní správy 14) a obecní policie 14a),

správní delikty byly zakotveny v ustanovení § 125d ZoSP. V případě spáchání správního deliktu je však nutné postupovat procesně dle správního řádu, nelze použít ustanovení PŘZ, neboť zákon o přestupcích se vztahuje pouze na fyzické osoby. S ohledem na rozdíly zákona o přestupcích a správního řádu vznikají rozdíly v udělování sankcí už jen na základě toho, že věc je řešena v příkazním řízení. Ustanovení § 150 SpŘ¹⁶⁹ totiž nezná u příkazu omezení ukládané pokuty jako zákon o přestupcích (pouze příkaz vydaný na místě má stanovenou horní hranici uložené sankce 10.000,-Kč¹⁷⁰). Řízení je vedeno se statutárním zástupcem, nebo s konkrétní fyzickou osobou podnikající, které vlastní dopravní prostředek a to ať motorové, nemotorové vozidlo nebo tramvaj¹⁷¹.

V této kapitole chci rozebrat ustanovení § 125d ZoSP písm. a) a písm. e). U ustanovení pod písm. a) vidím zásadní problém v podvojnosti se **zákonem o provozu vozidel na pozemních komunikacích, zákon č. 56/2001 Sb.**, konkrétně s ustanovením § 83a odst. 1 písm. l)¹⁷², kde se hovoří o tom, že právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla provozuje vozidlo, které je podle § 37 ZoPVK¹⁷³ technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích. K tomuto se ještě váže ustanovení § 38 ZoPVK, kde se v písm. a) stanoví, že silniční vozidlo se nesmí

písm. e) přikázala řízení vozidla nebo světila vozidlo osobě, o níž neznala údaje potřebné k určení její totožnosti.

platnost zákona o silničním provozu do 31. 7. 2011

¹⁶⁹ § 150 SpŘ - **Příkaz odst. 1)** Povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení lze uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.

¹⁷⁰ § 150 SpŘ - **Příkaz odst. 5)** Je-li účastník přítomen a plně uzná důvody vydání příkazu, považuje se stav věci za prokázaný a příkaz lze vydat na místě, pokud uloží povinnost k peněžitému plnění do výše 10 000 Kč nebo povinnost k nepeněžitému plnění, jež účastník může uskutečnit ihned na místě. Odůvodnění příkazu lze nahradit vlastnoručně podepsaným prohlášením účastníka, že s uložením povinnosti souhlasí. Podepsáním prohlášení se příkaz stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. O této skutečnosti musí být účastník předem prokazatelně poučen.

¹⁷¹ BUŠTA Pavel, KNĚŽÍNEK Jan, SEIDL Antonín, *Zákon o silničním provozu s komentářem (ve znění 23 novel)*, str. 194 a 195

¹⁷² § 83a ZoPVK - **Správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob, odst. 1)** Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že, písm. l) jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla provozuje vozidlo, které je podle § 37 technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích.

¹⁷³ § 37 ZoPVK - **Technicky nezpůsobilé silniční vozidlo k provozu,** Silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud

- a) pro závady v technickém stavu bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,
- b) poškozují životní prostředí nad míru stanovenou prováděcím právním předpisem,
- c) provozovatel vozidla neprokáže jeho technickou způsobilost k provozu na pozemních komunikacích způsobem stanoveným tímto zákonem,
- d) byly na vozidle provedeny neschválené změny anebo zásahy do identifikátorů vozidla, například VIN

provozovat, pokud je technicky nezpůsobilé.

Pokud se ustanovení § 125d odst. 1 písm. d) ZoSP odkazuje na ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) ZoSP¹⁷⁴, tak toto ustanovení § 83a odst. 1 písm. l) ZoPVK se odkazuje na své vlastní ustanovení. Z toho však pramení jistý problém, který zákonodárce zavdal, a to který právní předpis pro rozhodování použít. Pokud vezmeme v úvahu, že ZoPVK je ve vztahu k ZoSP speciálním, tak tedy pro správní trestání musíme užít ustanovení § 83a ZoPVK, jak je uvedeno výše. Pokud však vezmeme v úvahu, že ZoSP byl novelizován v roce 2011 a je novější, bylo by rovněž možné použít tento novelizovaný zákon. To nehovořím o sankci. Ustanovení § 125d odst. 2 ZoSP uvádí jednu sankci a to pokutu do 100.000,-Kč.

Ustanovení § 83a odst. 2) ZoPVK¹⁷⁵ má sankce rozdílné dle konkrétního deliktu od 0 až do 10 milionů Kč. Za provozování vozidla technicky nezpůsobilého, je zde uvedena sankce 50.000,-Kč, což je polovina toho, než je uvedeno v novelizovaném ZoSP.

Ustanovení písm. b) a c) daného § ZoSP je dle mého jednoznačné. Jedná se o svěřeni vozidla osobě, která nesplňuje podmínky stanovené v ustanovení § 3 odst. 2, odst. 3¹⁷⁶ a § 5 odst. 2 písm. b) a c)¹⁷⁷ ZoSP.

Ustanovení písm. e) daného ustanovení § 125d odst. 1 ZoSP doznalo změn na základě častých problémů s výkladem pojmů, **neznala a nezná**. V ustanovení § 125 odst. 1

¹⁷⁴ **Provozovatel vozidla § 10 ZoSP- Povinnosti provozovatele vozidla, odst. 1)** Provozovatel vozidla nesmí, písm. a) přikázat ani dovolit, aby bylo v provozu na pozemních komunikacích užito vozidlo, které nesplňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, 2-odkaz na zák. č. 56/2001 Sb.) pokud nejde o přípojný podvozek (vozidlo) k záchrannému vozidlu Horské služby podle § 5 odst. 3

¹⁷⁵ **§ 83 ZoPVK odst.2)** Za správní delikt podle odstavce 1 písm. f) se uloží pokuta do 10 000 000,-Kč, za správní delikt podle odstavce 1 písm. g) pokuta do 5 000 000,-Kč, za správní delikt podle odstavce 1 písm. a), d), e), h), i), j), k) pokuta do 500 000,-Kč a za správní delikt podle odstavce 1 písm. b), c) a l) pokuta do 50 000,-Kč.

¹⁷⁶ **§ 3 ZoSP - Základní podmínky účasti na provozu na pozemních komunikacích, odst. 2)** Řídit vozidlo nebo jet na zvířeti může pouze osoba, která je dostatečně tělesně a duševně způsobilá k řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti a v potřebném rozsahu ovládá řízení vozidla nebo jízdu na zvířeti a předpisy o provozu na pozemních komunikacích.

odst. 3) Řídit motorové vozidlo může pouze, písm. a) osoba, která je držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81, nebo písm. b) žadatel o řidičské oprávnění, který se pod dohledem učitele autoškoly 4) podrobuje výcviku v řízení motorového vozidla nebo skládá zkoušku z řízení motorového vozidla, nebo písm. c) osoba, která se pod dohledem učitele autoškoly 4) připravuje k přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel nebo skládá zkoušku v rámci tohoto přezkoušení

¹⁷⁷ **§ 5 odst. 2) ZoSP - Řidič nesmí** - písm. a) požití alkoholický nápoj nebo užití návykovou látku během jízdy, písm. b) řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem, písm. c) řídit vozidlo nebo jet na zvířeti, jestliže je jeho schopnost k řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti snížena v důsledku jeho zdravotního stavu

písm. e) ZoSP¹⁷⁸ platného do 31. 7. 2011 bylo uvedeno, že provozovatel, právnická osoba a fyzická osoba podnikající, v případě správního deliktu přikázala řízení vozidla nebo svěřila vozidlo osobě, o níž **neznala** údaje potřebné k určení její totožnosti.

Novelou došlo ke změně, kdy dané ustanovení bylo zapracováno do § 125d pod stejné písm. e) ZoSP¹⁷⁹, v ustanovení bylo slovo **neznala**, nahrazeno slovem **nezná** a byl zde uveden odkaz na ustanovení § 10 odst. 1 písm. d) ZoSP¹⁸⁰.

K danému tématu ještě uvedu, že v případě spáchání správního deliktu se nevyžaduje zavinění, odpovědnost je tedy na rozdíl od přestupku objektivní. Přesto správní orgán musí zkoumat, zda jsou ostatní zákonem stanovené znaky správního deliktu, především pak objektivní stránka, naplněny¹⁸¹.

U písm. e) daného § 125d odst. 1 ZoSP je odpovědnost provozovatele dána jak pasivním, tak aktivním konáním, tedy přikázáním nebo svěřením vozidla k užívání. Při výkladu pojmů **přikázal a svěřil**, lze vycházet z interpretace Nejvyššího správního soudu, kdy přikázání svědčí o aktivitě na straně provozovatele, zatímco svěřením zahrnuje i prosté umožnění třetí osobě vozidlo řídit bez nutného aktivního konání provozovatele. Smyslem právní úpravy je zde postižení nevědomosti pachatele o totožnosti osoby, která řídí vozidlo, jehož je provozovatelem, bez ohledu na to, jaká byla při předání vozidla provozovatelova role, (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 21/2011 – 52 ze dne 30. 03. 2011, www.nssoud.cz).

Jak vyplývá z důvodové zprávy zákona č. 411/2005 Sb., účelem právní úpravy bylo právě zabránit nežádoucí praxi, kdy provozovatelé vozidel leckdy účelově maří vyšetření porušení zákona o silničním provozu tvrzením, že nevědí, kdo vozidlo v kritickém okamžiku řídil, nebo sdělí údaje nezakládající se na pravdě. Každý provozovatel vozidla proto musí vědět, kdo jeho vozidlo řídí; pokud tuto skutečnost neví, porušuje tím svou zákonem uloženou povinnost¹⁸².

¹⁷⁸ **125 odst. 1 písm. e) ZoSP** - přikázala řízení vozidla nebo svěřila vozidlo osobě, o níž neznala údaje potřebné k určení její totožnosti, platné znění do 31. 7. 2011

¹⁷⁹ **125d odst. písm. e) ZoSP** - v rozporu s § 10 odst. 1 písm. d) přikáže řízení vozidla nebo svěří vozidlo osobě, o níž nezná údaje potřebné k určení její totožnosti

¹⁸⁰ **§ 10 ZoSP Povinnosti provozovatele vozidla, odst. 1)** Provozovatel vozidla nesmí, písm. d) přikázat nebo svěřit samostatné řízení vozidla osobě, o které nezná údaje potřebné k určení její totožnosti

¹⁸¹ BUŠTA Pavel, KNĚŽÍNEK Jan, SEIDL Antonín, *Zákon o silničním provozu s komentářem (ve znění 23 novel)*, str. 194

¹⁸² vlastní rozhodnutí Č.j.: **SPR-16675/11 -267/2011/IN**

Pro názornost uvádím v **příloze č. 19** část vlastního rozhodnutí o dané problematice správního deliktu, kdy provozovatel nezná potřebné údaje k určení konkrétní osoby řidiče.

K této kapitole uvedu ještě jednu zásadní věc, ustanovení § 125e odst. 3 ZoSP - Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán nezačal řízení **do 2 let** ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však **do 4 let** ode dne, kdy byl spáchán. Dané ustanovení nám modifikuje jak subjektivní lhůtu, v tomto případě dvouletou, tak objektivní lhůtu, v tomto případě čtyř-letou.

7. Zjištěné výsledky a návrhy na řešení

Za zásadní a hlavní zjištění popsaná v této práci považuji rozdílnost ve stanovené prekluzní době pro projednání přestupků a správních deliktů. Dále způsob právní úpravy ukládání sankcí za přestupky fyzickým osobám a správní delikty právnických osob a fyzických osob podnikajících a jejich výše a v neposlední řadě existence velkého množství zákonů, vyhlášek a předpisů EU týkajících se oblasti silniční dopravy ve vztahu k řidiči i k provozovateli vozidla.

Pokud se podíváme například na zákony a vyhlášky související s ZoSP, je dle portálu Codexis jedenáct českých předpisů a osm předpisů EU¹⁸³, které přímo souvisí se zákonem o silničním provozu. ZoSP odkazuje na dalších 42 právních předpisů, které buď přímo, nebo nepřímo souvisejí s uvedenou právní normou. Procesně se přestupky projednávají dle PŘZ a správní delikty dle SpŘ.

Dle mého, by bylo nejlepší sjednocení procesu do jednoho uceleného předpisu, který by stanovil u všech přestupků a správních deliktů procesní podmínky, tedy postup v řízení, a to od oznámení, přes odložení, zastavení, zahájení řízení, až po vydání rozhodnutí.

Co se týče skutkových podstat přestupků a správních deliktů, rovněž by, dle mého, bylo jednodušší jak pro občana, tak pro správní orgán, aby zákonodárce sjednotil právní předpisy týkající se silniční dopravy ve vztahu k řidiči, či provozovateli do jednoho uceleného kodexu, který by například sjednotil ZoSP, § 23 PŘZ, ZosD, Zpoj, ZoPVK a ZPK, kdy ve všech těchto zákonech se v některých ustanoveních hovoří o přestupku řidiče nebo o správním deliktu provozovatele.

Zde uvedu jeden příklad. Policie ČR oznámí správní delikt dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. a) Zpoj¹⁸⁴, kdy provozovatel, právnická osoba, je podezřelá, že provozuje motorové vozidlo bez zákonného pojištění, neboť silniční kontrolou bylo zjištěno, že řidič na místě kontroly nepředložil doklad prokazující pojištění - zelenou kartu. Policie oznámila správní delikt dle sídla právnické osoby správnímu orgánu, ten z evidence České kanceláře pojistitelů (dále jen **ČKP**) zjistil, že vozidlo je pojištěno, pouze řidič neměl doklad v době řízení u sebe, což s ním vyřešila Policie ČR blokově. Je jasné, že správní orgán musí postupovat dle SpŘ a takové oznámení odložit. Ale zůstává otázkou, podle čeho by měl

¹⁸³ <http://www.codexisonline.cz/> dne 5. 2. 2011

¹⁸⁴ **§ 16a Zpoj - Správní delikty právnických osob, odst. 1)** Právnická osoba se dopustí správního deliktu tím, že písm. a) v rozporu s § 1 odst. 2 provozuje vozidlo bez pojištění odpovědnosti

správní orgán takto postupovat. Dle mého SpŘ na toto nepamatuje, neboť v ustanovení § 43 SpŘ - Odložení věci¹⁸⁵, není jediný důvod, pro který by mohl dané oznámení správní orgán odložit.

Z tohoto příkladu je tedy zcela patrné, že by bylo vhodné procesní sjednocení postupu správního orgánu zakotveného v jeden právní předpis.

Co se týče prekluzní doby u přestupků, stanoví přestupkový zákon objektivní lhůtu¹⁸⁶ projednání přestupku, tedy přestupek musí být projednán, a dle rozsudku NSS musí i rozhodnutí nabýt právní moci ve lhůtě do jednoho roku. Po uplynutí této lhůty musí správní orgán již sám z moci úřední skutek buď odložit¹⁸⁷, pokud ještě nemá zahájeno řízení, nebo zastavit¹⁸⁸, pokud již řízení běží. Jako subjektivní lhůtu lze považovat dobu šedesáti dnů, kdy správní orgán pokud oznámenou věc neodložil, ani nepostoupil jinému orgánu, bezodkladně zahájí, nejpozději však do šedesáti dnů. I když tato lhůta je stanovena jednoznačně, v praxi není dodržována. Lhůta pro zahájení je však lhůtou pořádkovou, nebrání tedy správnímu orgánu, aby řízení zahájil později. Lhůta pro zahájení u správního deliktu je stanovena správním řádem ustanovením § 42¹⁸⁹ na dobu 30 dnů od oznámení.

Prekluzní lhůta je dále řešena v Zpoj v ustanovení § 16b odst. 3¹⁹⁰, kdy je stanovena stejně jak pro správní delikt, tak pro přestupek. Pokud je postupováno dle uvedeného Zpoj, je subjektivní prekluzní lhůta stanovena na dobu jednoho roku, správní orgán může tedy zahájit řízení pouze ve lhůtě do 1 roku od doby, kdy se o skutku dozvěděl. Objektivní lhůta

¹⁸⁵ § 43 SpŘ - Odložení věci, odst. 1) Řízení o žádosti (§ 44) není zahájeno a správní orgán věc usnesením odloží v případě, že písm. a) vůči němu byl učiněn úkon, který zjevně není žádostí, nebo z něj nelze zjistit, kdo jej učinil, nebo písm. b) bylo učiněno podání, k jehož vyřízení není věcně příslušný žádný správní orgán. odst. 2) Usnesení o odložení věci se vždy oznamuje osobě, které se týká, je-li známa, a podatel.

¹⁸⁶ § 20 PŘZ - Zánik odpovědnosti za přestupek, odst. 1) Přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok; nelze jej též projednat, popřípadě uloženou sankci nebo její zbytek vykonat, vztahuje-li se na přestupek amnestie.

¹⁸⁷ § 66 PŘZ - Odložení věci odst. 3) Správní orgán věc dále odloží, jestliže, písm. e) odpovědnost za přestupek zanikla.

¹⁸⁸ § 76 PŘZ - Zastavení řízení, odst. 1) Správní orgán řízení o přestupku zastaví, jestliže se v něm zjistí, že písm. f) odpovědnost za přestupek zanikla.

¹⁸⁹ § 42 SpŘ - Přijímání podnětů k zahájení řízení - Správní orgán je povinen přijímat podněty, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. Pokud o to ten, kdo podal podnět, požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu. Sdělení správní orgán nezasílá, postupuje-li vůči tomu, kdo podal podnět, podle § 46 odst. 1 nebo § 47 odst. 1.

¹⁹⁰ § 16b Zpoj - Společná ustanovení, odst. 3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán. Přestupek podle § 16 odst. 1 nelze projednat, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

běží od vzniku spáchání skutku, tedy od okamžiku vzniku události a je stanovena na dobu tří let.

Prekluzní lhůta je rovněž nově řešena¹⁹¹ v ZoSP od 1. 8. 2011, a to u správního deliktu právnické a podnikající fyzické osoby dle § 125d (viz kapitola 6). Společné ustanovení o správních deliktech v § 125e odst. 3) ZoSP¹⁹² stanovuje subjektivní lhůtu dvou let a objektivní lhůtu na dobu čtyř let.

Z daného je zcela zjevné, že zákonodárce v různých zákonech stanovuje u skutkově podobných přestupků různé objektivní a subjektivní prekluzní lhůty. Dle své praxe je mi zcela známo, že jednoroční lhůta pro projednání přestupku je v některých případech velice krátká, obviněný nemá žádný problém řízení natahovat po dobu jednoho roku a docílit tak jeho zastavení z důvodu zániku odpovědnosti.

Můj návrh je pro zákonodárce jednoznačný - **sjednotit tyto lhůty**, je zcela zřejmé, že roční lhůta je krátká, čtyřletá se mi jeví zase nepřiměřeně dlouhá. Příkladně bych se proto k jednoroční subjektivní lhůtě a dvouroční objektivní lhůtě, a to jak pro přestupky, tak pro jiné správní delikty.

Kapitola pět a šest této diplomové práce je zaměřena na skutkové podstaty přestupků a jiných správních deliktů. U každého přestupku nebo jiného správního deliktu jsem se snažil uvést, jaká se ukládá sankce za daný skutek. Nebudu zde opakovat výše sankcí, pouze uvedenu některé z nich. Povinnost používání bezpečnostních pásů je stanovena na základě aktivní ochrany účastníků silničního provozu, tedy řidičů a spolujezdců v motorových vozidlech. Sankce za tento přestupek je v blokovém řízení stanovena uložením pokuty do 2.000,-Kč a ve správním řízení od 1.500,-Kč do 2.500,-Kč. Na druhé straně přestupek neodstranění dvou kusů neplatných dálničních známek (viz kap. 5.8. Další ustanovení některých přestupků související se silniční dopravou), je sankcionován pokutou v blokovém řízení do 5.000,-Kč a ve správním řízení do 100.000,-Kč.

Jestliže dojde při dopravní nehodě zaviněné porušením ustanovení § 18 odst. 1 ZoSP, tj. nepřizpůsobením rychlosti stavu a povaze vozidla, ke zranění, které by správní orgán kvalifikoval jako ublížení na zdraví, byl by u řidiče postih dle ustanovení § 125c

¹⁹¹ novela ZoSP zákon číslo 133/2011 Sb.

¹⁹² § 125e ZoSP - Společná ustanovení o správních deliktech, odst. 3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán nezhájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán.

odst. 1 písm. h) ZoSP, s ohledem na ukládaný zákaz činnosti, možný pouze v klasickém správním řízení. Blokově nelze tento skutek vyřešit. Správní orgán musí uložit pokutu v rozmezí od 25.000,-Kč do 50.000,-Kč společně se zákazem činnosti řízení motorových vozidel v rozmezí od jednoho roku do dvou let. Ale v okamžiku, kdy správní orgán ve svém správním uvážení konstatuje, že zranění nedosahuje intenzity ublížení na zdraví pro přestupek, bude nehodu právně kvalifikována dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k), kdy se ve správním řízení uloží pokuta od 1.500,-Kč do 2.500,-Kč.

Na těchto příkladech je zcela nepochybně vidět rozdílnost sankcí, dle mého nepřiměřených. Správní orgán je postaven před situací, kdy musí volit mezi větším a menším zlem. Jak je uvedeno výše, sjednocení zákonů v oblasti silniční dopravy do jednoho kodexu by zároveň s sebou přineslo i částečné sjednocení pokut v blokovém řízení a správním řízení.

Navrhuji také, aby došlo ke snížení dolních hranic jak u pokut, tak u zákazů činností, aby správní orgán při rozhodování o sankcích měl větší manipulační možnost posoudit osobu pachatele také z hlediska osobnosti a lidskosti.

Z Á V Ě R

Závěrem shrnu nejdůležitější části dané práce zaměřené na oblast našeho života, která se dotýká každého z nás. Silniční doprava nás obklopuje skoro při každé činnosti, při dojíždění do zaměstnání, vyjetí na výlet nebo dovolenou. Každý z nás se účastní silniční dopravy buď jako řidič dopravního prostředku, nebo spolujezdec, chodec, nebo cestující hromadného dopravního prostředku. Pozemní komunikace rovněž užíváme, když ve svém volném čase sportujeme, jezdíme na kole, a někdy se nevyhneme chůzi přímo po komunikaci. Na jedné straně nám přináší silniční doprava uspokojení, pokud se dostaneme z bodu A do bodu B v pořádku bez problémů. Podmínkou však je, aby všichni účastníci silničního provozu dodržovali pravidla stanovené zákonem a zároveň i nepsaná pravidla slušnosti. Protože se mezi námi nacházejí tací, kteří stanovená pravidla nedodržují, ať již z nedbalosti, nebo úmyslně, přichází na řadu represe v podobě trestu za přestupek nebo správní delikt.

Úvod práce je zaměřen na identifikaci a objasnění pojmů přestupek v jeho pozitivním i negativním vymezení. Popsal jsem jak formální znaky (objekt, objektivní stránku, subjekt a subjektivní stránku), tak jsem se i zaměřil na materiální znak přestupku, který byl dále podrobněji rozebrán i v podkapitole o překročení rychlosti jízdy.

Kapitolu čtyři jsem věnoval problematice správního řízení a jeho formám od udělování blokové pokuty, přes oznámení přestupku a správního deliktu správnímu orgánu, až po vydání příkazu, zahájení řízení a vydání rozhodnutí. Čtvrtá kapitola by měla objasnit a ukázat postup jak policie, tak správních orgánů ve správních řízeních při udělování sankcí (blokových pokut, pokut a zákazů činnosti řízení motorových vozidel). Podrobněji jsem popsal na základě vlastních zkušeností, co předchází vydání konstitutivního rozhodnutí ve správním řízení, jaká jsou úskalí v procesním postupu, kdy se v případě přestupku jedná dle PŘZ a v případě správního deliktu dle SpŘ. Závěrem této kapitoly jsem popsal činnost odvolacího orgánu jako nadřízeného orgánu správnímu orgánu v I. stupni, jeho možnosti v případě odvolání, přezkumu řízení nebo obnově řízení.

V páté kapitole jsem se snažil rozbořem ukázat některé zásadní problémy v novém ustanovení ZoSP § 125c, který od 1. 8. 2011 nahradil ustanovení § 22 PŘZ. Úvodem této

kapitoly jsem popsal, proč se zákonodárce rozhodl o přesunutí skutkových podstat přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích z přestupkového zákona do zákona o silničním provozu, vytvoření nových skutkových podstat přestupků a rovněž jiných správních deliktů, které se již v ZoSP nazývají souhrnně správní delikty, které se dále dělí na přestupky a správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob. Součástí této kapitoly je rovněž rozbor některých skutkových podstat přestupků a správních deliktů. Vzhledem k rozsáhlosti daného ustanovení § 125c a § 125d ZoSP jsem provedl rozbor jen u některých z nich, dle mého nejzávažnějších, nebo v praxi se nejvíce objevujících. Blíže jsem se také věnoval přestupkům souvisejícím s technickým stavem vozidla, s řízením vozidla pod vlivem alkoholu, s řízením vozidla v případě způsobilosti, respektive nezpůsobilosti k řízení motorového vozidla, s manipulací s hovorovým zařízením, s překročením stanovené, tedy předepsané rychlosti a s předjížděním. Závěr kapitoly byl věnován zásadní skutečnosti, kdy správní orgán nemůže upustit od sankce a poslední podkapitola je věnována některým dalším ustanovením souvisejících zákonů s možnými přestupky páchanými v souvislosti se silniční motorovou dopravou.

Kapitola šest je věnována novému ustanovení ZoSP § 125d, která se v novém znění zákona o silničním provozu od 1. 8. 2012 snaží přesně a snad i přelomově o ustanovení nových skutkových podstat správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob, stanovuje nově sankce za tyto správní delikty. V navazujícím ustanovení § 125e ZoSP se ve společném ustanovení o správních deliktech vymezuje lhůta pro projednání jak objektivní, tak subjektivní.

V kapitole sedm jsem se snažil objasnit, co bylo danou diplomovou prací sledováno, jaké byly zjištěny výsledky a na základě těchto zjištění učinit návrhy na řešení. U prekluzní doby jsem se snažil postihnout její rozdílnost stanovenou různými zákony a navrhnout řešení, kterým by dle mého, bylo stanovení jednotné prekluzní doby jak u přestupků, tak u správních deliktů v subjektivní i objektivní lhůtě. Za zásadní v této kapitole považuji návrh na vytvoření jednoho kodexu, který by pohltil zákony související se silniční dopravou a který by v sobě vázal předpisy související s řidičem, cestujícím i provozovatelem vozidla. Dále vytvoření jednoho procesního zákona, který by upravoval postup státní správy v případě projednávání skutků související se silniční dopravou.

Domnívám se, že je nutné učinit vše pro to, aby zákony byly srozumitelné pro všechny a aby byla jednoznačně upravena pravidla chování na pozemních komunikacích, neboť silniční doprava nám na jedné straně přináší uspokojení kvality života, ale na druhé straně nám přináší strasti, zejména tím, že někdo nedodrží svoji povinnost, čímž dojde k dopravní nehodě. Pokud má taková nehoda za následek pouze hmotnou škodu na majetku, lze toto nahradit. Jestliže však dojde k usmrcení osoby, nebo k ublížení na zdraví, je třeba si uvědomit, že tento následek je nevratný

Seznam tabulek:

Tabulka č. 1: Počet automobilů na 1000 obyvatel.

Tabulka č. 2: Nehody zaviněné pod vlivem alkoholu v roce 2011.

Tabulka č. 3: Nehody zaviněné pod vlivem alkoholu v roce 2010.

Tabulka č. 4: Povolené hranice alkoholu v zemích EU a některých dalších.

Tabulka č. 5: Příčina dopravních nehody - nepřiměřená rychlost v roce 2010 a 2011

Tabulka č. 6: Statistické údaje o činnosti obecní policie v roce 2010, počet přestupků proti BESIPU v porovnání s počtem přestupků spáchaných překročením povolené rychlosti.

Tabulka č. 7: Příčiny dopravních nehod, nesprávné předjíždění, rok 2010 a 2011.

Použité prameny

Publikace:

- 1) BUŠTA, P., KNĚŽÍNEK, J., SEIDL, A., *Zákon o silničním provozu s komentářem (ve znění 23 novel)*, vydala Lenka Buštová-Venice Music Production, 14300 Praha 4, Imrychova 881/21, 2011, 225 s., ISBN 978-80-904270-1-3
- 2) ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., *Přestupkové řízení, Příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních úřadů*, Linde, Praha, 2008, 758 s., ISBN 978-80-7201-859-8
- 3) HARTL, P., HARTLOVÁ, H., *Psychologický slovník*. Praha: Portál, 2004. str. 424-425, ISBN 80-7178-303-X
- 4) HENDRYCH, D. a kol., *Správní právo. Obecná část. 7 vydání*. Praha: C. H. Beck, 2009, 875 s., ISBN 978-80-7400-049-2
- 5) HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2009, 368 s., ISBN 978-80-87212-15-8
- 6) JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D., *Správní řád. Komentář. 3 vydání*. Praha: C. H. Beck, 716 s., ISBN 978-80-7400-401-8
- 7) KUČEROVÁ, H.: *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou a předpisy související*. Praha, Leges, 2008, 512 s., ISBN 978-80-87212-03-5
- 8) NOVÁK Ivan, BAKALÁŘSKÁ PRÁCE, *Správní soudnictví v oblasti dopravních přestupků s ohledem na mezinárodní právo a právní předpisy Evropské unie*. Metropolitní univerzita Praha, obor Mezinárodní vztahy a evropská studia, 2010, 103 s.

- 9) SKULOVÁ, S., PRŮCHA, P., HAVLAN, P., KADEČKA, S., *Správní právo procesní*, Eurolex Bohemia, s.r.o. Praha1, 1. vydání, 2005, 279 s., ISBN 80-86861-54-6
- 10) ŠIŠKEOVÁ, S., LAVICKÝ, P., PODHRÁZKÝ, M.,: *Přehled judikatury ve věcech správního trestání*. ASPI, a.s., Praha 2006, 1. vydání, 824 s., ISBN 80-7375-200-1

Internetové zdroje

- 1) Nejvyšší správní soud České republiky; <http://www.nssoud.cz/>, dne 1. 1. 2012
- 2) Statistika nehodovosti na pozemních komunikacích v ČR za období roku 2011 - <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>, dne 30. 1. 2012
- 3) Statistika nehodovosti na pozemních komunikacích v ČR za období roku 2010 - <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>, dne 30. 1. 2012
- 4) Alkohol za volantem, <http://www.klubgenerali.cz/clanky/auto-moto-a-cestovani/pozor-na-alkohol-limity-v-evropskych-zemich>, dne 25. 1. 2012
- 5) Statistické údaje o činnosti obecních policí v roce 2010
<http://www.mvcr.cz/soubor/op-2010-kraje-data-xls.aspx>. dne 31. 1. 2012
- 6) Centrální registr vozidel - počet registrovaných vozidel - 7 323 632 ks vozidel všech kategorií, dne 25. 10. 2011 - <http://www.autosap.cz/sfiles/a1-9.htm#koment>, dne 9. 2. 2012
- 7) 30. 6. 2010 bylo v ČR registrováno 4 475 839 osobních motorových vozidel, zdroj <http://www.autosap.cz/sfiles/a1-9.htm#graf-celk>, dne 9. 2. 2011
- 8) Počet vozidel na 1.000 obyvatel
http://www.acea.be/images/uploads/files/20100311_ER_1003_2010_I_Q1-4.pdf, dne 3. 1. 2012
- 9) Řidičské oprávnění a řidičský průkaz
<http://www.f-autoskoly.cz/novinka.php?id=75>, dne 10. 10. 2011
- 10) Zpráva o prokázání telefonování
http://www.rozhlas.cz/motozurnal/radce/_zprava/703339, dne 26. 1. 2011

- 11) Důvodová zpráva k zákonu o silničním provozu 133/2011 Sb.,
http://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=statistika+blokov%C3%A9ho+C5%99%C3%ADzen%C3%AD+telefonov%C3%A1n%C3%AD&source=web&cd=1&ved=0CC4QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.lepsipravo.cz%2FDocuments%2FT26D-6A6422D46A65A00F4E6935FA8EA46C6%2Fduvodova_zprava.doc&ei=R9krT-y5HYfe4QTMuLTBDg&usg=AFQjCNGK7X1AOc0O13CXjoQ_A_bm08IiRw&sig2=wWUXB1EL2cKL6DHof7TolQ, dne 3. 2. 2012
- 12) Doporučení Ministerstva dopravy k jednotnému postupu při řešení přestupků souvisejících s rychlostí jízdy ze dne 4. 8. 2006, zn. 89/2006-160-LEG/1, www.mdcz.cz, dne 31. 1. 2012
- 13) Pokuta udělena ve Švýcarsku - <http://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti-zahranici/140659/sved-dostal-za-rychlou-jizdu-pokutu-20-milionu.html>, dne 3. 2. 2012
- 14) Statistika nehodovosti - <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>, dne 25. 1. 2012
- 15) Pojem předjíždění - <http://cs.wikipedia.org/wiki/P%C5%99edj%C3%AD%C5%BE%C4%9Bn%C3%AD>, dne 24. 1. 2012
- 16) Portálu Codexis, právní normy - <http://www.codexisonline.cz/> dne 5. 2. 2011
- 17) Vývoj celkového počtu registrací vozidel <http://www.autosap.cz/sfiles/a1-9.htm#graf-celk>, dne 25. 10. 2011
- 18) Sankce za telefonování ve Velké Británii - http://www.direct.gov.uk/en/TravelAndTransport/Highwaycode/DG_069870, dne 3. 2. 2012
- 19) Sankce za překročení rychlosti v Německu - http://www.schadenfixblog.de/bussgeldkatalog_2011.php, dne 3. 2. 2012
- 20) Foto Mercedes Benz SLS AMG, http://www.google.cz/search?q=Mercedes-Benz+SLS+AMG&num=100&hl=cs&newwindow=1&prmd=imvns&tbm=isch&tbs=simg:CAQSEglthaVqj5_1FICHsK9EozCnFSw&dur=4960&biw=1506&bih=885&sei=5H06T7WDK8LE4gTfzbnZCg, dne 14. 2. 2012

Právní předpisy

- 1) Ústava České republiky ze dne 16. prosince 1992 ústavní zákon č. 1/1993 Sb. ve znění ústavního zákona č. 347/1997 Sb., 300/2000 Sb., 448/2001 Sb., 395/2001 Sb. a 515/2002 Sb.
- 2) Listina základních práv a svobod. Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.
- 3) Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, (zkráceně Evropská úmluva o lidských právech) – Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. února 1991 byla v Madridu podepsána jménem České a Slovenské Federativní Republiky Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve znění protokolů č. 3, 5 a 8, sjednaná v Římě dne 4. listopadu 1950, a tyto další smluvní dokumenty na tuto Úmluvu navazující.)
- 4) zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., ze dne 17. května 1990 o přestupcích ve znění pozdějších předpisů
- 5) zákon č. 361/2000 Sb., ze dne 14. září 2000 o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)
- 6) zákon č. 500/2004 Sb., ze dne 24. června 2004, správní řád
- 7) zákon č. 150/2002 Sb., ze dne 21. března 2002 ve znění pozdějších předpisů – soudní řád správní
- 8) zákon č. 111/1994 Sb., ze dne 26. dubna 1994 ve znění pozdějších předpisů o silniční dopravě
- 9) zákon č. 56/2001 Sb., ze dne 10. ledna 2001 o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.
- 10) zákon č. 13/1997 Sb., ze dne 23. ledna 1997 o pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů

- 11) zákona č. 168/1999 Sb., ze dne 13. července 1999 o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla)
- 12) zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon ve znění pozdějších předpisů
- 13) zákon č. 141/1961 Sb., trestní řízení soudní (trestní řád) ve znění pozdějších předpisů
- 14) zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů
- 15) zákon č. 128/2000 Sb., zákon o obcích a zákon č. 129/2000 Sb., zákon o krajích
- 16) Vyhláška 341/2002 Sb., Ministerstva dopravy a spojů ze dne 11. července 2002 o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích ve znění vyhlášek č. 100/2003 Sb., č. 197/2006 Sb., č. 388/2008 Sb., č. 283/2009 Sb., č. 216/2010 Sb. a č. 182/2011 Sb.
- 17) zákon č. 379/2005 Sb., ze dne 19. srpna 2005 o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů ve znění zákonů č. 225/2006 Sb., č. 274/2008 Sb. a č. 305/2009 Sb.
- 18) Metodika měření alkoholu v dechu - pracovní postup č. 114-MP-C008-08 vydaný Českým metrologickým institutem Praha.
- 19) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 nebo Nařízení EP a Rady č. 561/2006 – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 nebo ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85

Soudní rozhodnutí

- 1) Rozsudek Krajského soudu v Ostravě Č. j. 58 Ca 77/2007 – 20, ze dne 13. prosince 2007
- 2) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 1 As 44/2009-101, ze dne 22. července 2009
- 3) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 2 As 47/2008 - 30, ze dne 24. července 2008

- 4) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 2 As 52/2005 - 77, ze dne 30. června 2006
- 5) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 2 As 89/2008 - 54, ze dne 15. ledna 2009
- 6) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 4 As 17/2005 - 53, ze dne 29. prosince 2005
- 7) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. prosince 2009
- 8) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 5 As 16/2008 - 68, ze dne 15. ledna 2009
- 9) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 5 As 35/2010 - 101, ze dne 9 června 2011
- 10) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 7 A 52/2002 – 54, ze dne 29. března 2007
- 11) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 7 As 18/2004 - 48, ze dne 17. února 2005
- 12) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 8 As 17/2007 - 135, ze dne 31. května 2007
- 13) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. As 49/2003, ze dne 29. prosince 2004
- 14) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j.: 11 T do 738/2003 ze dne 22. července 2004,
- 15) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j.: 3 As 58/2007-117 ze dne 6. února 2008
- 16) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j.: 4 As 40/2005-91 ze dne 30. listopadu 2006
- 17) Rozsudek předválečného Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1032/19, ze dne 11. března 1919
- 18) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 7 Ans 1/2007-100-I, ze dne 18. října 2007
- 19) Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové Č. j. 51 Ca 3/2007 - 14, ze dne 21. února 2007
- 20) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 1 As 30/2007 - 5, ze dne 19. září 2007

- 21) Rozsudek Nejvyššího správního soudu Č. j. 7 As 9/2009 - 66, ze dne 12. března 2009
- 22) Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 6 A 4/1995–29-III, ze dne 01. března 1996

Vlastní rozhodnutí

- 1) rozhodnutí o přestupku Městského úřadu XX, vedeného pod Č. j.: **SPR-19352/09 - 796/2009/IN**
- 2) rozhodnutí o přestupku Městského úřadu XX, vedeného pod Č. j.: **SPR-11297/11-195/2011/IN**
- 3) rozhodnutí o přestupku Městského úřadu XX, vedeného pod Č. j.: **SPR-26926/09 - 920/2009/IN**
- 4) rozhodnutí o přestupku Městského úřadu XX, vedeného pod Č. j.: **SPR-27753/09 - 935/2009/IN**
- 5) rozhodnutí o přestupku Městského úřadu XX, vedeného pod Č. j.: **SPR-5452/08-1094/2008/IN**
- 6) rozhodnutí o přestupku Městského úřadu XX, vedeného pod Č. j.: **SPR-5191/11-90/2011/IN**

Přílohy

Příloha č. 1 - vývoj celkového počtu registrací pro základní skupiny vozidel (osobní, nákladní + autobusy, motocykly, traktory a přípojná) od roku 1950 do 30. 6. 2011

Příloha č. 2 - výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích

Příloha č. 3 - blok na pokutu na místě zaplacenou

Příloha č. 4 - celé znění ustanovení § 22 PřZ

Příloha č. 5 - Usnesení VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY ze dne 20. února 2002 č. 162 k návrhu věcného záměru zákona o správním trestání

Příloha č. 6 - celé znění ustanovení § 125c ZoSP

Příloha: č. 7 - část mého rozhodnutí Č. j. : SPR-11297/11-195/2011/IN

Příloha č. 8 - část mého rozhodnutí Č. j. : SPR-26926/09 -920/2009/IN

Příloha č. 9 - část výroku mého rozhodnutí Č. j. : SPR-27753/09 -935/2009/IN

Příloha č. 10 - kalibrační protokol přístroje Dräger a ověřovací list přístroje Dräger

Příloha č. 11 - lékařské vyšetření na alkohol spojené s odběrem žilní krve

Příloha č. 12 - lístek vytištěný z přístroje Dräger

Příloha č. 13 – vzor evropského řidičského průkazu

Příloha č. 14 - celé znění ustanovení § 81 ZoSP

Příloha č. 15 - celé znění ustanovení § 118a ZoSP- Zabránění v jízdě

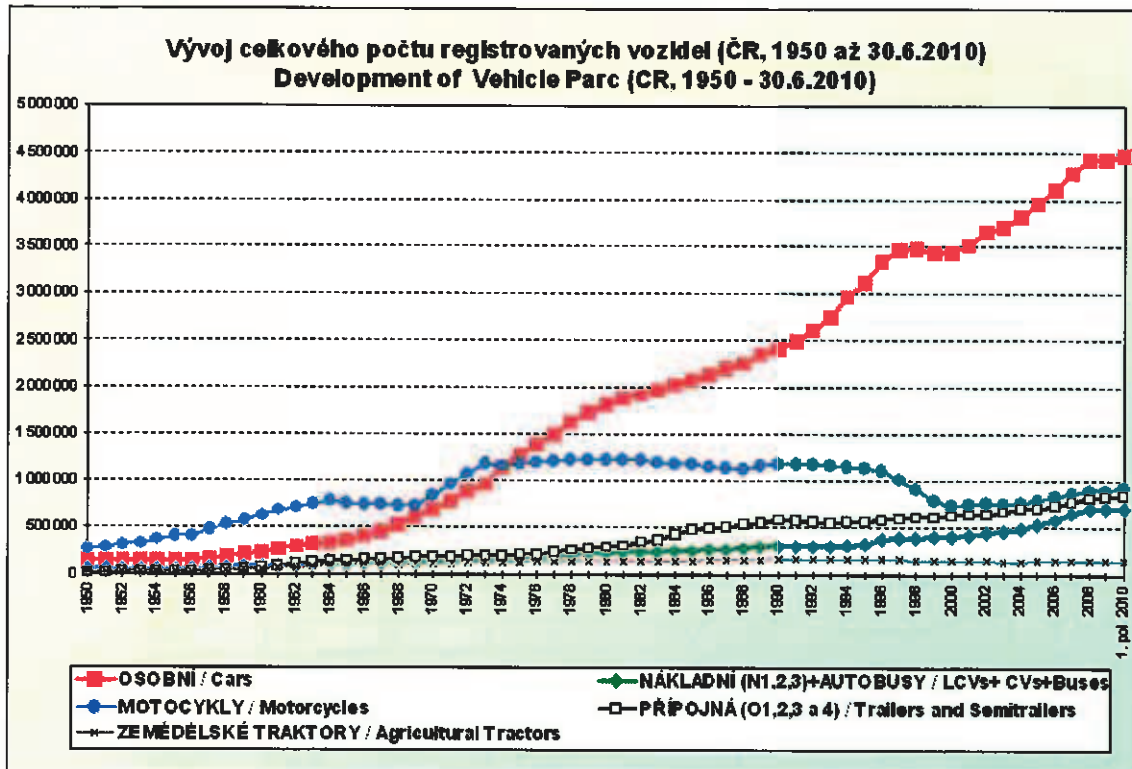
Příloha č. 16 - ověřovací a kalibrační protokol silničního měřiče

Příloha č. 17 - snímek z uvedeného silničního laserového měřiče

Příloha č. 18 - část výroku u mého příkazu o uložení pokuty za přestupek Č. j. : SPR-5191/11-90/2011/IN

Příloha č. 19 - část výroku a odůvodnění mého příkazu o uložení pokuty za správní delikt Č. j. : SPR-5191/11 -90/2011/IN

Příloha č. 1 - Vývoj celkového počtu registrací pro základní skupiny vozidel (osobní, nákladní + autobusy, motocykly, traktory a přípojná) od roku 1950 do 30. 6. 2011¹

¹ <http://www.autosap.cz/sfiles/a1-9.htm#graf-celk> 25. 10. 2011

Příloha č. 2 - Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích

Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů		za rok 2008			
Zpracováno za ČR		Číslo řádku	Krajský úřad	Obec	Celkem
		b	1	2	3
Počet navrhovaných přestupků z minulého období		1	15 134	94 004	109 138
Počet přestupků došlých během roku 2008		2	55 401	605 060	648 464
Pokozeno	podle § 71 zák. o přestupcích	3	52	10 432	16 484
	podle § 12 srovnávací řádu podle § 55/3 zák. o přestupcích	4	397	14 312	15 149
Uloženo		5	41 257	159 154	220 411
Počet všech přestupků ke zvrácení v tomto období		6	26 314	499 610	525 924
a) blokové vyřízení		7	1 876	52 053	54 444
b) v příkazním řízení vyřízeno	nepokutným	8	0	8 870	8 872
	pokutou	9	7 400	193 148	110 830
projednáním bez uložení opatření		10	2 428	0 573	5 002
celkem ve správním řízení vyřízeno	uložením sankce z toho:	11	28	67 925	67 951
	napomenutím	12	0	7 007	7 007
	pokutou	13	28	61 622	61 650
	zabráním věci	14	1 457	19 656	21 113
	propertutím věci	15	0	243	249
	zastavením řízení	16	1 073	22 147	24 059
	celkem ve správním řízení projednáno	17	4 313	69 935	104 669
Počet nepropracovaných přestupků, které přecházejí do dalšího období		18	12 112	261 736	214 458
Počet uložení ochranných opatření	omozující opatření	19	0	21	21
	zabránění věci	20	0	134	134
Počet případů, kdy bylo rozhodováno o nainstalaci škody		21	1 215	3 864	5 179
V běžném rozsahu uloženo na pokutách	počet	22	11 723	275 211	226 344
	Kč	23	42 745 150	573 077 338	615 823 038
Odvolací řízení	počet odvolání podaných proti rozhodnutím vydaným v I. stupni	24	362	5 120	5 582
	vyřízeno automaticky	25	69	131	200
	počet potvrzených rozhodnutí	26	141	1 898	2 039
	počet zrušených rozhodnutí	27	57	482	520
	počet změněných rozhodnutí	28	24	336	360
	počet zrušených rozhodnutí a věcí vrácených k novému projednání	29	36	1 033	1 071

Příloha č. 3

Blok na pokutu na místě zaplacenou

Série OF / 2007	F 0593845	A	B
Jméno a příjmení			Série OF / 2007
Rodné číslo / datum narození			F 0593845
Bydliště			BLOK NA POKUTU
			500,- Kč (pětsat Kč)
Pokuta uložena za přestupek dle §			uloženou za přestupek
zák. č. Sb., ve znění pozdějších předpisů.			podle §
Totožnost ověřena			zák. č. Sb., ve znění pozdějších předpisů
Doba, místo a popis přestupkového jednání:			Jméno a příjmení přestupce
			Rodné číslo / datum narození
			Proti uložení této pokuty se nelze odvolat
			Dne 200...
Celková výše uložené pokuty Kč.			otisk úředního razítka
V dne 200...			podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby
otisk úředního razítka			Podvrzují převzetí dílu „B“ pokutového bloku. Dne 200...
podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby			podpis přestupce
46 8103 MFin 8103 vzor č. 5			46 8103 MFin 8103
Neplatí jako stvrženka.			Platí jako stvrženka o zaplacení pokuty

Blok na pokutu na místě nezaplacenou

Série OA / 2007	A 0778666	A	B
Blok na pokutu Kč,			Série OA / 2007
slovy			A 0778666
uloženou za přestupek dle § zák. č. Sb.,			BLOK
ve znění pozdějších předpisů, na místě nezaplacenou.			na pokutu Kč
Jméno a příjmení			na místě nezaplacenou
Rodné číslo / datum narození			uloženou za přestupek
Bydliště			podle §
			zák. č. Sb., ve znění pozdějších předpisů
Totožnost ověřena			Jméno a příjmení přestupce
Doba, místo a popis přestupkového jednání:			Rodné číslo / datum narození
			Proti uložení této pokuty se nelze odvolat.
			Poučení o způsobu zaplacení a o následcích nezaplacení je uvedeno na druhé straně tohoto bloku.
			Dne 200...
V dne 200...			otisk úředního razítka
otisk úředního razítka			podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby
podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby			Podvrzují převzetí dílu „B“ pokutového bloku. Byl jsem poučen o způsobu zaplacení pokuty a následcích nezaplacení. Dne 200...
46 8100 MFin 8100 v. 1/1 č. 4			46 8100 MFin 8100
Neplatí jako stvrženka.			Neplatí jako stvrženka o zaplacení pokuty.

Příloha č. 4 - celé znění ustanovení § 22 PŘZ

§ 22

Přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích

a) řídí vozidlo,

1. na němž v rozporu se zvláštním právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (registrační značky) nebo je umístěna jiná tabulka státní poznávací značky (registrační značky), než která byla vozidlu přidělena,
2. jehož tabulka státní poznávací značky (registrační značky) je zakryta, nečitelná nebo upravena či umístěna tak, že je znemožněna nebo podstatně ztížena její čitelnost,
3. které je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích 3d) tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích,

b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem,

c) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky,

d) se přes výzvu podle zvláštního právního předpisu 3f) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdy na zvířeti nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví,

e) řídí motorové vozidlo a

1. není držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění,
2. byl mu zadržen řidičský průkaz 3f),
3. není držitelem platného osvědčení profesní způsobilosti řidiče 3g),
4. nemá platný posudek o zdravotní způsobilosti podle zvláštního právního předpisu 3f),
5. pozbyl jako řidič, který je držitelem řidičského průkazu Evropských společenství, řidičského průkazu vydaného cizím státem, mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, právo k řízení motorového vozidla na území České republiky,

f) při řízení vozidla

1. drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení,
2. překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o 40 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 50 km.h⁻¹ a více,
3. překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o 20 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více,
4. překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹,

5. nezastaví vozidlo na signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo podle zvláštního právního předpisu 3f) nebo na pokyn "Stůj" daný při řízení provozu na pozemních komunikacích osobou oprávněnou k řízení tohoto provozu podle zvláštního právního předpisu 3f),
6. neumožní chodci na přechodu pro chodce nerušené a bezpečné přejetí vozovky nebo nezastaví vozidlo před přechodem pro chodce v případech, kdy je povinen tak učinit podle zvláštního právního předpisu 3f), nebo ohrozí chodce přecházejícího pozemní komunikaci, na kterou odbočuje, nebo ohrozí chodce při odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci, při vjíždění na pozemní komunikaci nebo při otáčení a couvání,
7. předjíždí vozidlo v případech, ve kterých je to podle zvláštního právního předpisu 3f) zakázáno,
8. nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinen dát přednost v jízdě podle zvláštního právního předpisu 3f),
9. vjíždí na železniční přejezd v případech, kdy je to podle zvláštního právního předpisu 3f) zakázáno,
10. v provozu na dálnici nebo na silnici pro motorová vozidla se otáčí, jede v protisměru nebo couvá v místě, kde to není dovoleno podle zvláštního právního předpisu 3f),
11. neoprávněně zastaví nebo stojí s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené označením O 1 nebo neoprávněně použije označení vozidla O 1 při stání nebo při jízdě,

g) poruší omezení jízdy některých vozidel podle zvláštního právního předpisu 3f),

h) porušením zvláštního právního předpisu 3f) způsobí dopravní nehodu, při které je jinému ublíženo na zdraví,

i) porušením zvláštního právního předpisu 3f) způsobí dopravní nehodu, při které je způsobena na některém ze zúčastněných vozidel včetně přepravovaných věcí hmotná škoda převyšující zřejmě částku 100 000 Kč,

j) při dopravní nehodě, při které byla způsobena na některém ze zúčastněných vozidel včetně přepravovaných věcí pouze hmotná škoda 100 000 Kč a nižší nebo při které došlo k poškození nebo zničení součásti nebo příslušenství pozemní komunikace, neprodleně nezastaví vozidlo a neprokáže totožnost navzájem včetně sdělení údajů o vozidle, nebo odmítne sepsat společný záznam o dopravní nehodě nebo nedovoleně opustí místo dopravní nehody nebo se neprodleně nevrátí na místo dopravní nehody po poskytnutí nebo přivolání pomoci nebo po ohlášení dopravní nehody,

k) při dopravní nehodě podle písmene i) se dopustí jednání uvedeného v písmenu j),

l) jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis 3f).

(2) Přestupku se dále dopustí ten, kdo jako provozovatel vozidla nezná údaje o totožnosti osoby, které svěřil nebo přikázal vozidlo k řízení.

(3) Přestupku se dopustí učitel autoškoly, který

- a) požil alkoholický nápoj nebo užil návykovou látku během provádění výcviku ve výcvikovém vozidle,
- b) prováděl výcvik ve výcvikovém vozidle bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem,
- c) prováděl výcvik ve výcvikovém vozidle, jestliže je jeho schopnost k vykonání učitele autoškoly snížena v důsledku jeho zdravotního stavu,
- d) se přes výzvu podle zvláštního právního předpisu 3f) odmítne podrobit vyšetření, zda při provádění výcviku nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.

(4) Pokuta od 25 000 Kč do 50 000 Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5, a písm. h).

(5) Pokuta od 10 000 Kč do 20 000 Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. b) a podle odstavce 3.

(6) Pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč se uloží za přestupek podle odstavce 2 a podle odstavce 1 písm. f) bodu 11.

(7) Pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. a), písm. e) bodů 2 až 4, písm. f) bodů 2, 7, 10.

(8) Pokuta od 2 500 Kč do 5 000 Kč se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g), i), j) a k); pokuta od 2 500 Kč do 5 000 Kč a zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců se uloží tomu, kdo tento přestupek spáchal v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát.

(9) Pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4 a písm. l).

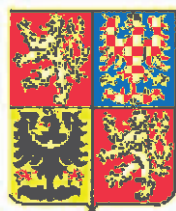
(10) V blokovém řízení

1. lze uložit pokutu do 2 000 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. l),
2. se uloží pokuta 1 000 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4,
3. se uloží pokuta 2 500 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8, 9 a písm. g),
4. se uloží pokuta 3 000 Kč za přestupek podle odstavce 2.

(11) Přestupek, za který se podle tohoto zákona ukládá zákaz činnosti, nelze projednat v blokovém řízení.

(12) Od uložení sankce podle odstavců 4 až 11, s výjimkou odstavce 10 bodu 1, nelze v rozhodnutí o přestupku upustit.

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY ze dne 20. února 2002 č. 162

k návrhu věcného záměru zákona o správním trestání

V l á d a

I. s c h v a l u j e koncepci reformy správního trestání obsaženou v návrhu věcného záměru zákona o správním trestání;

II. u k l á d á

1. ministru vnitra promítnout vazby na nové právní předpisy, zejména trestní zákon, správní řád a zákon o soudním řádu správním do návrhu zákona a návrh zákona předložit vládě do 31. prosince 2002,
2. ministru spravedlnosti spolupracovat s ministrem vnitra při zpracování nového trestního zákona s cílem zajistit návaznost trestního postihu na postih správní,
3. ministrům a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy koordinovat nové návrhy právní úpravy správního postihu ve své působnosti s ministrem vnitra za účelem dosažení souladu nové právní úpravy s navrhovanou koncepcí správního trestání.

Provedou:

ministři,
vedoucí ostatních ústředních
orgánů státní správy

předseda vlády Ing. Miloš Z e m a n , v. r.

Příloha č. 6 - celé znění ustanovení § 125c ZoSP

§ 125c Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích

a) řídí vozidlo,

1. na němž v rozporu s jiným právním předpisem^{38b)} není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena,

2. jehož tabulka registrační značky je zakryta, nečitelná nebo upravena anebo umístěna tak, že je znemožněna nebo podstatně ztížena její čitelnost, nebo

3. které je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích^{34a)} tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích,

b) v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem,

c) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky,

d) se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro její zdraví,

e) řídí motorové vozidlo a

1. v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81,

2. byl jí zadržen řidičský průkaz podle § 118b odst. 1,

3. není držitelem platného průkazu profesní způsobilosti řidiče⁴⁾,

4. není držitelem platného posudku o zdravotní způsobilosti, nebo

5. pozbyla jako řidič, který je držitelem řidičského průkazu Evropské unie, řidičského průkazu vydaného cizím státem nebo mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, právo k řízení motorového vozidla na území České republiky podle § 123c odst. 7,

f) při řízení vozidla

1. v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení,

2. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h-1 a více nebo mimo obec o 50 km.h-1 a více,

3. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více,

4. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1,

5. v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou,
6. v rozporu s § 5 odst. 2 písm. f) neumožní chodci na přechodu pro chodce nerušené a bezpečné přejití vozovky nebo nezastaví vozidlo před přechodem pro chodce v případech, kdy je povinna tak učinit, nebo ohrozí chodce přecházejícího pozemní komunikaci, na kterou odbočuje, nebo v rozporu s § 5 odst. 2 písm. g) ohrozí chodce při odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci, při vjíždění na pozemní komunikaci nebo při otáčení a couvání,
7. předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno,
8. nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinna dát přednost v jízdě,
9. v rozporu s § 29 odst. 1 vjíždí na železniční přejezd v případech, kdy je to zakázáno,
10. v provozu na dálnici nebo na silnici pro motorová vozidla se otáčí, jede v protisměru nebo couvá v místě, kde to není dovoleno podle § 36 odst. 1 písm. b), nebo
11. neoprávněně stojí s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením nebo v rozporu s § 67 odst. 4 neoprávněně použije parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením při stání nebo při jízdě,
- g) v rozporu s § 43 poruší omezení jízdy některých vozidel,

h) způsobí dopravní nehodu, při které je jinému ublíženo na zdraví,

i) při dopravní nehodě

1. v rozporu s § 47 odst. 2 písm. a) neprodleně nezastaví vozidlo,
2. v rozporu s § 47 odst. 3 písm. b) neohlásí dopravní nehodu policistovi,
3. v rozporu s § 47 odst. 3 písm. f) neprokáže totožnost ostatním účastníkům nehody včetně sdělení údajů o vozidle, které mělo účast na dopravní nehodě, nebo
4. v rozporu s § 47 odst. 4 písm. c) nedovoleně opustí místo dopravní nehody nebo se neprodleně nevrátí na místo dopravní nehody po poskytnutí nebo přivolání pomoci nebo po ohlášení dopravní nehody,

j) v rozporu s § 3 odst. 4 použije antiradar,

k) jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.

(2) Fyzická osoba se dopustí jako provozovatel vozidla přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 1 písm. d) přikáže nebo svěří samostatné řízení vozidla osobě, o níž nezná údaje potřebné k určení její totožnosti.

(3) Fyzická osoba se dopustí přestupku jako učitel autoškoly tím, že v provozu na pozemních komunikacích

a) v rozporu s § 8a odst. 1 písm. a) požije alkoholický nápoj nebo užije návykovou látku během provádění výcviku ve výcvikovém vozidle,

b) v rozporu s § 8a odst. 1 písm. b) provádí výcvik ve výcvikovém vozidle

bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem,

c) v rozporu s § 8a odst. 1 písm. c) provádí výcvik ve výcvikovém vozidle, jestliže je jeho schopnost k vykonání učitele autoškoly snížena v důsledku jeho zdravotního stavu,

d) se přes výzvu dle § 8a odst. 2 písm. a) a b) odmítne podrobit vyšetření, zda při provádění výcviku nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.

(4) Za přestupek se uloží pokuta

a) od 25 000 Kč do 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5, a písm. h),

b) od 10 000 Kč do 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3,

c) od 2 500 Kč do 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b),

d) od 5 000 Kč do 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), e) bodů 2 až 4, písm. f) bodů 2, 7, 10 a 11, písm. j) a podle odstavce 2,

e) od 2 500 do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g) a i),

f) od 1 500 Kč do 2 500 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4 a písm. k).

(5) Za přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5, a písm. h) se uloží zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let. Za přestupek podle odstavce 1 písm. a), písm. b), písm. e) bodů 2 až 4, písm. f) bodů 2, 7 a 10 a podle odstavce 3 se uloží zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku. Tomu, kdo spáchal přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g) a i) v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát, se uloží zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců.

(6) V blokovém řízení se uloží pokuta do

a) 2 000 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. k),

b) 1 000 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4,

c) 2 500 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8, 9 a písm. g).

(7) Přestupek, za který se podle tohoto zákona ukládá zákaz činnosti, nelze projednat v blokovém řízení.

(8) Od uložení sankce podle odstavců 4 až 7, s výjimkou odstavce 6 písm. a), nelze v rozhodnutí o přestupku upustit.

ROZHODNUTÍ O PŘESTUPKU

Městský úřad XXXXXXXXX, odbor správních činností a živnostenský úřad (dále jen správní orgán), rozhodující v přenesené působnosti podle § 61 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), jako příslušný přestupkový orgán podle ustanovení § 53 odst. 2 a § 55 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích) a dle ustanovení § 124 odst. 5 písm. j) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu nebo ZoSP), po projednání věci v ústním jednání podle ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, rozhodl v souladu s ustanovením podle § 68 a § 69 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) takto:

KP, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytem XXXXXXXXXXXXXXX (dále jen obviněný) se uznává vinným

z naplnění skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona o přestupcích (od 1.8.2011 přestupek § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 ZoSP) v příčinné souvislosti s porušením ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích ve spojitosti s ust. § 36 odst. 5 vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, vydané na základě ust. § 2 odst. 5,6,7 zák. č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Tohoto přestupku se dopustil tím, že dne 05.04.2011 v 11:20 hodin na pozemní komunikaci č. I/14 v obci XX řídil soupravu nákladního vozidla Man rz: XXX XXXX s návěsem Schmitz rz XXX XXXX a v rámci silniční kontroly bylo hlídkou Policie ČR zjištěno, že na vozidle Man rz: XXX XXXX je závada v technickém stavu: prasklý brzdový kotouč na pravém předním kole v celé šíři. Vozidlo Man bylo tedy technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky silničního provozu na pozemních komunikacích.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněnému ukládá podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b,c), § 12 odst. 1 a § 22 odst. 7 zákona o přestupcích (od 1.8.2011 ustanovení § 125c odst. 4 a 5 ZoSP) sankce ve formě

a) p o k u t y ve výši 5 000,-Kč

b) Zákazu činnosti v trvání 6 měsíců, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, kdy se doba započítává ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

V daném případě byla stanovena řidiči na místě spáchání přestupku kauce ve výši 5.000,-Kč, kterou řidič dne 5.4.2011 složil na Policii ČR. Vybraná kauce byla dne 6.4.2011 předána spolu s potvrzením o převzetí kauce, na obecní úřad s rozšířenou pravomocí XX, kde byla uložena. Vzhledem k tomu, že pokuta byla stanovena, jak je výše uvedeno, kauce ve výši 5.000,-Kč se započítává na zaplacení pokuty podle ustanovení § 125a odst. 5. zákona o silničním provozu. Jelikož byla vybrána kauce ve výši uložené pokuty řidiči se nebude žádná částka vracet.

Příloha č. 8 - část mého rozhodnutí, Č. j.: SPR-26926/09 -920/2009/IN

ROZHODNUTÍ O PŘESTUPKU

Městský úřad XX, odbor správní, rozhodující v přenesené působnosti podle § 61 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), jako příslušný přestupkový orgán podle ustanovení § 53 odst. 2 a § 55 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích) a dle ustanovení § 124 odst. 5 písm. j) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o provozu na pozemních komunikacích), **po projednání věci v ústním jednání podle ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, rozhodl v souladu s ustanovením podle § 68 a § 69 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) takto:**

SL, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytem XXXXXXXXXXXXXXX (dále jen obviněný) se uznává vinným

z naplnění skutkové podstaty přestupku **proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) a § 22 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích (od 1.8.2011 přestupek § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. c) ZoSP) v příčinné souvislosti s porušením ustanovení podle § 4 písm. a) a § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť dne 5. září 2009 v 19:55 hodin jel na svém jízdním kole zn. Olpran z obce XX do obce XX. V obci XX na sil. I/11 ul. Dvořákova ve směru od benzinové čerpací stanice HDB k centru obce během jízdy z klesání nezvládl řízení jízdního kola a následně havaroval pádem na vozovku. Cyklista VK, který jel na jízdním kole ve stejném směru jízdy vpředu, když uslyšel ránu, tak se otočil a vrátil se zpět a poskytl první pomoc. Na místo nehody byla přivolána sanitka a z místa nehody byl cyklista SL odvezen do nemocnice XX na ošetření a po ošetření byl propuštěn domů. Při dopravní nehodě utrpěl pohmožděliny, odřeniny a tržné rány.**

V nemocnici XX byl cyklista vyzván k provedení dechové zkoušky na přístroji Dräger, kdy první orientační dechovou zkouškou byla provedena dne 05.10.2009 v 20:44 hodin a byla zjištěna hladina alkoholu 1,97 promile v dechu řidiče, po 11 minutách byla provedena opakovaná dechová zkouška, kdy byla zjištěna hladina alkoholu 1,96 promile v dechu řidiče. Při odečtení možné odchylky měřicího zařízení byla snížena naměřená hodnota o hodnotu 0,30 promile, a tudíž za minimálně prokazatelnou hodnotu lze považovat u dechové zkoušky provedené dne 05.10.2009 v 20:44 hodin hodnotu 1,67 promile alkoholu v dechu a při opakované dechové zkoušce po 11 minutách lze za prokazatelnou hodnotu považovat 1,66 promile alkoholu v dechu.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněnému SL ukládá podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b, § 12 odst. 1 a odst. 2 a § 22 odst. 4 zákona o přestupcích (od 1.8.2011 podle ustanovení § 125c odst. 4) sankce ve formě

a) p o k u t y ve výši 25.000,-Kč.

Příloha č. 9 - část výroku mého rozhodnutí Č. j.: SPR-27753/09 - 935/2009/IN

ROZHODNUTÍ O PŘESTUPKU

Městský úřad XX, odbor správní, rozhodující v přenesené působnosti podle § 61 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), jako příslušný přestupkový orgán podle ustanovení § 53 odst. 2 a § 55 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích) a dle ustanovení § 124 odst. 5 písm. j) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o provozu na pozemních komunikacích), **po projednání věci v ústním jednání podle ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, rozhodl v souladu s ustanovením podle § 68 a § 69 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) takto:**

RH, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytem XXXXXXXXXXXXXXX (dále jen obviněný) se uznává vinným

z naplnění skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích (od 1.8.2011 přestupek § 125c odst. 1 písm. d) ZoSP) v příčinné souvislosti s porušením ustanovení podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích

Tohoto přestupku se dopustil tím, že dne 13.10.2009 v 23:50 hodin řídil na místní komunikaci ulice Jiráskova v obci XX vozidlo tov. zn. Citroen Saxo rz: XXX XXXX.

Při silniční kontrole byl vyzván k provedení dechové zkoušky na přístroji Dräger, kdy tuto dechovou zkoušku odmítl. Následně byl vyzván k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem žilní krve, kterému se odmítl podrobit. Z tohoto důvodu byl poučen o tom, že má právo žádat lékařské vyšetření a odběr krve sám, tohoto práva nevyužil a opět vše omítl.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněnému RH ukládá podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b,c, § 12 odst. 1 a § 22 odst. 4 zákona o přestupcích (od 1.8.2011 podle ustanovení § 125c odst. 4 alinea 5) sankce ve formě

b) p o k u t y ve výši 40.000,-Kč

b) Zákazu činnosti v trvání 20 měsíců, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, kdy se doba započítává ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Pracoviště:
(Workplace)

Dräger Safety s.r.o.

Pod Sychrovem I / 64
101 00 Praha 10Tel 272 011 855
Fax 272 011 857**KALIBRAČNÍ PROTOKOL**

Test Certificate

Zakázka číslo: 11/1221/13
(order no.)

Název (Description)	Objednací číslo (Part no.)	Sériové číslo (Serial no.)	Senzor (Sensor)
Alcotest 7410	8311690	ARHK-0446	ARXF-1606

Okolní podmínky: teplota 28 °C
(Conditions) tlak 1013 hPa
průtok plynu 0.3 l/s

Příští kalibrace: 24.02.2012
(Doporučeno výrobcem)
(recommended next calibration)

Kalibrační plyn (Calibration gas)	Odchylka (Deviation)	přesnost měření (measurement accuracy)	odchylka (Deviation) %	výsledek kontroly (evaluation)
	Max. Odchylka expozic	průměr naměřených hodnot average of the measurements		
C2H5OH/N2 257ppm ±3% (0.472mg/l, 0.991‰) číslo lahve 8140285	0‰	0.99‰	0.32%	vyhovuje complying nejistota kalibrace max. ±5%
	0.002mg/l	0.47mg/l		
maximální naměřená odchylka	0.04‰ 0.019mg/l	maximální chyba po kalibraci	5%	

* 1‰ = 0.476mg/l

Kontrola přístroje byla provedena podle výrobcem stanoveného postupu.
Kontrola byla provedena proškoleným technikem za použití předepsaného technického vybavení.
Kopie certifikátu kalibrační směsi bude poskytnuta na vyžádání.
Při kontrole přesnosti přístroje se neprovádí justáž přístroje (kalibrace).

Kalibraci provedl: ing. Matrin Augustýn

Datum Kalibrace: 26.08.2011

Razítko a podpis:

Český metrologický institut

Okružní 31, 638 00 Brno

tel. +420 545 555 111, fax +420 545 222 728, www.cmi.cz

Pracoviště: Oblastní inspektorát Praha, Radiová 3, 102 00 Praha 10
Oddělení plyných směsí a certifikace ref. mat., tel. +420 266 020 111, fax. +420 272 704 852

OVĚŘOVACÍ LIST

1014-OL-31519-11

Datum vydání: 30. srpna 2011 List 1 ze 2 listů

Zákazník: Česká republika – Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje
Ulrichovo nám. 810, 501 01 Hradec Králové

Měřidlo:

druh: analyzátor alkoholu v dechu (digitální)

výrobce: Draeger Safety AG, Německo

typ: Draeger Alcotest 7410 Plus

výrobní číslo: ARHK – 0446

specifikace: ---

Vlastník měřidla: ---

*(je-li odlišný od
zákazníka)*

Použité etalony: kalibrační plyny ČMI pro ověřování/kalibraci analyzátorů alkoholu v dechu,
specifikované platným certifikátem referenčního materiálu a záznamem o měření

Datum provedení: 30. srpna 2011

Místo provedení: Oddělení plyných směsí a certifikace ref. mat. ; Laboratoř plyných směsí, Praha

Podmínky měření: teplota v laboratoři: $(22,9 \pm 0,5) ^\circ\text{C}$

průtok plynu: $(0,30 \pm 0,05) \text{ l/s}$

Ověření provedl:

Ředitel organizační jednotky:

Miroslav Bárta

Ing. Vladimír Peršl

Metoda měření: přímým měřením suchým referenčním plynem (certifikovaným referenčním materiálem); zkouška byla provedena podle interní metodiky ČMI (114-MP-C004), která reflektuje požadavky doporučení OIML R 126

Výrok o výsledku: Ověření je provedeno vystavením tohoto ověřovacího listu a opatřením měřidla úřední značkou.

Doba platnosti ověření končí dnem 30. srpna 2012.

Doba platnosti ověření je stanovena vyhláškou Ministerstva průmyslu a obchodu (MPO), č. 345/2002 Sb. v platném znění. Platnost ověření zaniká v případech uvedených v § 7, odst. 2 vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č.262/2000 Sb. v platném znění.

Výsledky měření:

hmotnostní koncentrace		absolutní nebo relativní chyba
certifikovaná hodnota	průměrná hodnota (n=10) *)	
0,135 mg/l 0,284 ‰	0,140 mg/l 0,293 ‰	0,005 mg/l 0,010 ‰
0,474 mg/l 0,995 ‰	0,475 mg/l 0,997 ‰	0,2 ‰
0,893 mg/l 1,875 ‰	0,880 mg/l 1,849 ‰	1,4 ‰
1,378 mg/l 2,894 ‰	1,390 mg/l 2,920 ‰	0,9 ‰

*) n=5, u hm.koncentrace 1,40 mg/l (2,94 ‰)

Nejistota měření:

Nejistota měření je součinem standardní nejistoty měření a koeficientu rozšíření $k = 2$.

Pro normální rozdělení odpovídá pravděpodobnosti pokrytí přibližně 95%. Standardní nejistota měření byla určena v souladu s dokumentem EA-4/02

Měřidlo vyhovuje limitům stanoveným v doporučení OIML R 126 a příslušné Vyhlášce MPO.

Hm. koncentrace	0,14 mg/l 0,29 ‰	0,48 mg/l 1,01 ‰	0,90 mg/l 1,89 ‰	1,40 mg/l 2,94 ‰
Maximální dovolená chyba	0,02 mg/l 0,04 ‰	5 ‰	5 ‰	5 ‰

Konec ověřovacího listu.

Příloha č. 11 - lékařské vyšetření na alkohol spojené s odběrem žilní krve

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje
územní odbor Rychnov nad Kněžnou
dopravní inspektorát
Palackého šp. 1360 516 01 Rychnov nad Kněžnou

razítko žadatele - policie, VÚ, zaměstnavatele,
zdravotnického zařízení či jiné organizace

KRP-229-DNRK-2011-HP

PROTOKOL O LÉKAŘSKÉM VYŠETŘENÍ PŘI OVLIVNĚNÍ ALKOHOLEM

A) VYPLNÍ ŽADATEL

Jméno Darum Rodné Státní příslušnost 1. ČR 2.
příjmení narození číslo jiná
Bydliště(PSC) ČASTOLOVICE, kraj: Královéhradecký, stát: ČR Zaměstnavatel a povolání

LÉK. VYŠ. NA ŽÁDOST
1 příslušníka Policie ČR 1 dopravní kontrola 2 Doba deliktu den 18.08.2011 13:45 Druh alk. Množství :
2 příslušníka ČA 2 dopravní nehoda 2 Začátek pití alk. den den pivo
3 z podnětu lékaře 3 zdravotnický 2 Konec pití alk. den den víno
4 org. st. správy 4 kontrola na pracovišti 1 Čas, druh a množství lihoviny
5 zaměstnavatele 5 protispol. jednání 1 Požití alk. náp. po deliktu 2
6 na vlastní žádost 6 jiný 1 ano 2. ne

Množství, druh a doba posledního jídla před deliktem
Krátké vylíčení nehody, úrazu nebo deliktu

pprap
příjmení žadatele

B) VYPLNÍ LÉKAŘ PROVÁDĚJÍCÍ VYŠETŘENÍ

Lékařské vyšetření bylo započato dne 18.8.2011 hod. 14 minut 30

CHOVÁNÍ VÝBAVA SPOJIVKY "POSTROTAČNÍ NYSTAGMUS" Těl. hmotnost
1 zdvořilé PŘEDSTAV 1 bledé (Otočit 5x za 10 sekund, pak pohled na lékařův prst ze vzdálenosti 25cm) výškacm
2 hlučné 1 hbitá 2 překrvené POZOR NA PÁD!!! teplotaC
3 mnohomluvnost 2 pomalá 1 Doba přetrvávání nystagmus puls/min
4 exaltovanost 3 útlum REAKCE
5 tupost 4 bezvědomí ZORNIC
! normální
2 zpomalená

DALŠÍ VYŠETŘENÍ (1. ano, 2. ne, 3. nelze vyšetřit)

Nejistý při chůzi 1 Nejistý při chůzi po čáře 3 Pokus prst -nos nepřesný 3 Romberg III je pozitivní 3 Zk. předkl - záklon je pozitivní 3 Dech vyšetřovaného páche po alkoholu dechová zkouška pozitivní 1

Poranění 1. ano 2. ne 1 Druh poranění zhmoždění hlavy, přetržení kůže Nemoc 1. ano, 2. ne 2 Druh nemoci 2

Požití léků před vyšetřením 1 Název léku, množství, doba požití 1 Vyšetřovaný léky požívá 1. pravidelně 2 užití jednorázové 2

1. nepožil, 2. analgetika, 3. hypnotika, 4. ataraktika, 5. antihistaminika, 6. psychostimulancia, 7. jiná skupina léků
1. Vyšetřovaný jeví poruchy psychosenzomotorických funkcí
2. Vyšetřovaný nejví poruchy psychosenzomotorických funkcí 2 Odběr krve proveden dne 18.8.2011 h. 14 min. 30

Přes poučení o porušení zákonem stanovené povinnosti odmítá odběr krve z důvodu

K desinfekci kůže a nástrojů bylo použito 2

Vyšetření a odběr krve přítomen 1 Dr. Jandík

Zdravotní sestra 1

66 Oblastní nemocnice Rychnov nad Kněžnou a.s. 001 Chirurgická ambulance MUDr. Jandík Jakub
razítko zdrav. zařízení, jméno a podpis lékaře
Číslo vyšetření 4/667-11

VYPLNÍ LABORATOŘ POVĚŘENÁ VYŠETŘOVÁNÍM HLADINY ALKOHOLU

Vzorek vyšetřen dne 18.8.2011 Zásilka neporušena 1. ano 2. ne 2
Výsledek vyšetření: 2,30 METODA 1. plynová chromatografie 1 2. Widmarkova zkouška 1
kg 1
razítko oddělení provádějícího vyšetření a podpis odpovědného pracovníka 1

PROTOKOL O LÉKAŘSKÉM VYŠETŘENÍ PŘI OVLIVNĚNÍ ALKOHOLEM

Č.j. KRPH-902/TC-2011-050416

Vyhotovit 4x

razítko žadatele - policie, VÚ, zaměstnavatele,
zdravotnického zařízení či jiné organizace

A) VYPLNÍ ŽADATEL

Jméno a příjmení: [redacted] Datum narození: [redacted] Rodné číslo: [redacted] Státní příslušnost: 1. ČR, 2. Jiná

Bydliště (PSČ): [redacted] Zaměstnavatel: ISOVER-OPSIL ČASTOLovice Povolání: PEČAD

LÉKAŘSKÉ VYŠETŘENÍ NA ŽÁDOST

1. příslušníka policie 2. příslušníka ČSA 3. z podnětu lékaře 4. org. státní správy 5. zaměstnavatele 6. na vlastní žádost

DŮVOD K VYŠETŘENÍ

1. dop. kontrola 2. dop. nehoda 3. zdravotnický 4. kontrola na pracovišti 5. protispol. jednání 6. jiný důvod

ŘIDIČ

1. ano, 2. ne

Doba deliktu

den 23.8.11 h 04 min 08

Začátek pití alk.

den 22.8.11 h 19 min 30

Konec pití alk.

den 22.8.11 h 023 min 30

Požítí alk. náp. po deliktu

1. ano, 2. ne

Čas, druh a množství

Druh alky: 5x10° množství pivo vno lihoviny

Množství, druh a doba posledního jídla před deliktem: OBĚD - HRANOLKY SE ŽAMPIONY 12:00h.

Krátké vyličení nehody, úrazu nebo deliktu: SILNIČNÍ KONTROLA

podpis žadatele: [signature]

B) VYPLNÍ LÉKAŘ PROVÁDĚJÍCÍ VYŠETŘENÍ

Lékařské vyšetření bylo započato dne 23.8.2011 h 01 min 10

CHOVÁNÍ

1. zdvořilé 2. hlučné 3. mnoho-mluvnost 4. exaltovanost 5. tupost

VÝBAVA PŘEDSTAV

1. hbitá 2. pomalá 3. útlum 4. bezvědomí

SPOJIVKY

1. bledé 2. překrvené

REAKCE ZORNIC

1. normální 2. zpomalená

„POSTROTAČNÍ NYSTAGMUS“

(Otočit 5x za 10 sekund, pak pohled na lékařův prst ze vzdálenosti 25 cm)
POZOR NA PÁD!!!
Doba přetrvávání nystagmu 10 s

Tělesná hmotnost 113 kg
výška 183 cm
teplota °C
puls /min.

DALŠÍ VYŠETŘENÍ (1. ano, 2. ne, 3. nelze vyšetřit)

Nejistý při chůzi Nejistý při chůzi po čáře Pokus prst - nos nepřesný Romberg III je pozitivní Zk. předklon - záklon je pozitivní Dech vyšetřovaného páchne po alkoholu dechová zk. pozit.

Poranění 1. ano, 2. ne **Druh poranění** **Nemoc** 1. ano, 2. ne **Druh nemoci**

Požítí léků před vyšetřením **Název léku, množství, doba požití** **Vyšetřovaný léky požívá** 1. pravidelně 2. užití jednorázové

1. nepožil, 2. analgetika, 3. hypnotika, 4. ataraktika, 5. antihistaminika, 6. psychostimulancia, 7. jiná skupina léků

1. Vyšetřovaný jeví známky požití alkoholu 2. Vyšetřovaný nejeví známky požití alkoholu

Odběr krve proveden dne 23.8.2011 h 01 min 00

Přes poučení o porušení zákonem stanovené povinnosti odmítá odběr krve z důvodu K desinfekci kůže a nástrojů bylo použito borová voda

Vyšetření a odběru krve přítomen 318726 Zdravotní sestra Dr.

razítko zdrav. zařízení, kde byl proveden odběr krve a podpis lékaře interní oddělení

66 Občasná nemocnice
001
112 MUDr. Ambrožová Veronika
Vzorek tel.: 494 502 318

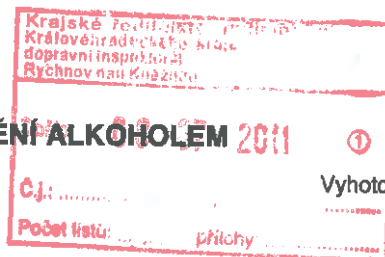
C) VYPLNÍ LABORATOŘ POVĚŘENÁ VYŠETŘOVÁNÍM HLADINY ALKOHOLU

Vzorek doručen dne 23.8.2011 Zásilka neporušena 1. ano, 2. ne

Výsledek vyšetření: 0,92 g/kg **METODA** 1. plynová chromatografie 2. Widmarkova zkouška

Ostav klinické biochemie a diagnostiky
Fakultní nemocnice
500 06 Hradec Králové

razítko oddělení provádějícího vyšetření a podpis odpovědného pracovníka
PharmDr. Jana Maláková

PROTOKOL O LÉKAŘSKÉM VYŠETŘENÍ PŘI OVLIVNĚNÍ ALKOHOLEM 2011

KDPH - 21991/22 - 2011 - 050706
razítko žadatele - policie, VÚ, zaměstnavatele,
zdravotnického zařízení či jiné organizace

A) VYPLNÍ ŽADATEL

Jméno a příjmení: [redacted] Datum narození: [redacted] Rodné číslo: [redacted] Státní příslušnost: 1. ČR, 2. Jiná [1]
Bydliště (PSC): [redacted] Zaměstnavatel: DŘEVČA s.r.o. PŘEDOV, SÁČKOVÁ 115/171 Povolání: ŽIDIE

LÉKAŘSKÉ VYŠETŘENÍ NA ŽÁDOST

- příslušníka policie
- příslušníka ČSA
- z podnětu lékaře
- org. státní správy
- zaměstnavatele
- na vlastní žádost

[6]

DŮVOD K VYŠETŘENÍ

- dop. kontrola
- dop. nehoda
- zdravotnický
- kontrola na pracovišti
- protispol. jednání
- jiný důvod

[1]

Doba deliktu den 26.6.2011 h 8 min 15
Začátek pití alk. den 26.6.2011 h 17 min 00
Konec pití alk. den 26.6.2011 h 18 min 00

Druh alk. množství
pivo 3x0,5L 11°
vino
lihoviny

Požítí alk. náp. po deliktu

- ano, 2. ne

[2]

Čas, druh a množství

Množství, druh a doba posledního jídla před deliktem: 26.6.2011 MEZI 19⁰⁰ - 20⁰⁰ HOD VÍPĚČKY + BRANŽURY

Krátké vyličení nehody, úrazu nebo deliktu:

podpis žadatele

B) VYPLNÍ LÉKAŘ PROVÁDĚJÍCÍ VYŠETŘENÍ

Lékařské vyšetření bylo započato dne 27.6.11 h 08 min 50

CHOVÁNÍ

- zdvořilé
- hlučné
- mnoho- mluvnost
- exaltovanost
- tupost

[1]

VÝBAVA PŘEDSTAV

- hbitá
- pomalá
- útlum
- bezvědomí

[1]

SPOJIVKY

- bledé
 - překrvené
- REAKCE ZORNIC
- normální
 - zpomalená

[1]

[1]

„POSTROTAČNÍ NYSTAGMUS“
(Otočit 5x za 10 sekund, pak pohled na lékařův prst ze vzdálenosti 25 cm)
POZOR NA PÁD!!!
Doba přetrvávání nystagmu 2 s

Tělesná hmotnost 88 kg
výška 177 cm
teplota 36,4 °C
puls 90 /min.

DALŠÍ VYŠETŘENÍ (1. ano, 2. ne, 3. nelze vyšetřit)

Nejistý při chůzi [2] Nejistý při chůzi po čáře [2] Pokus prst - nos nepřesný [2] Romberg III je pozitivní [2] Zk. předklon - záklon je pozitivní [2] Dech vyšetřovaného páchne po alkoholu dechová zk. pozit. [3]

Poranění 1. ano, 2. ne [2] Druh poranění LE Nemoc 1. ano, 2. ne [2] Druh nemoci

Požítí léků před vyšetřením [2] Název léku, množství, doba požití Vyšetřované léky požívá 1. pravidelně 2. užil jednorázově [1]

1. Vyšetřovaný jeví známky požití alkoholu [2] Odběr krve 2. Vyšetřovaný nejeví známek požití alkoholu proveden dne h min.

Přes poučení o porušení zákonem stanovené povinnosti odmítá odběr krve z důvodu K desinfekci kůže a nástrojů bylo použito

Vyšetření a odběr krve přítomen [2] Zdravotní sestra [redacted] Oblastní nemocnice Rychnov nad Kněžnou a.s. INTERNÍ ODDELENÍ ambulance

C) VYPLNÍ LABORATOŘ POVĚŘENÁ VYŠETŘOVÁNÍM HLADINY ALKOHOLU Číslo vyšetření 3/508-11 Vzorek vyšetřen dne 29.6.2011

Vzorek doručen dne 29.6.2011 Zásilka neporušena 1. ano, 2. ne [1]

Výsledek vyšetření: 0,42 g/kg METODA 1. plynová chromatografie 2. Widmarkova zkouška [1]

MV č. skl. 642 Ustav klinické biochemie a diagnostiky Fakultní nemocnice PhDr. J. Maláková

Č. J. : KRPH - 289M/PČ - 2011 - 050706

PROTOKOL - O ORIENTAČNÍM VYŠETŘENÍ ANALYZÁTOREM ALKOHOLU DRÄGER

v ČESTICE dne 27.6.2011 hodin 8 15

bylo provedeno orientační vyšetření dechovou zkouškou ke zjištění obsahu alkoholu u:

Jméno, příjmení: [redacted] dat. narození [redacted]

Místo narození: PREROV rodné číslo: [redacted]

trv. bydliště: [redacted] přech. bydliště: ZADVANICE 35

ŘP č.: ED [redacted] vydán dne: 18.8.2008 kým: Mag. m. PREROV

Dräger Mobile Printer
Místo: ČESTICE I/II
Alcotest 7510
Č. přístroje: ARZM-0268
Č. tiskárny: ARZN-5266
Č. zkoušky: 3781
DD.MM.RRRR hh:mm:ss
27.06.2011 08 15 51
Jméno: [redacted]
Příjmení: [redacted]
Datum narození: [redacted]
Operátor: [signature]
Výsledek zkoušky: 0,58%

Podpis: [signature]

Dräger Mobile Printer
Místo: II/II ČESTICE
Alcotest 7510
Č. přístroje: ARZM-0268
Č. tiskárny: ARZN-5266
Č. zkoušky: 3782
DD.MM.RRRR hh:mm:ss
27.06.2011 08 21 36
Jméno: [redacted]
Příjmení: [redacted]
Datum narození: [redacted]
Operátor: [signature]
Výsledek zkoušky: 0,55%

Podpis: [signature]

PROTOKOL - ZÁZNAM O ZKOUŠCE NA ALKOHOL

v KOSTELCI NAD ORLICI dne 13. 01. 2012 hodin 06, 05
byla provedena dechová zkouška za účelem zjištění alkoholu u :

Jméno, příjmení: [redacted] data narození, r.č. [redacted]

místo narození: Uyské Myto bydliště: Skochov ep. [redacted]

..... telefon

ŘP č., sk. : EF vydán dne 19. 8. 2011 kým : Petr Kuchta u K. u.

ZAPIS O DECHOVÉ ZKOUSCE

TYP A ČÍSLO PŘÍSTROJE
ALCOTEST C.: ARHK-0446
TISKARNA C.: ARKD-0017
ČÍSLO MĚŘENÍ: 0092
DATUM CAS
13.01.12 06:25

MÍSTO MĚŘENÍ:
KOSTELEČ / ORLICI
U FABU

JMÉNO A PŘÍJMENÍ ŘIDIČE

[redacted]

RODNE ČÍSLO

[redacted]

* VYSLEDEK MĚŘENÍ *

* 1.02 PROMILE FAIL *

IDENT. ČÍSLO POLICISTY

322322

PODPIS POLICISTY

[signature]

PODPIS ŘIDIČE

[signature]

ZAPIS O DECHOVÉ ZKOUSCE

TYP A ČÍSLO PŘÍSTROJE
ALCOTEST C.: ARHK-0446
TISKARNA C.: ARKD-0017
ČÍSLO MĚŘENÍ: 0093
DATUM CAS
13.01.12 06:32

MÍSTO MĚŘENÍ:
KOSTELEČ / ORLICI
U FABU

JMÉNO A PŘÍJMENÍ ŘIDIČE

[redacted]

RODNE ČÍSLO

[redacted]

* VYSLEDEK MĚŘENÍ *

* 1.02 PROMILE FAIL *

IDENT. ČÍSLO POLICISTY

322322

PODPIS POLICISTY

[signature]

PODPIS ŘIDIČE

[signature]

Příloha č. 13 – vzor evropského řidičského průkazu (vlevo nahoře označení státu vydání)

	9	10	11.	12.
13. 99.99.99	A1	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	A	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
14. 99.99.99	B1	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	B	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	C1	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	C	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	D1	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	D	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	BE	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	C1E	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	CE	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	D1E	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	DE	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	AM	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	T	99.99.99	99.99.99	99.99, 99.99, 999.99
	12.	99.99, 99.99, 999.99		
				71.0987654321.FIN

1. PŘÍMĚNÍ 2. JMÉNO (-A)
3. DATUM A MÍSTO NAROZENÍ
4a. DATUM VYDÁNÍ RP
4b. DATUM PLATNOSTI RP
4c. VYDÁVACÍ ÚŘAD 4d. RODNÉ ČÍSLO
5. SERIE A ČÍSLO RP 6. FOTOGRAFIE
7. PODPIS NEBO OTEČSKÝ PÁLCE
8. OBČ. POBYTU
9. UDĚLENÉ / PODSKUPINY RP
10. DATUM UDĚLENÍ RP
11. DATUM PLATNOSTI RP
12. HARMONIZAČNÍ KÓDY
13. OMEZENÍ KÓD 14. JINÉ ZÁZNAMY

Příloha č. 14 - ustanovení § 81 ZoSP

§ 81

Skupiny a podskupiny řidičských oprávnění

(1) Řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel se dělí podle skupin a podskupin.

(2) Řidičské oprávnění skupiny A opravňuje k řízení motocyklů s postranním vozíkem nebo bez něj.

(3) Řidičské oprávnění podskupiny A1 opravňuje k řízení lehkých motocyklů o objemu válců nepřesahujícím 125 cm³ a o výkonu nejvýše 11 kW.

(4) Řidičské oprávnění skupiny B opravňuje k řízení

a) motorových vozidel, s výjimkou vozidel uvedených v odstavcích 2, 3 a a motocyklu o výkonu nad 25 kW nebo s poměrem výkon/hmotnost přesahujícím 0,16 kW/kg nebo motocyklu s postranním vozíkem a s poměrem výkon/hmotnost přesahujícím 0,16 kW/kg, jejichž maximální přípustná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg a s nejvýše 8 místy k sezení, kromě místa řidiče; k tomuto motorovému vozidlu smí být připojeno přípojně vozidlo o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 750 kg,

b) traktorů a pracovních strojů samojízdných, jejichž maximální přípustná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg,

c) jízdních souprav složených z motorového vozidla podle písmene a) nebo b) a přípojného vozidla, pokud maximální přípustná hmotnost soupravy nepřevyšuje 3 500 kg a maximální přípustná hmotnost přípojného vozidla nepřevyšuje pohotovostní hmotnost²⁾ motorového vozidla.

(5) Řidičské oprávnění podskupiny B1 opravňuje k řízení motorových tříkolových a čtyřkolových vozidel uvedených v odstavci 4, jejichž maximální konstrukční rychlost převyšuje 45 km.h⁻¹ nebo jsou poháněna spalovacím motorem o objemu válců převyšujícím 50 cm³ nebo jsou poháněna jakýmkoli jiným zařízením srovnatelného výkonu. Pohotovostní hmotnost těchto vozidel nesmí být vyšší než 550 kg; do pohotovostní hmotnosti vozidla elektricky poháněného se nezapočítává hmotnost akumulátorů.

(6) Řidičské oprávnění skupiny C opravňuje k řízení motorových vozidel, s výjimkou vozidel uvedených v odstavcích 8 a 9, jejichž maximální přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg; k tomuto motorovému vozidlu smí být připojeno přípojně vozidlo, jehož maximální přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg.

(7) Řidičské oprávnění podskupiny C1 opravňuje k řízení motorových vozidel, s výjimkou vozidel uvedených v odstavcích 8 a 9, jejichž maximální přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, avšak nepřevyšuje 7 500 kg; k tomuto motorovému vozidlu smí být připojeno přípojné vozidlo, jehož maximální přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg.

(8) Řidičské oprávnění skupiny D opravňuje k řízení motorových vozidel určených pro přepravu osob s více než 8 místy k sezení, kromě místa řidiče; k tomuto motorovému vozidlu smí být připojeno přípojné vozidlo, jehož maximální přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg.

(9) Řidičské oprávnění podskupiny D1 opravňuje k řízení motorových vozidel určených pro přepravu osob s více než 8 místy k sezení, kromě místa řidiče, avšak ne s více než 16 místy k sezení, kromě místa řidiče; k tomuto motorovému vozidlu smí být připojeno přípojné vozidlo, jehož maximální přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg.

(10) Řidičské oprávnění skupiny B + E opravňuje k řízení jízdních souprav složených z motorového vozidla uvedeného v odstavci 4 a přípojného vozidla, pokud nejde o jízdní soupravu podle odstavce 4 písm. c).

(11) Řidičské oprávnění skupiny C + E opravňuje k řízení jízdních souprav složených z motorového vozidla uvedeného v odstavci 6 a přípojného vozidla, jehož maximální přípustná hmotnost převyšuje 750 kg.

(12) Řidičské oprávnění podskupiny C1 + E opravňuje k řízení jízdních souprav složených z motorového vozidla uvedeného v odstavci 7 a přípojného vozidla, jehož maximální přípustná hmotnost převyšuje 750 kg. Maximální přípustná hmotnost soupravy však nesmí převyšovat 12 000 kg a maximální přípustná hmotnost přípojného vozidla nesmí převyšovat pohotovostní hmotnost motorového vozidla.

(13) Řidičské oprávnění skupiny D + E opravňuje k řízení jízdních souprav složených z motorového vozidla uvedeného v odstavci 8 a přípojného vozidla, jehož maximální přípustná hmotnost převyšuje 750 kg.

(14) Řidičské oprávnění podskupiny D1 + E opravňuje k řízení jízdních souprav složených z motorového vozidla uvedeného v odstavci 9 a přípojného vozidla, jehož maximální přípustná hmotnost převyšuje 750 kg a nejsou v něm přepravovány osoby. Maximální přípustná hmotnost soupravy však nesmí převyšovat 12 000 kg a maximální přípustná hmotnost přípojného vozidla nesmí převyšovat pohotovostní hmotnost motorového vozidla.

(15) Řidičské oprávnění skupiny AM opravňuje k řízení mopedů a malých motocyklů s maximální konstrukční rychlostí 45 km.h-1.

(16) Řidičské oprávnění skupiny T opravňuje k řízení traktorů a pracovních strojů samojízdných; k motorovému vozidlu smí být připojeno přípojné vozidlo.

Příloha č. 15 - ustanovení § 118a ZoSP - Zabránění v jízdě

Díl 3

Zabránění v jízdě a zadržení řidičského průkazu

§ 118a

Zabránění v jízdě

(1) Policista může při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích přikázat řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen "technický prostředek") nebo odtažením vozidla, jestliže řidič

a) je podezřelý, že bezprostředně předtím zavinil dopravní nehodu, při které došlo k usmrcení nebo těžké újmě na zdraví,

b) ujel z místa dopravní nehody, na které měl bezprostředně předtím účast a kterou byl povinen oznámit policii podle § 47 odst. 3 písm. b),

c) řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,

d) se odmítl na výzvu policisty podrobit dechové zkoušce ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem,

e) se odmítl na výzvu policisty v případě, že dechová zkouška podle písmene d) byla pozitivní, podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem, ačkoli toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví,

f) se odmítl na výzvu policisty podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn jinou návykovou látkou, ačkoli toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví,

g) řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny,

h) řídil motorové vozidlo, přestože mu byl soudem uložen trest nebo správním orgánem³⁰⁾ uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel,

i) je podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení a nesložil kauci jako záruku, že se dostaví ke správnímu orgánu k projednání přestupku.

(2) Policista může při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích zabránit v jízdě motorovému vozidlu použitím technického prostředku nebo odtažením vozidla, jestliže

a) je důvodné podezření, že vozidlo bylo odcizeno,

b) vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích^{34a}) tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích,

c) vozidlo svými rozměry, rozměry jízdní soupravy nebo nákladu, nebo největší povolenou hmotností, nebo největší povolenou hmotností jízdní soupravy, nebo největší povolenou hmotností na nápravu vozidla, zjištěnými při kontrolním vážení podle zvláštního právního předpisu¹), překračuje hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem,

d) je důvodné podezření, že vozidlo bylo užito v rozporu s § 47a.

(3) Policista může při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích zabránit v jízdě vozidlu autoškoly použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtažením vozidla, jestliže učitel autoškoly

a) požil alkoholický nápoj nebo užil jinou návykovou látku během jízdy,

b) se odmítl na výzvu policisty podrobit zkoušce ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem,

c) se odmítl na výzvu policisty v případě, že dechová zkouška podle písmene b) byla pozitivní, podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem, ačkoli toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví,

d) se odmítl na výzvu policisty podrobit lékařskému vyšetření, není-li ovlivněn jinou návykovou látkou, ačkoli toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.

(4) Strážník obecní policie je povinen v případech uvedených v odstavcích 1 a 2 přivolat policii a řidič je povinen setrvat na místě do příchodu policie.

(5) Policista zajistí zabránění v jízdě vozidla na náklady řidiče nebo provozovatele vozidla.

(6) Policie zajistí uvolnění vozidla, jestliže pominuly důvody pro zabránění v jízdě vozidla. Pokud důvody pro zabránění v jízdě byly na straně řidiče, může s vozidlem pokračovat v jízdě jiný způsobilý řidič. Došlo-li k zabránění v jízdě podle odstavce 2 písm. d), policie uvolní vozidlo teprve v okamžiku, kdy odpadne nebezpečí jeho dalšího užití v rozporu s § 47a, nejpozději však po uplynutí 48 hodin od zabránění v jízdě.

(7) Technický prostředek k zabránění v jízdě nelze použít, pokud by vozidlo tvořilo překážku provozu na pozemních komunikacích.

(8) Při nesprávném postupu policisty může poškozený postupovat podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

Český metrologický institut

Okružní 31, 638 00 Brno

tel. +420 545 555 111, fax +420 545 222 728, www.cmi.cz

Pracoviště: Laboratoře primární metrologie, V Botanice 4, 150 72 Praha 5, tel. +420 257 288 311
oddělení akustiky a kinematiky – laboratoř kinematiky, e-mail: rychlomery.lpm@cmi.cz

OVĚŘOVACÍ LIST

č. 8012-OL-70156-10

Datum vystavení: 31. srpna 2010

List 1 ze 2 listů

Zákazník: ATS-TELCOM PRAHA a.s., Trojská 195/88, 171 00 Praha 7

Uživatel:

Měřidlo:

	Silniční laserový rychloměr
výrobce:	Laser Technology, Inc., USA
typ:	MicroDigiCam LTI
výrobní číslo lidarů:	UX 018193
výrobní číslo kamery:	MV 000982
výrobní číslo počítače:	MC 001019

Použité etalony: Etalonové pásmo STABILA, SRN, typ 30 m, v.č. 01, návaznost na etalon délky ČMI.
Zaměřovací cílová tabule ČMI
Simulátor pro zkoušky laserových rychloměrů typ LSMS, výrobce LASER Technology Inc., USA, v.č. SS000010+OH000015, kalibrační list 8012-KL-97001-10 ze dne 4.1.2010, návaznost na etalon ČMI.

Místo ověření: Český metrologický institut, laboratoře primární metrologie, odd. akustiky a kinematiky, V Botanice 4, 150 72 Praha 5

Datum ověření: 31. srpna 2010

Ověření provedl:

Ověření schválil:

Ing. Enrico Buttoraz
metrolog

Ing. Marek Blabla
vedoucí oddělení

- Metoda zkoušky:** Rychloměr byl zkoušen podle metrologického předpisu ČMI č. 812-MP-C213 „Metodický postup při ověřování laserových rychloměrů.“ Údaje o zjištěných chybách měření jsou uvedeny v protokolu o metrologické zkoušce, který je uložen v ČMI LPM Praha, odd. 8012.
- Výrok o výsledku:** Provedené zkoušky měřidla prokázaly, že předložený silniční rychloměr má požadované metrologické vlastnosti (viz Certifikát o schválení typu stanoveného měřidla č. 0111-CS-C1114-04 ze dne 11.10.2004 ve znění doplňků č.1 ze dne 12.8.2005, č. 2 ze dne 5.1.2007 a č. 3 ze dne 24.3.2009).
- Rychloměr jako stanovené měřidlo byl ověřen a lze jej používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti.**
- Ověření je provedeno vystavením tohoto ověřovacího listu a nalepením šesti úředních značek na měřidlo.
- Doba platnosti ověření rychloměru končí dne : **30. srpna 2011**
- Doba platnosti ověření je stanovena vyhláškou Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb. v platném znění. Platnost ověření zaniká v případech uvedených ve vyhlášce Ministerstva průmyslu a obchodu č. 262/2000 Sb. v platném znění.

--- konec ověřovacího listu

Český metrologický institut
Laboratoře primární metrologie
V Botanice 4
150 72 Praha
-5-

FOTOKOPIE SOUHLAŠÍ s originálem 07.09.2010

Záznam o přestupku

Vytištěno dne : 3.8.21

Příloha č. 17 - snímek z uvedeného silničního laserového měřiče

Laser		Vozidlo	
Rychlost	116 km/h	Registrační značka	4M4
Směr	PRJ.	Druh vozidla	A - Osobní
Datum	11.7.2011	Typ vozidla	Škoda SUPERB
Čas	11:03:38	Barva	stříbrná
Vzdálenost	91.5 m		
Místo měření	Petrovice nad Orlicí		
Limit místa-osobní	50 km/h		
Číslo snímku z měřiče	7		
Výrobní číslo zařízení	UX018193		
Měřil			

Poznámka :

naměřená rychlost je 116 km/h, po odečtení odchylky je rychlost 112 km/h, nejvyšší dovolená rychlost je upravena DZ " 50 km/h "

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
 KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE
 KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE
 DOPRAVNÍ INSPEKTORÁT
 516 01 RYCHNOV NAD KNÉŽNOU

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE
KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE
územní odbor Rychnov nad Kněžnou
Dopravní inspektorát
516 01 RYCHNOV NAD KNĚŽNOU
Č.j.: KRPH-31787/PŘ-2011-050706

nrap. Libor HUDOUSEK

A handwritten signature in blue ink, which appears to be "Libor Hudousek".

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE
KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE
územní odbor Rychnov nad Kněžnou
Dopravní inspektorát
516 01 RYCHNOV NAD KNĚŽNOU
Č.j.: KRPH-31787/PR-2011-050706

nrap. Libor HUDOUSEK

A handwritten signature in blue ink, which appears to be "Libor Hudousek".

**Příloha č. 18 - část výroku mého příkazu o uložení pokuty za přestupek
Č. j.: SPR-5191/11-90/2011/IN**

P ř í k a z

o uložení pokuty za přestupek

XX, nar. **xx**, trvale bytem **XXXX**, 516 01 Rychnov nad Kněžnou se uznává vinným z přestupků dle ustanovení § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích spáchaných ve vícečinném souběhu.

Dne 07.02.2011 v 14:25 hodin na sil. č. III/21029 v obci Sokolov ul. Citická byl jmenovaný řidič zastaven hlídkou Policie ČR **XX**, když řidič řídil nákladní vozidlo tov. zn. Volvo FH 13, rz: **XXX XXXX** s přípojným vozidlem Schmitz Cargobull, rz: **XXX XXXX**, maj. fa. **XXX** se sídlem **xxxx**. Řidič jel s uvedeným vozidlem v režimu mezinárodní silniční přepravy zboží pro cizí potřebu.

Provedenou kontrolou digitálního tachografu, vyhodnocením dat z karty řidiče č. 000000000 v programu TAGRA za období od **xx** do **xx** byla zjištěna **následující porušení norem EU** podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 nebo ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85(**dále jen NR č. 561/2006**):

A) čl. 6 odst. 1 NR č. 561/2006 - Denní doba řízení nesmí přesáhnout 9 hodin. Nejvýše dvakrát za týden může být prodloužena na 10 hodin.

1) překročení denní doby řízení v období od 09.01.2011 od 10:44 hodin do 10.01.2011 do 21:07 hodin - řídil 12 hodin 53 minut

2) překročení denní doby řízení v období od 12.01.2011 od 10:46 hodin do 13.01.2011 do 21:42 hodin - řídil 18 hodin 56 minut

B) čl. 7 NR č. 561/2006 - Po čtyřech a půl hodinách řízení musí mít řidič nepřerušenou přestávku nejméně 45 minut, pokud mu nezačíná doba odpočinku.

Tato přestávka může být nahrazena přestávkou v délce nejméně 15 minut, po níž následuje přestávka v délce nejméně 30 minut, které jsou v období rozloženy tak, aby byly v souladu s odstavcem 1.

1) nedodržení bezpečnostní přestávky v řízení dne 13.01.2011, řidič řídil v době od 15:15 hodin do 21:42 hodin, tedy řídil 5 hodin a 14 minut bez bezpečnostní přestávky

2) nedodržení bezpečnostní přestávky v řízení dne 12.01.2011, řidič řídil v době od 19:44 hodin do 13.01.2011 do 00:30 hodin, tedy řídil 4 hodiny a 43 minut bez bezpečnostní přestávky

C) čl. 8 odst. 2 NR č. 561/2006 - V průběhu každých 24 hodin po skončení předchozí denní nebo týdenní doby odpočinku musí mít řidič novou denní dobu odpočinku.

Je-li denní doba odpočinku v průběhu těchto 24 hodin alespoň 9 hodin, ale kratší než 11 hodin, považuje se dotyčná denní doba odpočinku za zkrácenou.

1) nedodržení denní doby odpočinku v průběhu 24 hodin v období od 09.01.2011, 10:44 hodin do 10.01.2011, 10:44 hodin, odpočinek zkrácen na 0 minut

2) nedodržení denní doby odpočinku v průběhu 24 hodin v období od 12.01.2011, 10:46 hodin do 13.01.2011, 10:46 hodin, odpočinek zkrácen na 0 minut

3) nedodržení denní doby odpočinku v průběhu 24 hodin v období od 17.01.2011, 11:49 hodin do 18.01.2011, 11:49 hodin, odpočinek zkrácen na 7 hodin 25 minut

4) nedodržení denní doby odpočinku v průběhu 24 hodin v období od 21.01.2011, 10:00 hodin do 22.01.2011, 10:00 hodin, odpočinek zkrácen na 1 hodinu 27 minut

5) nedodržení denní doby odpočinku v průběhu 24 hodin v období od 01.02.2011, 08:02 hodin do 02.02.2011, 08:02 hodin, odpočinek zkrácen na 4 hodiny 24 minut

D) čl. 8 odst. 4 NR č. 561/2006 - Mezi dvěma týdenními dobami odpočinku smí mít řidič nanejvýš tři zkrácené denní doby odpočinku.

1) v období od 07.01.2011 od 13:07 hodin do 17.01.2011 do 11:49 hodin doba odpočinku zkrácena pod 11 hodin více jak 3x mezi dvěma týdenními dobami odpočinku a to 4x

- od 08.01.2011, 11:25 hodin do 09.01.2011, 11:25 hodin doba odpočinku v průběhu 24 hodin zkrácena pod 11 hodin na 9 hodin 36 minut

- od 09.01.2011, 10:44 hodin do 10.01.2011, 10:44 hodin doba odpočinku v průběhu 24 hodin zkrácena pod 11 hodin na 0 minut

- od 11.01.2011, 10:11 hodin do 12.01.2011, 10:11 hodin doba odpočinku v průběhu 24 hodin zkrácena pod 11 hodin na 8 hodin 45 minut

- od 12.01.2011, 10:46 hodin do 13.01.2011, 10:46 hodin doba odpočinku v průběhu 24 hodin zkrácena pod 11 hodin na 0 minut

2) v období od 24.01.2011, 19:15 hodin do 07.02.2011, 01:14 hodin doba odpočinku zkrácena pod 11 hodin více jak 3x mezi dvěma týdenními dobami odpočinku a to 6x

- od 24.01.2011, 19:15 hodin do 25.01.2011, 19:15 hodin doba odpočinku v průběhu 24 hodin zkrácena pod 11 hodin na 9 hodin 7 minut

- od 26.01.2011, 05:12 hodin do 27.01.2011, 05:12 hodin doba odpočinku v průběhu 24 hodin zkrácena pod 11 hodin na 8 hodin 49 minut

- od 28.01.2011, 07:34 hodin do 29.01.2011, 07:34 hodin doba odpočinku v průběhu 24 hodin zkrácena pod 11 hodin na 8 hodin 41 minut

- od 30.01.2011, 13:03 hodin do 31.01.2011, 13:03 hodin doba odpočinku v průběhu 24 hodin zkrácena pod 11 hodin na 8 hodin 26 minut

- od 01.02.2011, 08:02 hodin do 02.02.2011, 08:02 hodin doba odpočinku v průběhu 24 hodin zkrácena pod 11 hodin na 4 hodin 24 minut

- od 02.02.2011, 14:06 hodin do 03.02.2011, 14:06 hodin doba odpočinku v průběhu 24 hodin zkrácena pod 11 hodin na 8 hodin 7 minut

E) čl. 8 odst. 6 NR č. 561/2006 - *Ve kterýchkoli dvou po sobě následujících týdnech musí mít řidič dvě běžné týdenní doby odpočinku nebo jednu běžnou týdenní dobu odpočinku a jednu zkrácenou dobu odpočinku v celkové délce 24 hodin. Zkrácení však musí být vyrovnáno odpovídající dobou odpočinku vybranou v celku před koncem třetího týdne následujícího po dotyčném týdnu. Týdenní doba odpočinku musí začít nejpozději po uplynutí šesti 24hodinových časových úseků od skončení předchozí týdenní doby odpočinku.*

1) nedodržení týdenní doby odpočinku v období od 07.01.2011, 13:07 hodin do 14.01.2011, 21:24 hodin, doba mezi dvěma týdenními dobami odpočinku překračuje šest 24 hodinových časových úseků, 7 dní 8 hodin 17 minut

2) nedodržení týdenní doby odpočinku v období od 24.01.2011, 19:15 hodin do 04.02.2011, 16:44 hodin, doba mezi dvěma týdenními dobami odpočinku překračuje šest 24 hodinových časových úseků, 10 dní 21 hodin 29 minut

3) zkrácení týdenního odpočinku ve dvou za sebou následujících týdnech v období od 17.01.2011, 01:00 hodin do 31.01.2011, 01:00 hodin

4) v období od 24.01.2011, 01:00 hodin do 31.01.2011, 01:00 hodin nenalezen týdenní odpočinek

Příloha č. 19 - část výroku a odůvodnění mého příkazu o uložení pokuty za správní delikt Č. j.: SPR-5191/11 -90/2011/IN

P ř í k a z

o uložení pokuty za správní delikt

Firma **XXXX a.s., IČO: XXXXXXXX** se sídlem **xxxxxxx, 516 01 Rychnov nad Kněžnou** se uznává vinnou ze spáchání správního deliktu, neboť dne 01. 11. 2010 v 12:20 hodin na sil. č. III/3211 v obci Lokot svěřila vozidlo tov. zn. Škoda Roomster rz: **XXX XXXX** osobě, o níž neznala údaje potřebné k určení její totožnosti, čímž porušila ustanovení podle **§ 10 odst. 1 písm. d)** zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o provozu na pozemních komunikacích).

Popsaným jednáním se fa. **XXXXX a.s.** dopustila správního deliktu podle ustanovení **§ 125 odst. 1 písm. e)** zákona o provozu na pozemních komunikacích (od 1. 8. 2011 § 125d odst. 1 písm. e) ZoSP).

Za spáchaný správní delikt se ukládá v souladu s ustanovením podle § 125 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích (od 1.8.2011 § 125d odst. 2 ZoSP)

p o k u t a ve výši 10.000,-Kč

kteřá je splatná do 15ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí připojenou složenkou na účet vedený u xx, variabilní symbol xxx, specifický symbol **IČO: xxx**, nebo v pokladně Městského úřadu v XX, přízemí budovy.

Odůvodnění: (pouze část)

Za podklad svého rozhodnutí vzal správní orgán důkazy shromážděné ve spisovém materiálu oznamovatele POLICIE ČR XX pod Č.j.-XX a dále z vlastního zjištění při ústním jednání s obviněným XX vedeném pod Č.j.: **SPR-XX** na spisových listech: sdělení údajů o osobě řidiče fa. XX, vyjádření svědka Ing. XX, svědka XX a svědka XX.

Z důkazů jednoznačně vyplývá, že fa. XX na dotaz Policie ČR Rychnov nad Kněžnou dne 02. 11. 2010 uvedla řidiče vozidla tov. zn. Škoda Roomster rz: XX, když uvedla, že v době spáchaného přestupku dne 01.11.2010 v 12:20 hodin na sil. č. III/3211 v obci Lokot řídil předmětné vozidlo pan XX.

Dále při ústním jednání dne 17.01.2011 svědek Ing. XX, který předložil správnímu orgánu plnou moc k zastupování fa. XX, mimo jiné uvedl, že: „Každé motorové vozidlo v naší fa, má knihu jízd, kterou vede osoba, které bylo vozidlo přiděleno. Vozidlo, které vy uvádíte XX, má svěřeno pan XX, který i v tento den 01.11.2010 dané vozidlo řídil. Mohu uvést, že dle knihy jízd tento den, to je 01.11.2010 jel z obce Třebešov, Česká Skalice, Rychnov nad Kněžnou a zpět do obce Třebešov.“.....

Závěr: Z daných informací a vlastních zjištění správního orgánu je tedy jednoznačné, že fa. XX ve svém sdělení, jak Policii ČR, tak správnímu orgánu uváděla nesprávné údaje o řidiči v době přestupku překročení rychlosti v obci Lokot dne 01.11.2010 a neuposlechnutí pokynu policisty, když uvedla jako řidiče pana XX, ale ve skutečnosti on řidičem vozidla v době přestupku nebyl.

Fa. XX tedy neznala údaje potřebné k určení totožnosti řidiče. Vycházela pouze ze zápisu z knihy jízdy, ve které je zapsán jako řidič pan XX. Správní orgán k tomuto zápisu uvádí, že po zhlédnutí originálu knihy jízd je zcela jasné, že kniha není vedena dle pravdivých skutečností, vozidlo užívá více zaměstnanců a tedy fa. XX jako provozovatel vozidla nemá dostatečný přehled o tom, kdo v danou dobu a místu vozidlo užíval.

Od odpovědnost provozovatele je dána, jak pasivním, tak aktivním konáním, tedy příkázáním nebo svěřením vozidla k užívání.....

.....Při výkladu pojmů přikázal a svěřil, lze vycházet z interpretace Nejvyššího správního soudu, kdy příkázání svědčí o aktivitě na straně provozovatele, zatímco svěřením zahrnuje i prosté umožnění třetí osobě vozidlo řídit bez nutného aktivního konání provozovatele. Smyslem právní úpravy je zde postižení nevědomosti pachatele o totožnosti osoby, která řídí vozidlo, jehož je provozovatelem, bez ohledu na to, jaká byla při předání vozidla provozovatelova role, (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 21/2011 – 52 ze dne 30.03.2011, www.nssoud.cz).....

.....*Správním orgánem při stanovení sankce za spáchaný správní delikt byla posouzena povaha správního deliktu, jelikož se jedná o jiný správní delikt, zásadně se zde nevyžaduje zavinění; pro projednávaný případ je nicméně podstatné, že součástí objektivní stránky tohoto deliktu není jednání pachatele spočívající v nesdělení údajů potřebných k určení totožnosti řidiče vozidla. Pachatel je zde trestán pouze za nevědomost o totožnosti řidiče vozidla a sdělení nepravdivých údajů.*

Jak vyplývá z důvodové zprávy zákona č. 411/2005 Sb., účelem právní úpravy bylo právě zabránit nežádoucí praxi, kdy provozovatelé vozidel leckdy účelově maří vyšetření porušení zákona o silničním provozu tvrzením, že nevědí, kdo vozidlo v kritickém okamžiku řídil, nebo sdělí údaje nezakládající se na pravdě. Každý provozovatel vozidla proto musí vědět, kdo jeho vozidlo řídí; pokud tuto skutečnost neví, porušuje tím svou zákonem uloženou povinnost.

Vzhledem k tomu byla sankce pokuty stanovena na spodní hranici zákonného rozpětí spáchaného správního deliktu, kdy za správní delikt podle ustanovení § 125 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích obecní úřad obce s rozšířenou působností uloží pokutu do 100.000,-Kč.

Správní orgán se domnívá, že uložená sankce ovlivní jednání právnické osoby tak, aby se v budoucnu podobného správního deliktu nedopustila. Z uvedeného důvodu bylo ve věci rozhodnuto tak, jak ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.